உ

கணபதிதுணை.

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்

கோவிலூர் வேதாந்த ஆதினம்
முத்துராமலிங்கதேசிகரவர்களுடைய
மாணாக்கருள் ஒருவராகிய
நாகலிங்கதேசிகரவர்கள்
இயற்றியது.

இஃது
ரா. ம. வ. யி.
முத்தையாசெட்டியாரவர்கள்
கேட்டுக்கொண்டபடி
இந்நூல் ஆசாரியருடைய
புத்திரரும் மாணாக்கருமாகிய
முத்துராமன்செட்டியாரால்,
திருநெல்வேலி
முத்தமிழாகரஅச்சாபீசிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1881.

இதன் விலை ரூ கவ.

A. No. 24139
KOVILOOR

உ

சிவமயம்.

இவ்வச்சுக்கூடத்ததிபர்கள்

மகா-ராஜ-ராஜ-ஸ்ரீ.

அம்பலவாணன் கவிராஜரவர்கள்

R. சோமசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

புதூர். வள்ளிநாயகம்பிள்ளையவர்கள்

——o——

சிவமயம்.

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்

பாயிரம்.

கணபதிவணக்கம்.

உலகமாகியவுயிர்பானனைத்துமா யொளிர்வுறு பொருடன்னை, நலமதாமறிவறிவின்மைகெடவுணர்ஞானிகளமர்ந்தோங்கு, மலகிலாப்புகழ்பெறுதிருக்கண்டனாரடியவர்மடத்துக்கோர், திலகமாயொளிர்செல்வவிநாயகன்றிருவடிதுதிசெய்வாம். ௦

வேறு—சபாபதிவணக்கம்.

சத்தியஞானானந்தபூரணமாய்த் தனிவிலத்துவிதமாஞ் சிவமே, சுத்தசத்துவமாய்ச்சேடசூக்குமமாய்ச்சொருபானுவரணமாய்ச்சுயமாஞ், சத்தியின்வயத்தாற்றாரணிசிவசத்தியாத்மகமெனச்சகத்தோர்க்குச், சித்தமாயுணர்த்தவருளினானன்னித்திருநடராஜனாய்த்தோன்றி. ௧

வரசிதாகாசப்பெயர்பெறுந் தன்மெய் வடிவுகாட்டிடுசிதம்பரத்திற், பரமுனர் சனகாதியர்புலிப்பாதர் பதஞ்சலிமுனிவர் மற்றையர்க்குஞ், சொருபசுகாவிற்பவமபிநயத்தாற்றோன்றிடவுமையவள்சான்றாய், ஒருநடமுஞற்று மிருபதகமலமுற்றமுக்கரணத்தாற்றொழுவாம். ௨

வேறு-குருவணக்கம்.

அருளதேயொருதிருவுருவாயெழுந்தவனியினடைவான,தெரு
ளதேநிறைசமீவனச்சேத்திரஞ்செறிந்ததன்னடியார்களிரு
ளதேகெடும்வணநிறைந்தேகமாயிலங்குறுமுபதேசப், பொ
ருளதேமொழிமுத்தராமன்றிருச்சரணிணைபுகழ்வாமே.(௩)

வேறு-நூன்மரபும்-அவையடக்கமும்.

தேசுறும்வித்யாரண்யதேசிகனுரியத்தான்
மாசறுசீவன்முத்திப்பிரகரணமும்வகுத்தா
ரூசில்சீர்தமிழாலத்தையறைவதற்கென்றனுள்ளங்
கூசிறுங்கேளாவரசைகுறித்தெழவுறித்ததன்றே. (௪)

பாயிரம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்

சீவன்முத்திப்பிரகரணம்

முதலாவது.

சீவன்முத்திசங்கிரகமுரைத்த அத்தியாயம்.

திகழ்சிவமுயிர்த்தல்போலலீலையினாற் றெளிமறை பகனறத
ன்வழியே, சகமுஜிப்பித்தானவ்வணம்புவிசன் மாதியதடத்
தலக்ஷணராய்ப், புகழுமத்துலாதத்துவாவிருத்திபோதமெ
ய்சுகமெனுஞ்சொரூப, நிகழும்லக்ஷணராய்ச்சற்குருவடிவா
நிறைசிவமுளத்துறவமைப்பாம். [௧

உலகினிற்சீவன்முத்தியுறும்பிரகரணந்தன்னை ௦
நலமுறக்குறுக்கிமுன்னர்நவின்றுபின்விரித்துச்சொல்வே ௦
னிலகுறும்விவிதிசாவித்துவமிருவகைசன்யாசம் ௦
பலன்றருவிதேகசீவன்முத்திக்கேதெனவேபன்னும். (௨

இச்சன்னியாசத்துக்குமேதுவைராக்யமாகு ௦
நச்சிடுமேதுவுமந்தநாட்டியதீவிரத்தோ ௦
டுச்சதீவிரதரம்மென்றொருமூன்றுமிதன்சுபாவ ௦
மெச்சிடவிரித்துச்சொல்வேன்மேதையாய்விரும்பிக்கேளே

வேறு.

மைந்தர்தாரநிதிமுதன்மாயுங்கால் ௦
வந்துறுந்துக்கமாற்றற்கரியதாய்ச் ௦
சிந்தைநைந்தக்கணந்தீர்த்தற்கெண்ணுறு ௦
மந்தஞானமேமந்தவிராகமாம். (௩)

வேறு.

மைந்தராதியமனைமுதற்குடும்பமுமருவுமிச்செனனத்தி ௦
னைந்திடுஞ்சொற்பவறத்தினால்வேண்டிலநமக்கெனுந்திடபுத்

றி, வர்த்தநீவிரமளவில்புண்ணியத்தினன் மருவியபிரமாவி
ன், சொந்தலோகத்தின்வளைவெறுத்துநிம்புந்திதோன்றறிவி
ரதரமாம். (௫)

என்றுமந்தனுக்கொருசன்னியாசமுமில்லைத்தீவிரனுக்குக் ௦
கொள்ளும்யாத்திராசத்தியில்லாவிடிற்குடீசகமச்சத்தி ௦
கன்னினிலைவெகூதகமிரண்டினுநானுகுவனதிகார ௦
முன்னுந்தீவிரத ரனுக்குப்பிரமனதுலகிச்சையுறலாலே. [௬

மோட்சவிச்சையில்லாமையாலமிசமுமுனம்வெகுசென
த்தின், வாச்சபுண்ணியத்தால்வருநின்மலமனதினுலவ்விச்
சை, காட்சியாயுதின்ஞானசாதனமெனக் கமுதிடும்பரமா
ம்ச, மாட்சியாருமிவ்விருவிதத்துறவிலுமாதிக்கமுளதாகும்

சாருமம்மிசன்பிரமலோகத்திலேதத்துவவறிவுற்றுச், சேரு
முத்தியைப்பரமவம்மிசனுக்குத்திகமுமிவ்வுலகத்தே, நேரு
ஞானமதான்முத்திவிளைவினினேருமிந்நாற்போக, ளாருந்
தன்மமதறைவறுபராசராலருண்மிருதியிற்றுனே. (௮

பரமமாமமுசனையிர்தனுலினிற்பகருவோம்விரிவாக ௦
வுரமதாமவன்விவிதிசுவித்துவானெனிருவிதமன்னோர் ௦
விரவலானசன்யாசமேசாதனம்விதேகசீவன்முத்தி [ம்]
வரமதாயுறவுள்ளதென்பதிற்பிரமாணமேதெனிற்சொல்வா

போதவாரண்யசுருதியுமிருதியும்புகன்றதம்மறைதன்னி ௦
லோதனுத்தமவாத்தமவுலகத்திறுமனுத்தமலோகஞ் ௦
சாதவேரும்பிதிர்க்களுந்தேவருந்தங்குமேலோகமதடைய ௦
வேத புத்திரன்கருமமோபாசனையென்றுமுவிதமாகும் (௧

ஆற்றுமவுலகாத்துமாப்பிரமத்தோடைக்கியமெனும்லோக
ம், போற்றுமுள்ளங்கைக்கனியெனவப் பரம்பொருளனுப
வமாதல், சாற்றமேலவருறும்பிரமத்தையார் தடையறவுற
வேண்டி, லேற்றமார்விவிதிசாதுறவுறவென விசைத்திடுமெ
வ்வேதம். (௰௭)

மிருதியாதெனிற்பக்குவன்பிரமஞானத்தைதமேவிடவேண்டி
த், பெரியசாந்திகளாதிசாதனங்களைப்பேணியபரமாம்சற்
குரிபதாந்துறவுற்றிடவேண்டுமென் றுணர்த்ததிச்சன்யாச,
மரியஞானத்தினிச்சையால்விவிதிசாசன்னியாசமதென்றும்

இதைச்சிஞ்ஞாசுவின்றுறவெனவியம்புவர்ஞான வேதாமீது
வதைக்குஞ்சென்மமதாதவுஙன்மாதியை மனதினால்விடலெ
ன்றும், திக்த்திடும்பிரசம்மநு வனுட்டிப்பாற் றெண்டடை
வனவென்றும், மதித்திடுமிருவிதமிதின்முன்சொனமான த
நியாசததில். (௰௮)

வேறு.

மடந்தையர்முதலோர்க்குமதிகாரமாகுமைத்திரைமுதலா
னோ, ரடைந்ததாய்ப்பிரமஞானத்தைச்சுருதியறைகின்றதி
தற்குமேயளவை, திடந்திகழ்பிரமசாரியில்வாழ்வோன்றே
ர்வானப்பிரத்தற்கோர்திரிபாற், றடந்திகழ்புறமாந்துறவுற
ப்பகைகள்சார்ந்திடிலப்பொழுதவர்கள். (௰௯

தன்னதாச்சிரமமோடறிவுறவேசாதனமாமனத்துறவிற்
சொன்னதிகாரமுண்டிலைவிரோதஞ் சுருதியாதிகளினுமுல
கி, வின்னவாறுற்றோர்கண்டனம்வெகுவாயிவற்றினுக்கவை

பிரமாணந், தன்னுபாயமாந்துறவினைமேலோர் சொல்வ
தாற்சொற்றிலம்விரிவாய். (௰௫)

வித்துவத்துறவையினிச்சொல்வோநன் றுய்விரிவுறவருட்டி
த்தசவண, மந்திரமாதியாற்பிரமத்தையறிந்தவித்வான்க
ளாற்சிவன், முத்தியின்பொருட்டாலடைவதுவாகமொழி
பரமாமிசன் றுறவை,நத்திடும்வித்துவான் றுறவென்றஞ்ஞா
னவான்றுறவென்றாவில்வர். (௰௬)

இச்சன்னியாசம்யாக்கியவருக்கரிசைந்தனரவ்வணமிசைசக்
கும், பக்ஷமில்பிரகதாரண்யசுருதிபரமவம்சிசனுபநிடதஞ்,
சொச்சசாபாலவுபநிடமிருதிசொற்றிடுஞானிகளுடைய, வு
ச்சமாநடையும்வித்துவத்துறவ துள்ளதென்பதிற்பிரமாண
ம். (௰௭)

இவ்விதவித்வச்சன்னியாசிக்கு மியனடைவிதிசன் றுறவி
னெவ்வுகௌபீனமாதிகள்விடுத்திக்கோர்லோகத்தொழிலு
மில்லாமல், வவ்வுசிதோஷ்ணமானவமானமாகிய துவந்துவ
மின்றிக்; கவ்வொருபொருளுமொருவரினிடத்துங்கவர்ந்தி
டாத்திகம்பரனுகி. (௰௮)

பிரமமாமார்க்கந் தன்னினன்றமூந்திப்பிறங்கிடுசத்தவமன
தாய், வரமுறுபிராணதாரணப்பொருட்டுமனைதொறுமேற்
றங்ஙன்புசித்துத், தரமறுலாபாலாபத்திற்சமனுய்ச்சலங்க
ளிலாமனைமடங்கள், மரமதனடிபுல்லுறுதளாகோவில்வன்
மிசைத்தடிமலைகுகைகள். (௰௯)

அருவிவீழிடங்க ணதிக்கனாமணன்மே டக்கினிகோத்திரச்
சாலே, திருவுறுதரைகளிவற்றிலோரிடத்தைத் தியானநாம்ப
ணுயிடமென்று, பெருநியமங்கள்வைத்திடாச்சுத்தப் பிரம
த்தைத் தியானித்தெப்போதும், பரிவுறு சச்சிதானந்தகன
மாம்பரப்பிர்மசொரூபநாமென்றே. (உ௰]

வீட்டையயடைந்தே ஞானவன்னியினு லிசழ்கன்மம்யா
வையுந்தகித்தே, யொட்டுமித்தே கம்பொன்றினவுடனேயு
பாதியில்பிரமமதாகச், சொட்டமாய்ச்சேடித்திருப்பதாசா
ரஞ்சுருதிகண்மிருதிகளாலே, சட்டமாயிரண்டுபரமவம்மி
சசன்யாசமுந்தகும்விசாரத்தால். (உக

விதிபுறச்சாதித்திருப்பதாலித்தில்விவாதம்யாதொன்றிலைசி
த்தம், புதுமையாமுலகிலாங்கலைஞானம் போலவுற்சாகத்
தாலொருகாற், கதியுறுபிரமஞானமிச்சித்தல் கண்டனமத
னைப்போற்கொஞ்ச, மதியினுற்படித்தமாத்திரத்தாலேமரு
வுசாதனமதொனறின்றி. (உஉ

அகங்கரமுடன்சாமானியமாக வறிந்துநான்பிரமவித்தென்
றிங், கிகமுனாவிவகாரங்கள்கண்ணுற்றேமிருவரு மிருவித
த்துறவைச், சகந்தனிலடையாதவற்றினுல்விவிதிசாசன்னி
யாசகாரணமா, மிகுந்தஞானேச்சை வித்துவத்துறவுக்கே
துவாம்வித்தையுமெங்ஙன். (உ௩]

உணாயெனினறைவோர் தீவிரப்பசியை யுளனுக்கவ்வுண்டி
யைவிடவே,றரியவோர்தொழிலும்ருசித்திடாப்பெரசிப்பில
ட்டியுஞ்சகித்திடாததுபோ, லொருவன்மேற்சென்ம வேதா

வாங்கருமமொன்றிறுமவாவின்றிஞான, மருவுசாதசமாஞ்
சிரவணுதியிலேமாவிளைவடைவனேவவன்றன். உ௪]

வேறு.

மேவுபிரபலஞானவிச்சையதேவிவிதிசாறு றவுக்காதி ௦
யேவறவேவவதிவளாயுறஞானமிசைவித்வத்துறவுக்கேது ௦
தாவுறஞானத்தவதிசங்கரதேசிகன்சாற்றினுரதெய்யன் ௦
வாவுடனுமென்புத்திபோலதையும்வாதிப்பதாயிருக்கும் ()

வேறு.

பிரமாரமெனுஞானம்பாரடைவனேபின்பவன்மோக்ஷத்தை
விரவவெண்ணிலனைவிறுமேமுத்தனுய்மேவுவனெனச்சொ
ன்னூர், கருதரிவ்வணம்பிரமத்திற்சாக்ஷாத் காரமதறலா
லே, யரியவாத்துமானுத்துமாவுக்குமத்தியாசத்தாலிருதய
முடிச்சம். (உரு)

சந்தவாத்துமாசாட்சியோசுருத்தனேசாட்சியதானுவு ௦
மந்தமாம்பிரமத்துவமுள்ளதோவல்லதோபிரமத்வஞ் ௦
சொந்தமாயிருந்தாலவைபுத்திக்குத்தோன்றுமோதோன்று
வோ, விந்தவாறறிந்தான்முத்தியுண் டில்லையோசமுசயம்
யாவும். (உ௬

தக்கபிராரத்தபின்னங்களாயுறஞ்சஞ்சிதவாகாம்ய, மிக்க
கன்மமுங்கெடுமெனச்சுருதியும்விளம்புவவதிக்கே, யொ
க்குமாதலால்விவிதிசவித்துவமோதியபடிவந்தோர், புக்கி
ருசன்னியாசத்துக்குரியராய்ப்புகல்வதுசித்தாந்தம். ௨௭

பகருமிவ்வண்ணம்விவிதிசாதுரவுக்குப்பலமெனுஞானத்தா லிகழுகின்றவாகாமியசென்மங்களிங்கிடப்படலாலும், புகலுமிச்சென்மசேடமாஞ்சுகதுக்கம் புசித்தொழியதனாலு முகளும்வித்துவத்துறவதிலுற்பிரயோசனமெதுவென்னில். உக

சீவன்முத்தியையடைவதற்கேதுவாய்த் திகழும்வித்துவத் துறவை, மேவகத்தியம்வேண்டலாலிவ்விரு விளம்பிடல்கூடாது, சேவைஞானத்தின்விவிதிசாதுறவுபோற்சீவன் முத்தியின்பொருட்டு, பாவும்வித்துவசன்னியாசத்தைச்சமபாதிக்கவேவேண்டும். (கூய

சீவன்முத்தியின் சங்கிரகார்த்தமுரைத் தவத்தியாயம்-முற்றும்.

இரண்டாவது-சீவன்முத்தியின்சொரூப முரைத்தவத்தியாயம்

சொல்லும்வேதமுடிவானசிற்பிரமசொரூபமானதொருகிருபையாற், றொல்லையாகவருமுயிர்கண்மோகமதுதொலையவன்னிவனதலமதி,னல்லவன்பர்தொழுமுத்துராமனெனுநாமமுற்றதொருகுருபதஞ், சொல்லியானுமொருசீவன்முத்தியதுசொருபமானதுரைசெய்குவேன். (க)

வேறு.

இனியிந்தவர்த்தமதைவித்தரித்தோதுவே னெழுசீவன்முத் தியினது, புனிதமுறுசொருபமது யாதெனிற்கர்த்தத்துவ

போக்தத்துவ னுக்கமாகி, நனிமருவுசித்தமஹானுக்கவடிவா
தலானவில்பந்தமென்னலாகுந், தனிபுருடன்மனதினதுப
ந்தகர்த்தத்துவா திதவிர்தலேசொரூபமெனவாம். உ

திகழ்பந்தநீங்குவதுசாட்சியிடமதனிலோசித்தமதினின்றே
வெனின், மங்ஙுண்மையறிவினுற்சாட்சியாங்காரத்தும்வ
ருமத்தியாசபந்த, மகலிடப்படுதலான்முன்சங்கைகூடாது
வனல்குடுநீர்நெகிழ்வுபோற், புசன்மனச்சுபாவகர்த்தத்வா
திபந்தமதுபோவதில்லையென்பதாகும். [௩]

வேறு.

அப்படிச்சொல்வது கூடாமனோபந்த மதற்கு மத்தியர்தநி
விர்த்தியதுவாராதபோதுந், தப்பில்திடத்தியானத்தாலட
ங்குமதுவெங்ஙன் சலநெகிழ்வுமெரிகுடுமணிமந்திரமதனு
லொப்பிலவைக்கடக்கம்போற் கருத்தத்துவாதி யுறுபந்த
ந்தியானுப்பியாசமதனுலே, யப்பொழுதேயடங்குமிவ்வா
றடங்குவதுதன்னை யறைகின்றசீவன்முத்தி சொரூபமென
லாகும். (௪)

தத்துவஞானத்தையுமேபிரதிபந்தஞ்செய்துதன்பலத்தைக்
கொடுப்பதற்குப்பிராரத்தகன்மஞ், சித்தமதாய்த்தோற்று
வித்தந்தேகேந்தியமதற்குச்சித்தமன்றிச்சுகதுக்க போகங்
கூடாதாற் சித்தமதாயவைக்கடக்கங் கூடாதே யென்னிற்
சொல்சித்தவடக்கமதால்வருஞ்சீவன்முத்திக், குற்றசுகாவ
திசயமும்பிராரத்தபலத்துக்குட்பட்டதாதலால் விரோதமி
லையாமால. (௫)

வேறு-

அப்படியக்கருமமதேசீவனமுத்திச்சுகமதனை யளிக்குமாயி னிப்பவத்தின்முயற்சிவேண்டாமென்னிற்கிருஷாதியியற்று வோர்கள், செப்புகருமத்துள்ளபடிகிடைக்குமெனமுயலா திருக்கவில்லைக், தப்பறவவ்வாறிங்கு முயற்சியது செய்க வெனச்சாற்றல்வேண்டும்- (௬)

தருகருமமப்பிரத்தியட்சமதாற்காட்சிசாதனமிலாமல் லரிய பலன்கொடுக்கவதற்குபாயமிலைத்தொழில்முயற்சியுஞற்றல் வேண்டு, மருவுசமாதானஞ்சீவன்முத்தியிலுஞ்சரியாமற்றி டத்தில், வருமுயற்சிபலிக்கவிலையெனிற்பெலமாம்பிரதிபந் தம்மருவலாகும். (௭)

மன்னுமாசதப்பிராதிபந்தமெதினாலேபோகுமெனின்மனமுமெ ய்தற்காய், முன்னுமனுகூலமாம்வருணசெபஞ்செயல்போ லமுயலவேண்டும், பினனும்விரித்துரைப்பதிலென் கருமம திற்பெரியவிசுவாசமுள்ள, நின்னாலே தியானப்பியாசமது வியர்த்தமென்றுநினைத்தல்கூடா. ௮

பெத்தபிராரத்தகன்மந்தத்துவஞானந்தனிலும் பெரிதுபோ ல, மெத்தபிராரத்தமதிற் றியானப்பியாசமது மேலிதற் கிங், கொத்தவுததாலகர்வீதசவ்வியர்கணினைவின்வணமுட லந்தன்னைச், சித்தமதாய்விடக்கூட்டச்சமர்த்தர்களென்று ரைப்பதுவேதிட்டாந்தங்காண். ௯

அற்பாயுவுடைத்தானபேருக்கத்தியானமவ்வாறனடவதற்கு ப், பொற்புறவிப்போகிடையாவிடினுமிராகாதிகளைபபோக்

கலோடும், வற்புறுகர்த்தத்துவாதி நிரோதமுறுந்தியானம
தைமருவருறுந், சொற்பமலாதென்னவினையாசம்பாதொ
ன்றுமிலைச்சொல்லக்கேட்பாய், ௰]

சாத்திரஞ்சொன்முயற்சிபிரபலமலவென்றால் வயித்யசாத்
திராதி, யாத்தனுமாமோட்சசாத்திரம்வரையும்வியர்த்தமே
யாகாநிற்கு, மேத்துமொருமுயற்சிபலன்கொடாதாண்டெ
த்தனங்களெல்லாமிறத்தல்கூடாக், காத்திரநோய்க்கவுடத
மோர்காலன்றித்திரும்பவுணக்கண்டோநாமே. ௰௧

அரசனொருவிடத்திலபசயங்கண்டவதனாலேயானையாகி, வி
ரசமதாய்விடக்காணோமானதால்முயற்சிதனைவிடவேகூடா,
சரசமதாயிவ்விஷயத்தானந்தபோதவாசாரியாரு, மிரசம
தாய்நிரம்பவழகாய்ச்சொல்லியிருக்கின்றாரெவ்வாறென்னி
ல். ௧௨

பேசுமிரணபயத்தாற்புசியாதபோராயும்பிச்சைக்கஞ்சி, யா
சையொடுமெட்டில்செயாதவராயு மழுக்காதிக்கஞ்சிப்போர்
வை, அசுமுதலுடைதரியாதவராயும் வேலிகட்டத்தனபமு
ற்று, நேசமொடுபயிரிடாப்புத்திமான்களைக்குறித்து நிகழ்த்
தோமன்றே. ௧௩

இப்படிச்சொல்வதனாலே முயற்சியதைத் தற்பலமென்றெ
ண்ணக்கூடா, தப்படியேவாசிட்டமதின்முயற்சி பிரபலமா
யறைந்தாரொவ்வன், செப்புசமுசாரமதி லெக்காலுந்துழந்
தைதனந்தேவலோக, மொப்பிலயனுலகாதி யெப்பயனும்பு
ருடர்களாலுற்றபட்ட. ௰௪

பெலமுறுபுத்திரயாகம்வாணிபம்யாகஞ்சகுணப் பிரமத்யா
லை, நலமுறவேயிலையாதிமுயற்சியினுலியாலருக்குநல்கும
நதப், பலமுளவெத்தனஞ்சுருதிநிஷேதித்தம் விதிக்கவுமே
யடுமிரண்டாய்க், குலவுபிறர்தனதையபகரித்தலொடுபிறர்
பெண்ணைக்கூடலாதி. ௰௫

நயமுறுசாத்திரநிஷித்தமாமுயற்சியானதினுனரகநலகு, நிய
மநிட்காமியமாகத்தன்வருணாச்சிரவுசிதநித்யகர்மஞ், செய
லுறுபாசனையாதிசுருதிவழிமுயற்சியினாற்சிலகாலத்திற், ப
யமில்பரம்பரையாகப்பரமபுருடார்த்தமது பலமாமன்றே.

ஆனவாலிபர்தொடுத்தேயொழுங்காகவனுட்டித்த வமலனா
ல்க, ஞானமறுசாதுசங்கமுதலான சற்குணங்களோடேகூ
டி, யீனமிறன்முயற்சியாற்புருடார்த்த மதையெய்தவேண்டு
மென்னத், தீனமறுவசிட்டர்சொலக்கேட்டவி ராகவனுமே
ற்செப்பலுற்றான். ௰௭

என்னான்முன்செய்தருமாதருமவாசனைஎவ்வாறியற்றுவிற்கு
மன்னவணம்பரவசனாயெப்பொழுது நடக்கின்றேனையாவெ
ன்ன, முன்னமெந்தக்காரணத்தால்வாசனவசனேவுன்மு
யற்சியாலே, துன்னுதிரிகரணதொழிலாலனித்தமறமோட்
சந்துன்னலாகும். ௰௮

சுபமசுபஞ்சுபாசுபமாம்வாசனையிலெதுவுன்னைச் சுழற்றுத
த்திற், றபமுறுவதாஞ்சுத்தவாசனையானாலிந்தச்சனனத்தே
நீ, யபமிலற்பமுயற்சியாலடையலாம்வீடதன்மவசுபமான,
நிபமுறுவாசனையானாலிச்சனனத்துஞ் சுபத்தா னிக்கல்வே
ண்டும். ௰௯

குரிசிலமைச்சர்களாதியா லடையார்தமைப்போரிற் கோற
லேபோற், பொருவிறன்மாதன்மயடிவானசுபாசுபமார்க்க
ம்பொருந்தலான, மருவுவாசனைகளியாலலைந்திடி னவ்வாச
னையாமாறுதன்றுள், யருமசுபவழியடைத்துச்சுபமார்க்கத்
தேசேர்த்துமருவச்செய்வாய். (௨௰)

இவ்வனைசிறுப்பிடினுமில்லாதுமாறிவிடுமெவ்வாறென்றுற்
செவ்வியமன்குழந்தைசின்னத்தின்றது பழங்கொடுத்துத்
திருப்பல்போலு, மவ்வன்முத்துமாலையிழுக்குங்குழந்தைத
னைப்பந்தான்மாற்றல்போலுந், தெவ்வுமனமிருவகையுந்தி
ருப்பலாமசுபநின்றுசுபத்திற்சேர்ப்பாய், (௨௧]

யுத்தியேதெனிற்சலன முறும்பசுவைத்தரிசிறுத்த வுபயவே
தா, மத்தமதிதென்றுபசும்புற்காட்டிச்சொறிதன்முதலாதி
புத்தி, யித்தையதட்டித்தடியாலடித்தன்முதலானதயே யிர
ண்டாம்யுத்தி, யித்தமுன்சொலுபாயத்தாலப்பசுவைச் சிக்கி
ரத்திநிறுத்தலாகும். ௨௨)

பாசபசுவெங்குமோடாமன்மெள்ளவசப்படுத்தல்பின்னுபா
யங், தேசவைபோன்மனமானகுழந்தைவசப்படுத்தயுத்தி தி
கழிரண்டா, மாசிலாச்சருவசமஞ்சருவாநிட்டானமதாய்ம
ருவப்பட்ட, லூசலறுபிரமமெல்லாமதுவேநாமெனன்பிருது
போகமொன்றும். (௨௩)

பிறங்குயிரேசகபூரகும்பகமென்றேதியிசிம் பிராணுயாமத்
திறங்களுளவடையோகமொன்றுமுதலுபாயத்தாற் றிகழ்ம
னத்தை, மறங்களறவெழிதாக வசப்படுத்திக்கொள்ளாம
ற்றென்றாலே, யறங்களறுமனத்தைமெள்ளமெள்ளவசப்படு
த்துக்கிலடிக்கக்கூடா. ௨௪

அதனுநீ மனக்குழவி தனைமுன்சொல்யோகத்தாலடக்கிக் கொள்ளு, மதமானவிம்மூயல்வாலானசுத்தவாசனையும்வரு மேலேசாய்த், திதமானவுடனப்பியாசமதூசபலமெனத்தெ ரியுஞ்சொற்ப, விதமானபொழுதின்வருமோ சுத்தவாசனை யென்றெண்ணவேண்டாம், (௨௫)

வருசுபவாசனைவந்ததோவில்லையோ வெனவையம் வந்தபோ து, மருவுசுபவாசனையேபழகுமதனுற்குற்றம்வாராதிங்ஙன் பொருவிலெவ்வளவுமட்டும்வேதாந்தவிற்பத்திபொருந்தாதத் தா, லருவுருவாம்பிரமசொருபத்தைநீயறிடவில்லை யந்தமட் டும். (௨௬

பகர்குருநூலளவைகளானிலத்தசுபவாசனையைப்பழகுமப் பாற், சுகமுறுமப்யாசத்தாற்சுத்தசித்தராய்ப்பிரமசொரூப ந்தன்னை, யிகல்சரதலாமலகம்போனன்ருயறிந்து துக்கமி யாவுந்தீர்ந்து; புகல்கிருதகிருத்தியராய்ச் சுத்தவாசனையும் விட்டுப்போகச்செய்வாய். ௨எ

வெகுவாய்ராமனைக்குறித்துவசிட்டர்மூயற்சியைப்பெலமா ய்விளம்பலாலே, நிகழ்யோகாப்பியாசமதாந்தியானத்தாற் காமாதிநீக்கங்கூடு, மிகுசீவன்முததியில்யாதொருவிவாதமு மில்லைமேன்மையான, தகுசீவன் முத்திசொருபஞ் சொன் னேமதற்களவைசாற்றக்கேளாய். (௨அ)

இரண்டாவதுசீவன்முத்தியின்சொரூப முணாத்தவத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயமிரண்டுக்குத்திருவிருத்தம் (௩அ)

மூன்றுவது-சீவன்முக்திக்குப்பிரமாண முரைத்தவத்தியாயம்.

திருவுறவன்னிவனமெனுங்கழனிப்பதியினிற் றிகழுந்தன்ன
டியார், கருவுறுதென்றும்ராசகட்டேசன்கழலிணைக் கருச்ச
னைசெய்தே, உருவுருவானபிரமநாமெனவே யனுதினஞ்சிர
வணஞ்செய்யக், குருவடிவானமுத்துராமேசன் குரைகழல
டியிணைதுதிப்பாம். (௧

வேறு.

சாற்றுகின்றசீவன்முத்தியதிற்பிரமாணங்கேடாபன்யங்கட
வல்லிப்பிரகதாரணியந், தேற்றுசுருதிகளாதியிருதிகளு மள
வைசீவன்முத்தன்றிடப்பிரஞனதிவருணச்சிரமி, தோற்றுபி
ராமணன்பகவற்பத்தகுணுதிதனசொலுமாதிநாமமதான் மி
ருதிகளங்கங்கே, யேற்றமிதிற்சீவன்முத்தியுண்டெனவேவ
சிட்டரிராமனுக்குச்சீவன்முத்தனியல்புரைத்தாரொங்கன். ௨

தகழும்வெள்ளிகைமொடுவைதிககருமமிகிலமுமேசிக்கியென்று
மாத்மவிசாரணையே, யகலாதுசெய்புருடர் சீவன்முத்திமுன்
னரடைந்துபின்புவிதேகமுத்தியடைவரந்தவிரண்டின், புக
ல்பேதமேதெளிற்றேகேந்திரியமாதிபொருந்தல் பொருந்தா
திருத்தல்பேதமனுபவத்திற்,சகலதவிதத்தோற்றமிலாதவிர
ண்டிடத்துஞ் சரியென்றுமுனிசாற்றவிராகவனகேட்கின்று
ன். (௩)

சீவன்முத்தன்விதேகமுத்தனிலக்கணமேதநனைச் செப்புமந் தமுத்திகளும்வரும்படிஙானியற்ற, லாவதெவ்வாறெனில்யா தோர்புருடனுக்குச்சீவானுபவிக்குமின்னுமனுபசுகமுழுதும், பாவுமுள்ளுமவெளியிலுமேசித்தவிர்த்தியிலதாற்பண்பாகத் தோன்றலையோசுழுத்தியைப்போலியாவும்; வாவுதனதிடத் தடங்கிப்பிரகாசசத்தாமாத்திரமாய் விளங்கிடுமோவவன்சீ வன்முத்தன். (சு

மாலைசந்தம்வனிதைவெகுமானுதியதனுன்மகிழுசுகம்வந்தா லுங்குழந்தைதனவாலி, சாலவவமானுதி யாற்றுக்கமுறினு ஞ்சாருமிதுவனைக்குநாஞ்சுகமடைந்தோமென்றுஞ், சீலமு றுசந்தோடமொடுமிங்ஙனமக்குந் திகழ்துக்கம்வரலாமோ வெனறுவிதனமுமே, யோலமிடுகுடும்பியைப்போலியாதொ ருவனறனக்கிங்குண்டாகவில்லையோவவன்சீவன்முத்தன்.()

தகுசமாதியின்மாலையாதிநினைவிறந்த தாலுமவைவிட்டுவிவ காரஞ்செய்பொழுது,புகுசிற்காதியினினைவதிருந்தாலுமவை தான்பொல்லாதுநல்லதவைவேண்டும்வேண்டாமென், றிக ல்புத்தியிலாமையினுற்சுகந்துக்கம்வரினு மின்ப துன்பம்வா ராதிச்செனனமுயல்வின்றி, யகல்பிராரத்தவசத்தால்வந்த பிட்சாவன்னத்தாற்றேகதாரணமடைவோனமுத்தன. (சு

சட்சுமுதலிந்தியங்கள்காரணவஞ்ஞானந்தனிலடங்காததன தனகோளகமதிலேயிருக்க, மெச்சுசாக்கிரமடைந்துமனது வெகுமுகமாம்விருத்தியிலாததனுலேசுழுத்தியடைந்திருப்ப ன், றுச்சமாமிந்தியத்தால்விடயமனுபவிக்குந்துகணனவிலா தொருத்தனடையுஞானத்தா, லச்சமறநான்பிரமவித்தெ்ன பிமானமாதிவாசனைகளிலாதவன்சீவன்முத்தன். (எ)

பகர்சமாதியைவிட்டெவிகரிக்கிற்பூர்வ பழக்கத்தாற்போச
னத்திலிராகமுள்ளோன்போலுந், தகர்பௌத்தாதியில்வெறு
ப்புஞ்சர்ப்பசோராதி தவிர்பயகதோன்போலுமறுயோகியி
னுமேலாய்த், தகளிலனுட்டிக்கிலந்ன்மாச்சரியன்போலுந்
தோன்றினுந்தன்னுடைமனதுசொருபவிசிராந்தி, நிகாறப்
பெற்றிருப்பதனுலாகாசம்போலநேர்கதுள்ளேதான்சொச்
சமாயிருப்போன்முத்தன். ௮

நல்லுலகோர்சாத்திரியகன்மஞ்செய்பொழுதுநான்கருத்தா
வெனவான்மாவகங்காரஞ்சேர்ந்திடுவன், புல்லிடுவோம்பொ
ன்னுலகமெனுஞ்சந்தோடத்தாற் புத்திவிர்த்திசம்பந்தம்வரு
மான்மாவுக்குச், சொல்லுகன்மஞ்செய்யாதாற்செய்யவிலை
யென்றுஞ்சொர்க்கமிலதாலதனுல்விசனமதுதனையு,மெல்லு
லகோரடைவதனுலகங்காராத்தியாசமெரூம்விசனசந்தோ
டமிலாதுறைவோன்முத்தன். ௯

வேறு.

வசவடிமுதலாம் பிரவிர்த்தியிலதான் மற்றவனுலகோர்
க,ளகசவுறமச்சமடையரோவவனையடிவசவாதிகளுலகோ
ர், மிசையுறச்செயாதாலவன்பயப்படானுமிக்கவன்முத்த
னுமிகதை, யிசைவறின்விகற்பமிலாமையாலுலகத்திடையி
ன்றும்பயப்படான்முத்தன். ... ... ௰

வேறு.

சத்துருமித்துருமானமவமானமாதிசமுசாரமிலாதவனுய்க்
கவிஞானமாறு,"பத்துனுல்வரினுமதினபிமானத்தொழில்க
ள்பண்ணிடாதவனுயுஞ்சித்தஞ்சத்துவமா,யுத்திடனுநினைப்
பிலதாற்சித்தமிலாதவனுயுறுமுன்பு பழக்கத்தாற்றியானவி
ர்த்தியிருந்து,மெத்துலவுநிகவிர்த்தியிலதாலோர்சிந்தைமே

விடாதவனுயுமுளன்ஜீவன்முத்தன். ... ௰௧

கலியாணமுற்சவஞ்செய் கருத்தனடைவதுபோற் காரியத் தைச்சொந்தமுளானமூர்த்திபபார்த்திடினும், வலியானசுக துக்கமடையவில்லைபவன்பால்வருதொழில்கள் பிராரத்தவ சத்தினாற்செயினும், பொலிவானவிவேகமதா லாபாலாபத் தாற்பொருந்துசந்தோடதுக்க சிந்தையடையாமல், மலி வானபரிபூர்ணபிரமாப்பியாசவலத்தினாற்குளிர்ந்தமனதோ டிருப்போன்முத்தன். ௰௨

அருள்பிராரத்தம்வரைஜீவன்முக்திச்சுகத்தையனுபவித்துப் பிராரத்தமுடிவின்வர்த்தமானப்,பொருளினுடல்போம்பொ ழுதுசலிக்குமருத்தொஞ்சு போவதுபோற்ஜீவன்முத்தன் ச முசாரநீங்கிப், பெருகுநிருவிட்சேபநிராவரணபூர்ணப்பிர மவடிவாயிருப்போன்விதேகமுத்தனெனவா,மருளிலாவிவ னுக்கோர்சமுசாரவிகற்பமருவாதிப்படிப்பட்டோன் விதே கமுத்தனாகும், ... ௰௩

சாற்றிரண்டுமுத்தர்களுஞ் சுபாவானுபவத்திற் சரியென்று சொல்லுவதாற்ஜீவன்முத்தனறனக்கு, மேற்றுநின்றவெவ் வளவுக்குமிருவிகற்பம் வருமோவிலக்குமவளவுக்கவள வுத்த மமாமென்று, வேற்றுமையில்வாசிட்டமதிற்ஜீவன்முத்தன் விசேடமாய்ச்சொலப்பட்டானினிப்பகவற்கீதை, தேற்று மிரண்டாமத்தியா யத்திற்சொன்ன திடப்பிரஞ்ஞனிலட்ச ணத்தைச்சொல்லுதுமேமினிமேல். ... ௰௪

வேறு

திடஞானமகிடஞானஞ்சேரிரண்டஃதெவ்வாறும் ௦
விடனுறுநாரிவீட்டுப்பேய்வல்லைசெயினுமன்றேனை ௦

யிடமுறவினைத்தச்செய்கையாவையுமறத்தல்போலப் o
படர்வயிராகத்தோடும்பண்ணிபதியானத்தாலே. ௰௫

சித்தந்தன்வசமானோர்க்குத்திசழான்மஞானமுண்டா o
மொத்தவன்புத்திசாரியுடைமனம்போலெப்போதும் o
வத்துவார்தத்துவத்தைமருவியேதியானம்பண்ணுந் o
நிர்த்தியாமிஞ்ஞானத்தைத்திடஞானமென்றுசொல்வர்.)

வயிராக்கியாருப்யாசம்வருமொன்றுமிலானுக்கேதோ o
பெயருறுபுண்ணியத்தாறபெற்றாலுமான்மஞான o
முயர்விலாநாரிவீட்டிலுளதொழின்மறத்தல்போல o
வயர்தியாமிஞ்ஞானத்தையதிடஞானமதாமென்பர். ௰௭

இவ்வணம்வாசிட்டந்தானியம்புமத்திடஞானத்தைச் o
செவ்வையாய்ப்பெற்றோன்றனைத்திடப்பிரஞ்ஞனென்று
சொல்லுந், அவ்வலிலவனோர்காலஞ்சமாகிதனுத்திதன்னு o
மவ்விருவோர்கடம்மையருச்சுனன்கேட்டானப்போ. ௰௮

பகவனுள்வெளிபுமுற்றபலவிடயங்கள்விட்டிங் o
ககமதிற்றன்னுற்றேனேயான்மவானந்தம்பெற்றோன் o
நிகழ்சமாகிதனுமந்தத்திடப்பிரஞன்வதனதேசாந் o
தகளிலாக்குறியாலொப்பில்சுகமுண்டெனவறியலாகும்.]

அச்சுகம்விடயமெல்லாமறவிட்டதாலும்புத்தி o
சச்சிதானந்தவான்மாத்தவிலயித்திருப்பதாலு o
மிச்சுகம்விடயர்தன்னுவிசைந்ததன்றெதனுலென்னி o
னுச்சிதவான்மாவின்கண்ணுதித்ததென்றறியவேண்டும். ()

வேறு

நிருவிகற்பசமாதியினுனந்த நேருமான்மாவினுலேவிளங்கி
டும்,பொருந்திடுஞ்சவிகற்பசமாதிபோற்புத்தியாற்றெரியா

காரணமாக : சிக ...

தநின்ருபமில், கருதும்விர்த்திசமஸ்காரமாகவே காணவே ண்டிடுமாமையடக்கல்போ, லருளுமிந்தியமியாவையுந்தன் னுளேயடக்குவோனேசமாகிதனெனன்பதாம். ௨௧

உத்திதன்றன்மையாதெனினேயின ஆற்றதுக்கமதான்மூடனவன், மெத்தவேவிதனப்படல்போலிவன்விதனமின்றி யிராச்சியம்புத்திர, சித்தியாற்சுகமுற்றவர்புண்ணியந்தேடிடாதச்சுகசமமாமின்ப, நித்தம்வேண்டல்போல்வேண்டாதகாமமுநிகழ்குறேதமுநேரிடானுத்திதன். ௨௨

அன்னியர்களிலாபாலாபந் தன்னதாகத்தோற்றிடும்புத்தியடையாமற்,றன்னதாஞ்சுகவேதுவாநாயகிதனையனுதிசுகஞ்சிலாகிக்காமன், முன்னுதன்னிலருமையைசெய்வோன்வித்தைமுதலசுபத்தைக்கண்டுநிந்திக்காமற்,றுன்னிடுமனந்தன்வசமாய்ராகத்துவேடமின்றித்தொழிலசெய்வோனுத்திதன். ()

இந்தவண்ணம்பகவான்றிடப்பிரஞ்ஞனிலக்கணத்தையருச்சுனற்குச்சொன்னு,ரந்தக்கீதையினபன்னிரண்டாமத்தியாயம்பகவனற்பத்தனைச்சொல்கின்ற, தொர்ந்தசர்வப்பிராணியிடத்திலுந்துவேடமின்றிமயித்திரியாதிகள், வந்தவன்றனேனெனதியானென்பதாமருவுமாங்காரமாதியில்லாதவன். ()

சுகதுக்கங்களிலேசமனுயுஞ்சந்தோடனுயுந் திடமாகவஸ்துவின், றிகழுநிச்சயமுற்றுப்பிரமமேதியானஞ்செய்பவன்சத்துருமித்துரு, வகலுமானுவமானஞ்சுகதுக்கமாதிசீதளம்வெம்மைதுதிநிந்தை, மகிழ்விநோதஞ்சமமாய் மவுனியாய்வாசுதேவோகமென்றுறைவோன்பத்தன். ... ௨௫

என்றுமேபகவானுந்தனஞ்செயற் கிந்தவண்ணமிசைத்தன
னென்னவே, நன்றதாகமுமுட்சுதன்னையிராகாதியின்றியே
மைத்திரியாதிக, ளெறுஞானத்தின்சாதனமாமவைதன்னை
வேண்டுவதப்பொழுதானதை, வென்றசீவன்முத்தாளிடம
கருணம்விளம்பறனவின்விசேடமேதென்றிடின். உ௬

அப்போதந்தக்குணம்புருடன்முயல்வாலடைந்தவைசாதன
மாயுற, விப்பெருஞானந்தயானபலத்தரு லெழுமுயற்சியி
லாதவை ருபமாந், சப்டொருபொருந்தல்விசேடமாச்சாற்
றிஞரிவ்வலவார்த்திகாசாரியார், செப்புதங்குறுநீதனிலக்
க்ஷணந்தழ்ப்பன்ஞுன்காமத்யாயந்திற்கீதைதான். உ௭

சகலராலறிலெட்சணமேதவல் சாமனஞ்செய்விவகாரமே
தவன், புகலுமெச்சாதனத்தாற் றுணங்களைப்போக்கினனக்
குறுநீதனென்னவே, திகழ்பிரியாப்பிரியவிடயங்கள்சேருந்
துககளக்துதிநிந்தைகள், மகிழுமித்துருசத்துருயானவமா
னமண்பொன்விலேசமறுக்கியும். ... உ௮

ஒருமுயற்சியிலாவெகுநீறுயொட்பிலான்மவுருவாயிருப்ப
தே, குருவதாமவன்லட்சணமாமிவிக்குணத்திரயவிசாரங்க
ளானவை, தருவதாம்பிரகாசம்பிரவிர்த்தி சாற்றுமோகங்க
ளென்றுசொலப்பட்ட,பொருவின்ஞானமுயற்சியவிவேகம்
புகலுமுன்றநகுக்கனுவற்றுமே. ... உ௯

நவில்சமூர்த்திசமாதியிற்குவியச்த்தாவத்தைகளிலோசித்தி
டு, மனையின்மூடலனவிற்றனச்சறு கூலமின்றிவரினவை
வேண்டல, ளவைவயில்குவியசித்தாவவத்தையவிதமதா

னைவநீங்கிடின்வேண்டுவன், றவறதானவையின்றியிருவர்
கள்சண்டைபார்த்திடுஞ்சாட்சியன்போலவே. ௩௰

சொன்னவந்தப்பிரகாசமாகி தோன்றும்போதுநிவிர்த்தி
த்தபோதமே, யுன்னியங்ஙன் மயக்கறச்சட்சாத்யுருவமாதி
விற்பற்றினுநீங்கினு, மன்னயாவுக்குஞ்சாட்சிய சங்கனு யம
ருசினமாத்திரமாநமக்கொரு, பன்னும்லாபமலாபமில்லையெ
னப்பார்த்திருத்தன்மனத்தின்சஞ்சாரமாம். ௩௧

மாறுபாடறுபத்தியுடன்கூடி மருவுஞானகியானபெலத்தினு
ற், பேததானபிரத்யகபின்னமாம்பிரமவஸ்துவதாகவுறநம்
மைக், கூறுசேவைசெயல்சத்துவாதியாங்குணத்தைநீக்கிடு
ஞ்சாதனமாமென்று,தேறலர்கப்பகவான்விசையர்குச்செ
ப்பினாரக்குணாதீதன்றன்மையை. ... ௩௨

வேறு

மிக்கபிராமணன்றன்மைவியாசாதிகள்சொன்னதொக்க o
னுக்குமிகடையாகியிற்சோமனுத்தரீசமறத்தனையிற் o
றக்கப்படுக்கைதலையணைகடானிலாததாயில்பவனுய்ப் o
பொக்கசோவனுதிருப்பைபொருந்துங்கர்தைதரிப்பவனுய்

பேசுகருமத்தால்வந்தபிச்சையமுதாலுடறரித்து o
மேசிலாததண்டுதரித்தென்றுஞ்சொருபத்தியானமொடு o
மாசிலாதவேகாங்கியாகிச்சாந்தனுகவுமே o
மாசில்பிரமஞானமுளோன்வழுத்துகின்றபிராமணனும்.)

புகனுமிவன்றேகந்தரிக்கப்போசனுகிவிரும்பிடினு o
மகனுமதனிற்குணதோடமறியமாட்டானேனென்குற் o

நகலில்ரசபோசனமஞ்சனளிமெத்தைபோர்வைகளா ௦
ளிகழுபினாக்கங்குளிர்களிங்கலெவ்வாறவ்வாறே. ௩௫

பிச்சையமுதுவிழிந்துணிபிறங்குதரையிற்படுக்கைமுத ௦
லிச்சயிக்கிற்பியாதிநீங்கும்படியாயிருக்கவதிற் ௦
பச்சமாகக்குணதோடம்பார்த்தன்மனத்தின்றேடமலா ௦
துச்சமாய்வேறிலையிவ்வாறேதும்பாகவதமதனில். ௩௬

ஈதுகுணமாமிதுதோடமென்றுபார்ப்பதேதோட ௦
மோதுமிரண்டும்பாராம லுறுதல்குணமென்றுரைப்பதனுற்
சாதுபிரமஞானமதாற்சகலசித்ததோடமும்போய்ப் ௦
போதுபிரமர்குணங்குற்றம்போசனுதிகளிற்பாரார். ௩௭

இவருந்தெண்டுகௌபீனமெல்லாம்விட்டுத்திகம்பரரா ய்
யவர்தன்னிச்சைப்படிசொரூப வநுபவத்தையுறன்மேலாய்
ச், கவர்வதெனினுஞ்சாதகர்கள் கண்டாச்சிரமமகிமைதனை
த், தவறில்சிரத்தையொடுந்தன்னுற் சாற்றுமகாவாக்கியம்
பெற்றே. ௩௮

என்றுநன்மையுறவேண்டுமெனும்லோகானுக்கிரகத்தாற் ௦
பன்றுமிச்சையாற்சயினம்பசுருந்தண்டம்விடறனக்கிங் ௦
கொன்றுபலத்தின்பொருட்டல்ல வுபதேசஞ்செய்பொழு
தவறு, நன்றுகிரககிருத்தியத்தை நவிலக்கூடாதவனமு
ன்பு ௩௯

பேசுதியானவிரோதமிலைப்பிரமவுபதேசம்மதனு ௦
லேசிலாதவவைகூடுமிங்ஙன்சுருதிசொலுமவைதா ௦

ஞூசிலாதசீவர்களையான்மாதனையேயறிந்திடுங்கண் o
மாசதானவீண்வார்த்தைவசனியாதுவிடுங்களென்றும். சய

ஆற்றுமாவையபரோட்சமாகத்திரபுருடன்முந்திச் o
சாற்றுசவணமனனமதாற்றனையறிந்தபின்பவனும் o
போற்றுசாட்சாத்காரம்வரும் பொருட்டேயாத்மத்தியான
மதைத், தேற்றமாகச்செயவேண்டுஞ்செகவார்த்தைகள்பே
சக்கூடா. சக

பேச்சால்வாக்குவலியுமனம்பெரியகிலேசமடைவதன்றி o
யாட்சியில்லையெனச்சுருதியறைவதாற்சீடனுக்கிரக o
மாட்சியானவார்த்தையொன்றும் வழுத்தக்கூடாதுபதேச
ஞ், சூட்சமாகச்சொன்னவுடனே சொருபத்தியானஞ்செயல்
சித்தம். சஉ

அந்தத்தியானமேகாங்கியானோருக்கேகடக்குமெனச் o
சந்தமானமிருதியிங்ஙன்சாற்றுமவையோர்சன்யாசி o
பந்தமறுமுக்கியனிரண்டுபாவைமாரும்புருடருமா ம்
வந்துமூவர்நால்வருறின் மருவுங்கிராமநகரமுமாம். சங

இவ்வாறிருவர்மூவருறினிராசர்பிட்சைவார்த்தைவரு o
மொவ்வாததனுனிட்டைகெடுமொருவரோடுங்கூடாம o
லெவ்வாறுனுஞ்சன்னியாசியேகாங்கியதாயத்தியானமதே
தவ்வாதியற்றவேண்டுமெனச்சாற்றுமிருதியதனுலே. சச

ஆர்க்குமாசீர்வாதஞ்செய்யாததனக்காய்ப்பருக்கா o
யோர்க்கவொருகாரியங்களையுமியற்றுதவனுயொருவனையும்

பார்த்தநமஸ்காரந்தநிசன்பண்ணுதவனு பொருதொழிலு
ஞ், சேர்க்காததிலெம்பீரமொடுநகமுமயனேபிராமணனும்

லெத்தசலனவேறுவதாய்த்திசமூநமஸ்காராதிகளை o
கித்தவிடேறுசதோமனறிங்கமுஞ்சித்தசப்பிரசாத o
சுத்தமானநமஸ்காரதோத்திரத்தைநீக்கவிலே o
யுத்தமானவிருதியின்னுனாக்குதஃதேதெளிறசொல்வாம்.

உலகமியாவுங்கற்பிக்குமொழிவிற்பரமசிவன்ருனு o
மலவில்வானம்போறபூரணமாகவுறைவர்யாவிலுமென் o
றிலகுசமபுத்தியிலுலேயானைகுதிரைபசுபன்றி, திலகமறை
யோர்நீசர்முதற்றிகழ்யாவினையுமவனங்கிடலாம். (சஎ

நித்தமவையாற்சுத்தமுமுஞ்செல்வவானையவையடைய o
நிதம்வணங்கல்போலென்று நிகிலபுருஷார்த்தங்களையுஞ்
சுத்தர்க்குதவும்பரசிவசதைத்துதிக்குமெய்தப்புருடனருன
பெத்தநீங்கிமுத்தனெனப்பிறங்கானென்றுமிருந்சொலும்.

ஞானவதனுற்சித்தமலமறுக்குநமஸ்காராதிகளைத் o
தீனமறவேபிராமணனுஞ்செய்யக்கூடும்பாதொருத்த o
வினைசற்பநாகமதற்செவருமச்சமடைவதுபோ o
ஞானசனக்கூட்டந்தக்கொள்வாவிதற்குப்பயப்படுவான்.

இரும்பினைத்திற்பயப்படல்போலிகழ்ச்சி யசுசிக்கிருப்பிட
மா, யகலும்பெண்களிடமின்றுமச்சமடைவோன்பிராமண
னக், கிரும்பெண்களிடமசுசிசெறிதன்மிருந்சொல்லுதெ
ன்றன், மற்றும்வாயாற்சொலக்கூடாமடலாரவயவந்தனக்
கும். (சஅ

ஒழுகிச்சொட்டுநாசிப்புண்ணதற்குப்பேதமிலாவிடினும் o
விழைதலுடையமூடர்மனவிகாரமதனான்மாதரா o
ரழுவும்யோனிப்பிரதேசநவிலும்வெகுசுந்தரமாயு o
மெழிலாமனேகசுகமுறலாமென்னவீணாய்க்கெடுகின்றார். ௧

றுவியிறைசையோடேகூடுந்தோலிரண்டுபாகமதாய் o
நிதமுமபானவாய்வுமலநீரிம்மூவாசனைபெற்றுத் o
இதமாயோனியெனப்பட்டுச்சிறந்தகுணசாலியரான o
மதமாயவையில்ரமிக்கின்றமகானைவணங்கவேண்டுமென ௧

மிருதிபின்னல்வினோதமதாய்விளம்புமூடரானோர்க்குப் o
பரவுசனங்கள்கூடுமிடம்பயமன்றியிலேலம்பளக்க o
வரியதால்வேண்டுவர்சனங்களொழிந்ததானம்பயமாகி o
விரவுமதனாலவைவேண்டார்மேவுமவர்போலன்றியிலே. ௧

சனமறாற்றவிடங்கியானஞ்சதானந்தானுபவமதனில் o
வினவுவிரோதமதாலவைகருவிரோதமில்லாத்தானமதே o
தினமுமனுகூலமதாகச்சிந்திப்பவனேபிரமணனு o
மனகருதசமிதைவனாச்சிரமியதிவை யுணர்க்குமெங்ஙன்.

வேறு.

சிவனும்விந்துவைப்பார்த்தசிவன்ன வாச்சிரமியே பிரமச்
சரியமுதற், றவமெனுமற்றவாச்சிரமத்துக்குஞ்சாற்றநா
ன்குவருணத்தவருக்குங், குலவதானவெலா வதிகாரிக்குங்
குருவதாவனேயன்றியொருவர்க்கும், பவமசாஞ்சீடனாகா
னெனைப்போலப்பயிலுவோனதிவனாச்சிரமியே. ௧௫

ஆதலாலவனார்க்குஞ்சிரேட்டனேயவற்கதிகன்சமனுமிலவா
று, மோதலானநிலையிலையவனுற்றலட்சணமேதெனிற்சொ
ல்லுவாஞ், சாதலாஞ்சரீராதிக்கிப் பின்னராய்ச்சாட்சியா
யவத்தாத்திரையத்துக்குஞ், சோதியாகவெப்போதுஞ்சகல
முந்தோற்றுவிக்குஞ்சுயம்பிரகாசராய். ௫௬

உச்சமானதோர்பரமப்பிரீதிக்கிங்கோதுதானமதாற்சுகரூப
ராய்ச், சச்சிதானந்தபிரத்தியக்கான்மாவைச்சாற்றும்வே
தாந்த மாவாக்கியத்தினைப், பட்சமாய்ச்சவணாதிகள்செய்
ததாற்பகருமாயாதற்காரியந்தள்ளியே,யச்சுதபரிபூரணமா
தேவராயுற்றேனதிவன்ணாச்சிரமியே. ௫௭

பேசுநீசர்கண்மிருகாதிதேகத்தும் பிரமனாதியதேவரிடத்தி
லு, நேசமாய்நிறைந்தாகாசம்போலவே நின்றபோதிலுஞ்ச
ம்பந்தமன்றியே, யாசில்லாதவசங்கராய்நித்தியமானவோ
ர்சுத்தபுத்தமுத்தசத்ய, காசிலாப்பரமானந்தரூபராய்க்கரு
துயாதோர்மகாதேவருண்டோ. ௫௮

அயரோசாமென்றுநாமேயவொன்றுமறையும்வேதாந்த மா
வாக்கியத்தினைத், தவறிலாதசிரவணமாதியாற்றடைகளொ
ன்றுமிலாதபரோட்சமாய்த், திவமதாயறிவோனேயதிவன்
ணாச்சிரமியாகுவன்மாயைகற்பிப்பதாங், கவரும்வன்னவா
ச்சிரமங்களியாதொன்றுங் காணுஞ்சித்துருவாகமக்கின்றெ
ன்றும். ௫௯

சுத்திவெள்ளியும்பழுதையிற்பாம்பதுந்தோன்றல்போன்மக
ராதிசெகத்தெலா, நித்தமானதன்கற்பிதமாமென்றுநிகழ்

பருதிமுன்னையஞ்சேட்டித்தல்போற்,சித்ததானதன்சன்ன
திமுன்பாகச்செகமதெல்லாமுஞ்சேட்டிக்குதென்றுமே, ய
த்தன்வேதாந்தவாக்கியந்தன்னினாலறிகுவன்னதி வன்னாச்
சிரமியே. ௬௰

திக்கிற்றோன்றிடும்பிரமைவிவேகத்தாற்றீர்ந்துமாறித்திரும்
பவுந்தோன்றல்போற், றுக்கமாஞ்சகநீங்கியு ஞானத்தாற்
றோன்றினாலுநமக்கில்லையென்றுமே, புக்கதன்கனவிற்சகமா
யையாற்பொருந்திவேறிலைப்போனனவிற்சகந், தக்கமாயை
யினால்வருமோர்ந்திடிற்ற னக்குவேறிலையென்றறிவோனவ
ன். ௬௧

ஞானமாம்பெலத்தால்வன்ன மாதிகணமூவும் போதவனி
யாவையும்விட்டுமே, தீனமாம்பிர்மமாத்திரமாக வேதிசழ்வ
ன்வன்னாச்சிரமங்கடாண்டினோ, னீனமானவஞ்ஞானமதன்
றெழிலென்றுமொன்றுமிலைச்சச்சிதானந்த, மானபிர்மமெ
ப்போதுமுளதென்றுமறிகுவன்னதிவன்னாச்சிரமியே. ௬௨

இவனுக்கொன்றும்விதிகணிடேதங்க ளென்றமில்லையி வன
து நிட்டையை, யவமுளோர்சர்மசட்சுவாலெவ்விதமறிய
ப்போகிறார்மாட்டார்களானதா, னிவர்தலாநிர்விகார நிரா
கார நிர்விட்சேப நிரஞ்சன நிர்த்தொந்த, நவமிலாமுத்தசு
த்தபரப்பிர்மநாமெனத்திடமாயறிவோனவன். ௬௩

அந்தவண்ணமபரோட்சமாகவேயறிந்தோனெல்லாவருணா
ச்சிரமிக்குஞ், சந்தமானகுருவெனச்சொல்வதிற் சமுசயங்
களில்லையெனயாவர்க்குஞ்,சொந்தமானபரசிவன்மாலுக்குச்

சொல்லினராப்பிபாலிகளங்ஙன, மெந்தையாஞ்சிவவாக்கிய கம்பீரியயென்றமைத்தமுயற்சியைச்செய்துமே. ௧௪

செய்யவேதாந்தமாவாக்கியத்தினைச்சிரவணாதியாற் றெஞ்ச் சொல்லிதமாக, வையமின்றிச்சொருபசாட்சாத்காரமடை வரன்றிவே றடையுங் கதியிலே, கைதவமிலைச்சத்தியஞ்ச த்தியங்கடைவல்யாதிகருகமிருதிக, டெய்யதாஞ்சீவன் முத்தி யுண்டென்பதிற்சொனவறுவர்பிரமாணஞ்சித்தமே. ௧௫

மூன்றாவது சீவன்முத்திக்குப் பிரமாணமுரை த்தவத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆகவத்தியாயம் மூன்றுக்குத்திருவிருத்தம் ௱௨௭.

நான்காவது சீவன்முத்திக்குச்சாதன முரைத்தஅத்தியாயம்.

திருவுறுமெந்தலோகமதனிலுந் திகழுபூவுலகம்மதுமேலதா ய், மருவுமவ்வுலகத்தினின்மேலதாம்வன்னிமாவனச்சேத்தி ரமென்றதிற், பொருவிலாப்பதீராலவாசட்டிபோற்பொருந் தலுத்தாமேசனென்றேருந்டுங், குருவதாகவெழுந்ததவா துபோதலடப்பதநாளும்வணங்குவாம். ௧

வேறு.

சாற்றிடுஞ்சீவன்முத்திச்சாதனமெவ்வாறென்னின் ௦
மாற்றமிறந்தவக்ஞானம்வாசனைமனநாசிகக ௦

மேற்றிகழிந்தமூன்றுமிசைக்கும்வாயிட்டமத்தி o
ஞற்றிகழிந்தமூன்றுமனைகாட்சமமதாக. ௨

அப்பியாசமதுசெய்தாலடையலாஞ்சீவன்முத்தி, யொப்ப
வொவ்வோர்கால மொன்றொன்றுபெத்தமட்டுஞ், செப்ப
வையியற்றிலாபஞ் சேரான்பஞ்சாட்சரத்தைத், தப்பிலா
வெழுத்தோர்நாளாய்ச் சாற்றினோன்பலம்பெறுனபோல். ௩

தறிபருப்பன்னமாதிகளிலொன்றுற்றிர்ப்தியுண்டி o
நிறைவுறுதல்போலொப்பாய்நெடுங்காலமூன்றுஞ்செய்யா
துறினதுபலன்கொடாதாலுஞற்றிடவேண்டுமூன்றுஞ் o
செறிவுறவனைக்குமொப்பாய்ச் செறிந்ததாற்பலனேதென
னில். ௪

அறுத்திடின்முளரித்தண்டையதனூலறுவதேபோ, லவ
றுத்தல்செய்யஞ்சியாய்வந்துறுமிருதயக்கிரந்தி,மறத்தல்ச
ந்தேகமில்லைவருங்கற்பகாலந்தொட்டுப், பொறுத்ததன்சமு
சாரம்போம்புகன்மூன்றுஞ்சமமாய்ச்செய்யின். ௫

ஒதுமிம்மூன்றுமொன்றுக்கொன்றுகாரணமதாலே, நீதராச்
சமமாய்நீஞற்செயாவிடினடைதல்கூடா, போதிரண்டிர
ண்டாய்ச்சேர்ந்துபொருந்துமூன்றுயம்மூன்றும்,வரதையர
மனக்கெடாதேல்வாசனைசயம்வாராதே. ௬

வாசனைகெடாதபோதுமனோநாசம்வரமாட்டாதிங் o
கேசறுதத்வஞானமிலாவிடின்மனங்கெடாது o
நாசுறுமனங்கெடாதேற்கருத்துஞானமில்லை o
மாசறுஞானமின்றேல்வாசனைச்சயம்வாராது. ௭

வாசனைகெடாதபோதுமருவாதுதத்வஞான ௦
மேதயில்வாரிட்டத்திலிவ்வணமிசைத்தனமானம் ௦
போதிதன்யுத்ததீபமதின்பரம்பரையேபோல ௦
வோதொன்றிலொன்றாய்விர்த்தியுறுமனம்பரிணமிக்கும் ௮

அதுவிதுகூடுங்கூடாதவைநல்லதிதுபோல்லாதிங்
கிதுசெய்வோம்விடுவோமித்தையென்றிதுவாதியாகக் ௦
கதுவியேமனனம்பண்ணுங்காலத்தின்மனமென்பேரா ௦
மதுபகினுமம்விட்டேயருபமாயுறுதனுசம். ௯

இவைபதஞ்சலிதான்மெத்த விசைத்தனர்மேலேசொல்வோ
நவையுறமுன்பின்னென்றைநாடாதுசீக்கிரத்தி ௦
லவைமுறுகுரூதமாதக்கேதுவாமனதின்றுட்ச ௦
மவையுறுஞ்சமஸ்காரத்தையறைவர்வாசனையதென்றே. ௰

வேறு.

இந்தவாசனைதானநுதிகாலந்தொட்டிங்கிருதயமுறலாலே ௦
கந்திடாவிவைக்குவாசனையெனப்பேர் நாசமுமிதற்கெவ்வா
றுகு, மந்தமாம்விவேகத்தால்வருஞ்சாந்தி யாகிவாசனைதி
டப்படுங்கா, லந்தவாகியத்திலிராகத்துவேடமுறுதவேதா
சனுச்சயமாம். ௰௧

அவ்விடத்தடக்கமாமனோநாச மலாவிடின்விருத்திகளொரு
கால். வவ்வும்வாகியத்திற்குரூதமதாகி வருமதால்வாசனு
ச்சயமில், வெவ்வியவாசனுச்சயமின்றேல்விருத்திமென்மே
லுண்டாமதனாற், றவ்வுறுமனது கெடாதிங்ஙனிரண்டின்று
லுந்துவம்தின்யுத்திசொனனேம். ௰௨

ள மூவதாமுருபரசமாதாஞ்சகத்து மெதார்த்தமாய்ப்பிரத்ய
கபின்ன, விழுமியபிரமசொருபமிச்சகத்து வேறெனத்தோ
ன்றினபோதும், வழுவுறுமாயாமயமதாலெதார்த்தமாயிலை
யென்றுநிச்சயமே, யழிவிலாஞானமெதார்த்ததத்துவத்
தையறிவதாலிவைதத்வஞானம். ௰௩

நல்லவிஞ்ஞானஞ்சித்தித்தலெப்போநாமரூபங்களாஞ்சகத்
துச்; சொல்லிடுஞ்சச்சிதானந்தமாகத்தோன்றினுற் சித்திக்
குமன்று; னல்லவின்ஞானமிலாதபோதுருவ மாதியவிடை
யஞ்சத்தியமெனு; ரெல்லுறுபிரலமதிடமதாமதனுலுருபா
திகோசரவிருத்தி. ௰௪

விறகதுபோடப்போடவக்கினிதான் வீந்திடாததுலைவப்போ
லசிக்கா: மறமுறுமதனுற்றத்துவஞானம் வராவிடின்மனம
துகேடாகிங். கறமறுமனதுகெடாதபோதருபாதியவஸ்து
க்கிறிகிக்குமதனு. லறமுறயாவுமிலைப்பர மொன்றேயெனு
ம்பரஞானமதருதால். ௰௫

தகண்மனோநாசதத்துவக்ஞானதுவந்துவமதின்யுத்தி சொ
ன்னேன். நிகள்குரோதாதிவாசனைகெடாதேனோர்ந்திடாச்சா
ந்திவாசனைகள். புகலதான்ஞானம் பொருந்திடா தப்போ
பொருபரமாத்வைதபிரம. தகவுறுவஸ்தேயெலாமதுநாமெ
ன்றத்துவஞானமதிலதால். ௰௬

ரியமதாங்குரோதமாதிவாசனைக்கு நிமித்தமாம்பாகியவிட
ய, வபமுளதென்றும்பிரமைநீங்காதிங்காதலால்வாசனுச்
சயமில், சபமுறுஞானம்வாசனுச்சயத்தின் றுவந்துவமதி
ன்யுத்தியில்லன், விபமுறுமூன்றும்வாசிட்டப்படியேவெதி
ரேகமுகமதாய்ச்சொன்னேம். ௰௭

இனியன்னுவயமாய்நாம்யுத்திசொல்வோம்மேதெனின்மன
மதுகெட்டா, னனியும்வாசனையைக்கிளப்பிடும்விடய நசிப்
பதால்வாசனைநசிக்கு, முனிலதுநசித்தாற்குரோதமதாதி யு
தித்திடாதான் மனநசிக்குர், அனிமனோநாசம்வாசனுச்சய
த்தின்றுவந்துவயுத்தியாஞ்சொல்லின். ௰௮

பெறுமகண்டமதாம்விருத்தியொன்றுலேபிரத்தியகபின்ன
மாம்வஸ்தை, யறியெனச்சுருதிசொல்வதார்பிரமாகாரமா
ம்விருத்தியைத்தவிர, வுறுமன்னுவிருத்திசகலமுநசித்தாலு
தித்திடுந்தத்துவஞான, முறையுறமறிவான்மித்தையாசகத்
தின்முயற்கொம்புபோல்விர்த்தியுதியா. ௰௯

ஆன்மருபத்தையறிந்ததாற்றிரும்ப வறிந்திடவிருத்திக்கொ
ண்றிலதான், மேன்மையாம்விறகிலாதவக்கினிபோல்விந்த
போமனமதுவிதுவே, பான்மையாமனது தத்துவஞானது
வந்துவம்பரவுசத்துருக்க, ளோன்மையாமிட்டருடன்முத
ற்பின்னுறுவனுபாதிகளினிற்சமமாய், ௨௰

மருவுமான்மாவேநாமௌனத்திடமாய்வருமறிவுளனுக்குத்த
னது, திருவுறுதேகத்தவயவம்போலச்செகத்துளோருடலி
னுங்கோபம், வருமதோவென்று வார்த்திகர்சொல்லியிருப்
பதால்வஸ்துவின்ஞானங், குருவுறவந்தால்வாசனைநீங்குங்
குரோதாதிவாசனுச்சயமாம். ௨௧

சாந்தியாதிவரின்றத்துவஞானஞ் சார்ந்திடுமிரண்டின்றொ
ந்தமதாஞ், சேர்ந்தவிம்மூன்றினைசாதனம்வசிட்டர் செப்பி
னார்சுருக்கமாயெய்யன், காந்திசேரிராமாதத்துவஞானகா
ரணஞ்சிரவணாதிகளாம், வாய்ந்தவாசனைநீக்கந்தனிற் பிர
திவாசனைப்பழக்கஞ்சாதனமாம். ௨௨

சித்தநாசத்திற்றியானஞ்சாதனமெனத்தெரிந்தெலாப்போ
கத்தும்,வைத்தவாசையைத்தூரத்திற்போக்கி யெவ்வருத்த
மதுற்றுனு, மொத்தமூன்றையுமடையவுச்சாகமாயுறமுயர்
ச்சியைநடுவே, பத்திநீங்கிடாதவைபலனுறும்வரைபண்ண
ல்சாதனமாகும். ௨௩

அற்பமாகிலும்போகவிச்சையதறி னவைநெய்யாற் கனல்
போலச், சொற்பமன்றிமேன்மேலும்வளர்ந்திடுந்தொலை
ந்திடாதெக்காலு, நிற்பதாதலாலவையணுவிலாமலே நீக்கி
யேயிம்மூன்றும், வற்புறநன்குயியற்றல்வேண்டுவதாய்வசி
ட்டருமறைந்தாரால். ௨௪

தங்குமுன்னமேவிவிதிசாதுறவுக்குத்தனையுணர் பலமாயுஞ்
சிங்கறும்வித்துவத்துறவுக்குச்சார்பலன்சீவன்முத்தியதாயு

மங்கமாங்கிரம முரைத்ததே யங்ஙனவைவிதி சாதுற
வாற், றங்கஞானத்தையடைந்துபின்வித்துவத்துறவடைந்
ததனுலே. ௨௫

சீவன்முத்திக்குமனநாசவாசனைகளைச்செயிப்பதா யவைக்கர்
த்த, மாவதாலிங்ஙன்மூன்றையுஞ்சமமதாயனுட்டிக்கும்படி
சொன்னார், மேவுமூன்றுக்குப்பின்விரோதமதெனின் மேவி
டாதேயென்றுற், றுவம்விவிதிசாதுறவதின்முக்கியர்தத்து
வக்ஞானமற்பசித்தல். ௨௬

மற்றிங்கமுக்கியம் வித்துவத்துறவினில் வாசனை மனநா
சஞ், சற்றுந் தாழ்ந்திடா தனுட்டிக்கவேண்டிடுந் தத்துவ
ஞானமதமுக்ய, முற்றவப்பியாசங்களினியமமீதுறுமிருதுற
வோனு, மற்றமின்றிஞானுதிகள் சமமதாயனுட்டிக்கப்படு
மன்றே. ௨௭

வத்துஞானமதாற்கிருதார்த்தனுய்மருவிடின்மனநாச, மெ
த்துவாசனுச்சயஞ்செயும்வருத்தத்தான்மிகுபலனே தென்
னி, லொத்தசிவன்முத்தியின்பலமதனையு முரைக்கும்போத
லைசொல்வோஞ், சுத்தஞானந்தான் வலதுதந்திரமதாற்
சொல்லிடுங்கருமம்போல். ௨௮

செய்யவுஞ் செயாதிருக்கவும் பின்னொருவிதஞ்செயயோக்
கியயிலதா, னய்யில்வித்துவத்துறவுளோனப்பிரதானமாய்
ஞானத்தை, யையவெப்படிபபழகலேதாகிலுமமருமோர்வ
ழியாலே, மைபலன்றிமேனமேலதைக்கிளைத்திடல் வருமத
னப்யாசம். ௨௯

இத்தைவாசிட்டமுரைக்கின்றதேதெனி லியலுறு சீடர்க்கு
வித்தைபோதித்தருண்மனனஞ்செயன் மேலவருடன்கூடிச்
சித்தையோர்ந்திடனிதித்தியாசன ஞ்செயநிசமிதமசமான
மித்தையாவிர்த்திப்பிரவஞ்சஞ்சிருட்டிமுன்மேவிடாததனா
லே. ௩௰

எந்தநாளினுந்திரிசியப்பிரவஞ்சமில்லவேயிலேயென்று,சொ
ந்தமாகவே பழகலப்யாசமாய்ச் சொற்றிடும் லீலையின்கா
தை, யந்தமாய்மனம்வாசனையிரண்டையுமடக்கிடுமப்யாச
ஞ், சந்தமாயவைசொல்லுதிம்மூன்றையுஞ் சமமெனச்சொ
லலாலே. ௩௧

முக்கியாமுக்யமியமங்கூடாதெனின்மொழிவதப்பியாசிக்கு
த்,தக்கதாம்விதேகசீவன்முத்தியதெனச்சார்பலனிரண்டற்
குற்' புக்கதத்துவஞானமாதிகளுக்குப்புகலிரு நியமமுங்கூ
டு, மிக்கதைதயிற்சோடசாத்தியாயத்தின் விளம்பினன்பக
வானும். ௩௨

எவ்விதந்தெய்வசம்பத்தான்மோட்சமென்றுமேயசுரசம்ப
த்தா, லவ்வியபந்தமெனவுரைத்ததிலேஙவிலிருசம்பத்துமு
ரைத்தா, ரவ்விதம்பயங்களறல்சித்தசுத்தியறிவின்சாதனம
சாந்தியானஞ், செவ்வியதானமிந்தியமடக்கல்சேருநிட்கா
மமாம்யாகம். ௩௩

தன்னதாம்வேதாத்தியானங்கிரிச்ராதிதவம்வெளியுள்ளொ
த்தநட்பு, வின்னலாமிம்சைபொய்கோபமாசையிலரமைச

விரவுமுமுட்சுத்தினந்தொறுமனத்தைவிடயாசைவிடும்படி
செய்து, வருமுறுவயிராக் கியத்தொடுந்தியான மதனிலுனி
ரோதமாமனந்தான், றிரமுறேருர்விடயமனனமன்றிமிலேல்சி
தானந்தவாற்றுமாவிடத்தி, லுறமுறப்பாலிற்செலமென வ
யிக்யமுறுமனநசித்திடுமனமாம். ... ௩௯

எவளவுகாலம்பழகினான்மனதிங்கிறக்குமோவாத்துமாவிட
த்தி, லவளவுநாளும்வயிராகந்தியானாப்பியாசத்தைக்கைவி
டக்கூடாத், திவளவிலான்மாவதின்மனல்யமேதியானத்தி
ன்பலமதாஞானந், துவள்கிலாததுவேமோட்சமற்றெல்லா
ஞ்சொல்லியநியாயவிஸ்தாரம், ... ௪௰]

ஆனதான்மனத்தினாசமுஞ்சீவன்முத்தியின்காரணமாகு o
மீனதீவிரமு மிருதெனப்பந்த மிரண்டதிலசுரசம்பத்தே o
யூனமாந்துக்கவேதுவாதலினாலோதியதீவிரபந்தங் [காமல்
தீனமாந்துவிதத் தோற்றமாத்திரத்தாற் றிகழ்துக்கருபமா

பலனிலாவசுரசம்பத்தையுண்டுபண்ணலான்மிருதுவாம்பந்
த, நிலவியவாசனைநீக்கந்தீவிரத்தைநீக்கிடுமனங்கெடினிர
ண்டும், விலகிடுமானான்மனங்கெடல்போதுமேவும்வாசனை
கெடல்வேண்டாம், பெலமுருதெதனாற்போகவேதுவதாம்
பிரபலபிராரத்தமதனால். ௪௨

மனஞ்சமாதிவிடிற்றீவிரபந்தம் வருமவைநீக்கிடவேண்டிக்
கனமுறுவாச னைகெடல்வேண்டுங் களறுபிராரத்தம்புசிப்

யைத், தினங்கொடுத்திடலால்வாசனாச்சயமெங்ஙன்றீவிர
பந்தத்தைநீக்கும், வினவுதீவிரமும்போகமாதலினால்வியர்
த்தமாம்வாசனாச்சயந்தான். ௪௩

அப்படியல்லத்தாமதவிருத்தியானதேதீவிரபந்தஞ் o
செப்புசாத்திக ராசதவிருத்திதிகழ்போகமெனுநியமத்தாற்
றப்பில்வாசனைநாசத்தாற்றீவிரந்தனக்குமேநிவிர்த்தியுங்கூ
டு, மொப்பிலம்மிருதால்யோகமுங்கூடுமோதும்வாசனைகெ
டல்பலன்றான். ௪௪

இவ்வணமாகின்மிருதுபந்தமுந்தா னிருப்பதாற்றீவிரபந்தம்
வெவ்வுவாசனைநாசத்தினானீக்கப் படுவதான்மனங்கெடல்
வியர்த்த, மவ்வணங்கூடாத்தற்பலபிராரத்தத்தினால்வரப
ட்டதாயு, மொவ்வவசியமாய்ப்புசித்திடரப்போகமொழித்
திடமனோசயம்வேண்டும். ... ௪௫

மரபினாற்சீவன்முத்திக்கு வாசனைமனங்கெடன்முக்கியவே
தாங், தரமறுஞானமவ்விரண்டடையச்சாதனஞ்சீவன்முத்
திக்குப், பரவுறுமமுக்யசாதனமதனாற்பகர்பரம்பரையதா
சித்த, முராறுருச்சீவன்முத்திக்கவ்விரண்டுமுக்கியசாதனம்
போல. ... — ௪௬

மொழிவதாம்விதேகமுத்திக்குஞானமுக்கியசாதனமாநு o
மழியும்வாசனைமனநாசஞானத்துக்ககத்தியம்வேண்டிடலா
லம்,பழியறுவிதேகமுத்திக்கவ்விரண்டும்பரம்பரா சாதன

மாலுர், தழுவிடும்முக்யசாதனமென்னச்சாற்றுவதிவ்வண மெதனால். ௪௭

சாற்றியவிரண்டுமுத்தியைக்குறித்தத்தத்துவஞானமாதிக் குத், தோற்றிடுமுக்கியாமுக்யமாகச்சொல்வதாம்விதேகமு த்தியுநதா, னூற்றிடும்பிரதிபந்தமின்ஞானமடைந்தபோதுறு வதாமங்ஙன், னேற்றருத்திரபாஷியமதிற்சொல்லியிருக்கி றார்பாஷியக்காரர். ௪௮

உரைத்தலித்தூலதேகம்போமிடத்தி லுரைத்தனர்விதேகமு த்தியையு, நிரைத்திடுசுருதிஸ்மிருதியாதிகளுநிகழ்த்திடவவ்வ ணநீர்தான், கரைத்திடுஞானமவர்திடும்போழுது சமறலே ன்விதேகமுத்தியையு, மிரைத்திடுமிரண்டு மதமுஞ் சம்மத மாமெனும்படிசொல்லுவோமெங்ஙன். ௪௯

விதேகமுத்தியுமேதேகமதில்லாவிடத்திலேவருகின்ற மோ ட்ச, மிதானதோருடலுமிலாதகாற்சித்தியாமெனு மவிப்பி ராயத்தாற், சதாவெகுபேரிவ்வுடலமதிறத்தருணந்த முத்தி யென்றுரைத்தார், நிதானமாய்த்தேகமினிவராதிருத்தனிக முமம்முத்தியென்கருத்தால். ௫௰

ஞானமதறுங்கால்விதேகமுத்தியையு நாஞ்சொனோ மான தாலிரண்டு, மானமாமினிமேலவருமுடனிவிர்த்தி வரஞான மனுட்டித்தலாலே, யூனமிருஞ்சொல்படி வருதேகமொழி வதேவிதேகமுத்தியதா, மானவித்தேகஞானமதறுமுன்ன மர்வதான்ஞானத்தாற்கெடாதே. ௫௧

மூடரானவர்க்கும்பிராரத்தகன்ம முடிந்தபோதிறக்கு மித்தேகம், பிறருஞானபலமதன்றிறத்தல் பெறுருக்கதேகத்தி னிவிர்த்தி, யீடறுஞானபலமெனின்ஞானமிசைந்திடுசீவன் முத்தருக்குங், கேடுறவில்லையவ்வுடலதனாற்கிளத்துமிச்சங் கைகூடாது. ௫௨

பரஞானஞ்சிலகாற்கருமத்தாற்பிரதிபந்திக்கப்பட்டதுகொண்டு, தாமாகவிலிங்கதேகத்தையொழிக்காத்தடையொழிந்திடிலதையொழிக்குக், கிரஞானமஞ்ஞானத்தையேகெடுப்பதெனப்பஞ்சபாதகாசாரி, யுரமாகச்சான்றோனிற்குக்கதேகமொழிக்குஞ்சாதனமதேதென்னின். ௫௩

பகர்சாமக்கிரிகைநிவிர்த்தியதாகப்பகரு வரவைதனைநீக்குநிகரில்சாதனமோவிரோதியிலிருப்புமிகழ்சாமக்கிரிகைநீக்கமுமா, மிசலுறுவாயுவிருப்புநெய்திரிகளிறத்தலால் விளக்கிறப்பதுபோற், றிகழுறுமிலிங்கதேகத்தைநிவிர்த்திசெய்திடும்விரோதியில்லதனால். ௫௪

எழுவதாஞ்சாமக்கிரிகைநீக்கத்தாலிறந்துபோமிலிங்கதேகந்தான், றழுவுமத்தேகம்வரல்பிராரத்தஞ்சஞ்சிதமெனவிரண்டவையா, லழிவுறுமிரண்டாய்வருசாமக்கிரிகையான்மூடர்க்குமதேகம், வழுவுறுமிந்தலோகமதிலையும் வருபரலோகத்துமிருக்கும். ௫௫

வேறு.

ஞானியானவன்சஞ்சிதகன்மமுஞானத்தாலே நசித்தபடியி

ளு, லானியாகும்பிராரத்தகன்மமுமவன்புசித்தேயிறந்தப
டியினு, லேலையாக்கிரிசெய்யுறதீபம்போலிரண்டுசாமக்கிரி
கைநிவிர்த்தியா, லானமாஞ்சூக்கதேகமிறுமலவயொழித
ன்ஞானபலமிலையாதலால். ருசு

பன்றுதேகம்வராமுத்தியெய்திடும்பரமஞானமடைந்திடிற்
சித்தமாய், மன்றுமுன்மனதின்படிமுத்தியும் வருமித்தேக
மொழிந்தபோதாகட்டு, முன்றுமென்மனதின்படி ஞானம
தற்றபோதுவரட்டுமெம்முத்திதான், றன்றுகுற்றமிலைத்தெ
ய்வவாசனைசுருதிசொல்குதஞானவேதுவ்வென. ருஎ

பகர்வர்க்கீதையுமவ்வணஞ்சொல்குதுபகர்வதேவதனின்மா
ணமிலாமையு, மிகமுகோபமிடம்பமிலாமையுமிம்சையும்வி
டயாசையிலாமையு, நிகழ்குருவின்சிசுருடையுள்வெளிநேர்
சவுசஞ்சமதமமூக்கமும், புகலகங்காமின்றிச்சனனுதிபொ
ருந்தலால்வருதுக்கநினைக்குனை. ருஅ

இட்டானிட்டம்வரிற்சமசித்தமாயிருக்கைசர்வப்பிரத்தியக
பின்னரா, மட்டமூர்த்தசிவத்தினற் பத்தியு மசுத்தஞ்சீவரி
லாத்தலவாசமுா, திட்டமாய்ச்சதாவேததூலோதலு சிவப்
பிர்மவயிக்கியஞானமுஞ், சட்ட மாயிதுவாதிசஞ் ஞானத்தி
ற்சாதனம்மெனச்சாற்றுதகீதையில். ருகூ

சித்தநீக்கத்தைஞானவேதுவ்வெனச்செப்புகின்றது வேதமி
ருதிகள், சுத்தமுள்ளவிவிதிசாசன்யாசிதொடருஞானுதிமு

ன்றாகளுக்குள்ளே, யொத்தவிப்போதிருக்கின்றவித்துவமு மர்த்தறவிக்குஞானமொனறேவருஞ், சித்தம்வாசனநாசமு யற்சியாற்றிரும்பவுஞ்சம்பாதிப்பதெவனெனில். ௬௰

சகுணோபாசனைபண்ணினவனுயுஞ்சாற்றவைததனைப்பண்ணாத வனுயுஞ், சுகுணமாமதிகாரியிரண்டதிற்சொலசகுணப்பிர மசாட்சாத்கார, மிகுதியாகவுபாசித்தபின்ஞான மேவுகின் றதிகாரிக்குவாசனை, தருதியின்மனநாசநிடமாகச்சாரலா லவன்ஞானமடைந்தபின். ௬௧

சீவன்முத்தியும்வித்வத்துறவதுஞ்சித்தியாகுந் தனக்குத்தா னேயவ்வன். மேவதிகாரிதான்முக்கியனென விளம்புமிப் போதிருக்கும்வெகுபேர்க, டாவுமூர்த்தவுபாசனைபண்ணும ற்றன்றுயற்சியாற்சீக்கிரஞானத்தில்,வாயல்செய்கிறார்தர்க் காலசாந்தியாய்வாசனைமனநாசமுஞ்செய்கிறார். ௬௨

அதனினுற்சவனுதியுஞ்சித்திப்பதவையினுலே யஞ்ஞானநி கீங்கிடு, மிதனினுண்மைஞானம்வருமிதற்கென்றும் பாத கமில்லாததினுலுங், திதமதாய்கெட்டவஞ்ஞானமீளவே சேருங்காரணமில்லாததினுலும், மதமதாமிதில் யாதொரு கேடிலேவாசனைமனநாசங்களேசவென்றால். ௬௩

திடமதாயப்பிவாசஞ்செய்யாதினுற்றிகழுபோக முதவுகன் மத்தினு, லடமகாயென்றும்வாதிப்பதாயுமே யனிலஞ்சே ருநகலமுறதீபம்போ,வி—ரதாகநிவிர்த்திப்பதாதாலா லிப் போதும்வித்துவச்சன்னியாசித்து, மடமின்ஞான மொன் றேயும்வாசனைமனங்கெடன்முயல்வாலுறத்தக்கதே. ௬௪

வாசனையென்பதேதனின்ரூபத்தைவழுத்தும்வாசிட்டந்திட்
பாவனையாலே, யாசதாய்முன்பின்னோர்விசாரங்களுமன்றி
யுண்டாங்குரோதாதிக்கேதுவா,மாசதாஞ்சமஸ்காரமவ்வா
சனைமலினஞ்சுத்தமிரண்டுவிதமிதி,லேசிலான்மாலைவங்கோ
சமிரண்டுக்குமிருக்கும்பேதமறைக்குமஞ்ஞானத்தால். ௬௫

வருபிராந்தி பரம்பரையாகவே வருங்கனமாமுருவையுடை
யதாய், மருவுறுமகங்காரத்தொடுங்கூடிமாறிமாறிச்சனன
ங்கொடுப்பதாய்த், திருவிலாதுறும்வாசனைமலினமாய்ச்செ
ப்புமற்றால்வருமகங்காரத்தை,யொருவில்லினைதகனவகங்கா
ரமென்றேதுமின்றறியாதெனிற்சொல்லுவாம். ௬௬

இச்செல்வமென்றனாலடைந்ததிப்போ திரையடைவேனிரு
ப்பதிங்கிதென்றும், துச்சமாகவிச்சத்துருவென்றனாற்கொ
லைக்கப்பட்டானசிலசத்துருக்களை, யச்சமன்றிச்செயிக்கப்
போகின்றேனான்யாருக்குமெசமானனான்போகிநா, னெச்ச
மில்சித்தனான்பெலவான்சுகி யென்னொடார் சரியானுளன்
பாக்கியன். ௬௭

தானம்யாகஞ் செயப்போறேனானென்றுஞ்சாற்றஞாதியவி
வேகமூலமாய்த், தீனகங்காரத்தான்மூடப்பட்டுமேசித்தப்பி
ரமையுடைத்தானபேர்களா, யீனஞ்ஞானவலையிலகப்பட்டி
ங்கிஷ்டபோகவிடயத்தழுந்துவோர், மேன்மையானரௌர
வந்தன்னிலேவீழ்வரென்றுபகவானிசைத்தனர். ௬௮

அருச்சுனனொருகோரவடிவராயரனிடத்தினவனடியார்தனி
ன்,மருட்சியோடுதுவேசியகுசியாய்மலினவாசனையோடுற
ழட்டனா,வெருட்சியாகியவாசுரயோனியில்வீழ்த்துவோரநா
மவற்றையடைந்தவர், தெருட்சிசன்மசன்மங்களினுமின்றி
த்திகழுநம்மையுநம்பத்தர்தம்மையும். ... ௬௯

சரணமாகவடையாதமேன்மேலுஞ் சார்வர்தியகதியெனச்
சொன்னதால், விரணமின்றிமுமுட்சுக்களாகினோர்வெருச
னனபரம்பரைக்கேதுவாய், மரணஞ்சேரநரகத்தழுத்திடும
லினவாசனையையெவ்வழியாலுந், திரணமாய்த்தூரப்போ
க்கிநல்வாசனைசேர்ந்துகிருதார்த்தராகவேவேண்டிடும். ௭௰

சுத்தவாசனையாதெனிற்பிரமத்தைச்சொட்சமாயறிந்தோனி
டமுள்ளதாய், சித்தமாகவறுத்தவித்தையுமேதினுக்கன்றி மு
ளைக்குதவாமைபோல், வர்த்தமானத்துடலஞ்சீவிக்கவுமறு
சனனங்கொடுக்காததாகவு, மத்தமாமகங்காரமுறுதைநல்
வாசனையென்றுவாசிட்டஞ்சொல்லுமே. ௭௧

உன்னமுன்சொன்மலினவாசனையெங்ஙன லுலகஞ்சாத்திரந்
தேகமெனமூன்றும்,பன்னுநாமெப்படியிருந்தாலிந்தைபகர்
ந்திடாதுதுதிப்பார்களவ்வணம், மன்னுவோமெனுமானமுல
கத்தின்வாசனையதனடைதற்கரியதாற்,றன்னுமீதுமலினமதா
மிவைதோன்றுகாரணமேதெனிற்சொல்லுவாம். ௭௨

இந்தமாலோகத்தெல்லாக்குணங்களுமெய்தினனொருவனென்
றவன்மீக்கு,வந்தமாமிட்சுவாகுகுலத்தினிலமரும் ராமநீ

கேட்டகுணமுளோன், பந்தமாகவேநாரதர்மெத்தவும் பக
ர்ந்தனரந்தராகவன்றன்னையு, மெந்தநல்லுலகத்திற்குந்தா
யெனவிருக்குங்கற்புடைசானகிமாதையும். ௭௩.

பார்த்துவாக்கினுற் சொல்லக்கூடாதாயும் பகருங்காதினுற்
கேட்கப்படாதாயு, மார்த்திடுமபவாதத்தைச்சீவர்களறைத
லான்மற்றைப்பேர்கட்கபவாதஞ், சேர்த்திடற்கதுகேட்கவு
ம்வேண்டுமோதென்றேசத்திலிருக்கின்றபேர்களை, யார்த்தி
டும்வடதேசத்துறுவோர்களவர்குலகோத்திரந்தேவதையா
தியில். ௭௪

சொல்லபிமானத்தானிந்தித்துத்தங்களைத்துதியாகச்சொல்
கிறுரவர்களையிவர்களு,மொல்லையுடனிந்தைசொல்லியேதங்
களையுயர்வாகச்சொல்கிறுரவ்வணமேயவர்,மல்லலிலாதவசு
னமீதவசத்தமாமிந்தப்பாடையென் றபிமானத்தாற்சொல்
வர், வல்லவிவைலோகவாசனைக்கேயுவமானமிவைகெடதந்
திரமேதெனில். ... ௭௫

சகலசனங்களுஞ்சந்தோஷிக்கும்படிதான்செயுபாயமதொ
ன்றிலையாமவர்,புகல்வர்மனதுக்குப்போனபடியதாய்ப்பொ
ருந்துநமக்கென்னவேவ்விதமாகிலும்,விகலமிலாநன்மையே
செய்யவெண்ணும்விவேகமேயுலகவாசனைகெடச்செய்யுமெ
ன்,றகளிலாமோட்சநூலுரைத்ததிற்கருத்தாகத்துதிநிந்தை
யிரண்டிலுஞ்சமபுத்தியுத்தியாம். ... ௭௬

வேறு.

சாத்திரவாசனையாவதேதென்னிற்கருமசாத்திரபாடத்தும

றினருத்தம்பார்ப்பதிலு,நேத்தியாயனுட்டிக்கவேண்டுமெனு மானசிகம்மூன்றுமதிற்பாடவபிமானமதனி, லேத்ததாரனை ம்பாரத்துவாசர்வெகுவேத மெலாமூன்றுபுருசாயுள் வரைக் குமேயோதி, யாத்தனிந்திரனுலேமறுபடியும்வேதவத்தியய னஞ்செய்யமுயற்சியதுசெய்தார். ௭௭

மொழிபரத்துவாசருக்குவேதாத்தியயனமுழுவதுமேகிடை யாதாலவ்வபிமானத்தை;. வழியிலாமலினவாசனையெனவே யிந்திரன்மறுத்தவனாமேலானபுருடார்த்தமடைய; வெழில் சகுணப்பிரமோபாசனையுபதேசித்தா ரென்றுதயித்தியப்பி ராமணத்திற்சொற்றிருந்தங்; கழிவிலவ்வண்ணம்வெகுசாத்தி ரார்த்தத்தையறிந்திடவேவ்வண்டுமெனுமபிமானமதுவும். (

பரமபுருடார்த்தமுறச்சாதனமாகாதபடியினுன் மலினவாச னையென்றுகவுசிய; வுரமானகதைசொல்லியிருக்குததேதெ ன்றுலொருரிஷியானவர்வெகுசாத்திரபாரத்தோடே; வர மானபரமசிவனறனைவணங்கமுன்னேவரும்போதச் சன்ன தியிற்பின்னுமொருரிஷிதான்; றாமுறுபாரஞ்சுமக்குங்கர்த் தபம்போலன்றுய்ச்சாத்திரபாரஞ் சுமக்கின்றீரென்று தய வால். ... — ௭௯

பரிகாசம்பண்ணினாரதைக்கேட்டம்முனிநூற் பாரமெலாம் லவணசமுத்திரத்தெறிந்தாரப்போ, தஃதான கிருபையினு ன்மகாதேவரவரை யாத்துமவித்தையிற்செலுத்தினரெனச் சொல்கிறது, பெரிதானவான்மவித்தை தானு மகமுகமா

ய்ப்பிறங்கலொடுகுருகிருபைசிவகிருபையிலார்க்குத், தெரி
வானவேதசாத்திரமதனாற்றானேதெளிவாகவுண்டாகா தவ்
வணாரதரும். ௮௰

அறுபதுநால்வித்தையினுஞ் சமர்த்தராயிருந்து மான்மவித்
தையிலையதனாற்றுன்போடுகூடினராய், மறுவில்சனற்குமா
ரரையுஞ்சரணமாயடைந்துவாருமையாகுருவேநீரான்மவி
த்தையடைந்தே, யுறுசோகந்தாண்டினவவொன்றுபெரியோ
ர்களுரைத்திடக்கேட்டேனெனக்கு மறுபத்துநான்கு? விற
லுறுவித்தைகள்வந்தபோதினானான்மந்த்ரவித்தொழியவாற்
றுமவித்தல்லாதபடியால். ௮௧

துக்கமதேயடைகின்றேன்சுகலேசமில்லைச் சொலுமென்னை
யவற்றினின்றுங்கரையேறுமென்ன? மிக்கவேபிரார்த்தித்
தார்சனற்குமரர்தானுமேலானசுத்தசித்தமுடையநாரதர்க்
குச்;சொக்கமாமான்மவித்தையுபதேசித்தவரைச்சோகவலை
நின்றுகரையேற்றினாரொன்று! தக்கசாந்தோக்கியத்திற்சொ
ல்கின்றதவனஞ்சாற்றுகின்றதுசுருதிமிருதிகளுமிதனால்

இப்பொழுதுயாவர்களும்பரமசிவபத்தியெய்தினராய்ச்சற்
குருவைச் சரணமாயடைந்து; தப்பிலாதவரிடத்தில்வாக்
யோபதேசந்தான்பெற்றுமனனநிதித் தியாசனங்கள்செய்
திங்! கொப்பிலாநிருவிகற்பசாட்சாத்காரத்தையுற்றுமேசீவ
ன்முத்திச்சுகத்தையனுபவித்து; வெப்பமுறு சகலசமுசார
துக்கம்போக்கவேண்டுமேயல்லாமற்றொன்றானாலும். ௮௨

வேதசாத்திரஞ்சிலதுவாக்குமட்டாய்ப் பார்த்தே மேலான
மோட்சசுகந்துக்கிவிர்த்தியுமே, நிதிலாதடைந்திடவே கூ
டாதென்றின்னன் றிகழும்வேதாந்தபின்ன சாத்திரவாசனை
யாற், கேதுசமுசாரதுக்கம்போய்மோட்ச சுகமுங் கிடைக்
காதுவாக்குமாத்திரவேதாந்தத்தாற், போதுபிணையோசன
மதில்லையெனவிஷ்ணு புராணத்திற்சொல்கிறதிங்கதுவெவ்
வாறென்னில். ௮௪

கலியுகந்தான்வரும்போது சகலசனங்களுமே சமுறுசிங்கு
லைவுபஸ்தவிந்தியத்தாலடையும்,பொலிவானவருந்தலினுஞ்
சம்ஃபாகசுகத்தும் பொருந்தியாசத்தாளாய்ப் பிரமத்துவத்
தை, மெலிவாகவாக்குமட்டாய்ப்பேசுவதேயன்றிவேதாந்த
ஞ்சொன்னபடிவயிராக்யமாதி, சலியாதுசாதனங்க ளனுட்
டிக்காதென்றுசாற்றுதந்தவிஷ்ணுவின்புராணத்திற்றுனே.()

சொல்கிறதுசாத்திரார்த்தமனுட்டிக்குமானஞ்சொலுமலின
வாசனையாமெனற்குதாரணமா,யல்லலிலாநிதாகர்க்குரிபுவி
னுன்மேன்மேலாத்துமதத்துவத்தையுபதேசித்தபோது,மொ
ல்லையதுகருமானுட்டானத்திற்சிரத்தையொழியவில்லைத்தாரு
ரன்கருமமனுட்டிக்க, மல்லலுறுசுத்ததலம் பூவிலடையாதா
ய்வாசிட்டஞ்சொல்கிறதிங்கிரண்டுமுதாரணமாம். ௮௫

இந்தவண்ணஞ்சாத்திரவாசனைபிரமாப்பியாசத்தினில்விரோதி
யதாலேமேன்மேற்சன்மத்தை, யந்தமொடு கொடுப்பதனு

ன்மலினவாசனையாமங்ஙன்முண்டகோபவுபநிடத்திற்சொ
ல்கிறது, சந்தமாய்ப்பகவானுங்கீதையிற்சொல்லுகிறார்சா
ற்றுகெறுவேறுவதாற்சாத்திரவாசனையுஞ், சொந்தமறுமலி
னமேசுவேதகேதுவுந்தான சொற்பகாலத்துலையேவேதமெ
லாம்படித்தோம். ௮௭

என்றுகெறுவத்தாலே பிதாவின்முன்புவணக்க மின்றியிருந்
தானெனச்சாந்தோக்கியஞ்சொல்கிறது, துன்றுவாலாகி
லவுபாசனைகளறிந்து சொல்கெறுவத்தொடுங்கூடிவெகுதே
சங்களிலே, சென்றுவெகுபிராமணரையவமானம்பண்ணித்
திகழ்வாருசியிலேயசாதசத்துருவா, யொன்றுவதாம்பிர
மவித்தைச்செயிக்கச்சென்றொன்றுணாத்திடுவகௌசதகியு
பநிடத்திற்றானும். ௮௮

தேகவாசனையேதென்றிடின்மூன்றுமவைதான்றேகநாமென
லோடுகுணந்தேடரூட், மாகமதினீக்கிடலாம் பிரமையதி
ன்மூடரானவர்களுலோகாயுதாளான்மாச்சேர்த்தே, யேக
மாய்த்தேகமேயான்மாவென்பார்க ளென்றுபாஷியக்காறர்
தேகாத்மப்பிரமை, சோகமெனச்சொல்லுகிறார் சுருதியும
ப்படியே சொற்றிடுமுலோகானுபவமுமவ்வாறுளதாம். ௮௯

சரீரத்திற்குணந்தேடலிலவுகிகமென்றுஞ் சாத்திரியமென்
றிரண்டுவிதமதில் ரம்மியமா, யுரியராகம்பாட விளக்கெண்
ணெயிளகுவோதியநெய்முதற்புசித்தறேகமெதவுறவுந், தரு
புஷ்டிதனையடையவவுடதஞ்சாப்பிடலுஞ் சரீரமழகுறத்த

யிலம் வஸ்திராபரண, மரியவுடல்வாசிக்கச் சந்தனபுஷ்பா
தியணிவதுவுமிலவுகெமானகுணந்தேடல். ௧௰

காசியுறுகங்கைமுதனதித்தானஞ்செயலுங் கருதுசாளக்ரா
மமாதிதீர்த்ததை, வாசியுறப்புரோட்சித்தல் சாத்திரியகுண
மாம்வருதேகதோடத்தைப்போக்குவதுமிரண்டா, மேசிலா
வயித்தியநூல்சொல்லவுடதத்தாலெழிலுறவே முகங்கழுவ
ன்முதலிலவுகெமாந், தேசிகமாமாசமனஞ்சவுசஞ்சாத்திரி
கந் திகழிம்மூவிதமான தேகவாசனையும். ௧௧

வேறு.

மலினவாசனையென்பதரைப்பமேல் மருவுதேகமேயாத்து
மாவென்றுமே, பொலிதலப்பிரமாணமதாலவை புகலெலா
த்துக்கவேறுவதாலவை, மெலிவதான மலினவாசனையென
விளம்புமர்த்தத்திற்பூருவாசாரியாள், கலிதமாகமிகவுமுரை
த்ததாற்கழறவில்லைவிரிவுறநர்முமே. ௧௨

வேறு.

குணசம்பாதனமுயற்சித்தபோதினுங்குலவியவெகுபேர்கள்
புணர்தல்கண்டிலமுழுவதுமிராகத்தைப்பொருந்தியேபடிப்
போரு, முணரும்வேதத்தையத்தியானஞ்செய வுணர்த்துவ
ர்கீழ்ச்சொன்ன, கணமதாமெத்தனஞ்செய்துங் தொனியுள
கண்டமதுறக்காணேம். ௧௩

தேகபுஷ்டியுநியமமாயுறவிலைத் திகழ்ந்திடும் வாசனையழகு

மாரும்வஸ்திராபரணபுஷ்பாதிக்கே யன்றியிவ்வுடற்கில்லை மோகமாமதை விண்டுவின்புராணத்தின் மொழிவ திங்கே தென்னி, லேகுசட்பாவமாய்மலமூத்திர மியைந்தவித்தேக த்திவ. கச

பிரிதிசெய்திடி னவனரகத்திலும் பிரிதிசெய்திட வேண்டும் பரிவிறன்னுடதேகத்தினுற்றத்தைப்பார்த்துமே வயிராக்கிய வுருவுமுனுக்குவேறையென்னேதுவை யோதுவதென்சொ ல்லுர், தருவசாத்திரகுணசம்பாதனத்தைமேற் சாத்திரங்க ண்டிக்கும். கரு

பிரபலசாத்திரம்யாதென்னின்வாதமும் பித்தசிலேட்டுமமூ ன்றும், தாமறுபிரோதமாங் தேகாத்மபுத்தியுந் தந்தைதாய்த ன்னுடைகுழந்தை, திரமுறுமித்திராதியின்மமதையுஞ் சிலை முதன்மூர்த்திகளிடத்தின், மருவியசிவன்விண்டாதியதெய் வமாய்மகிழ்வுறுபுத்திகடாலும். கசு

செல்லுகங்கையாதியசலமட்டிலே தீர்த்தபுத்தியுமுடையவ னைப், புல்லுதத்துவவித்தெனும்பெரியவாள் பொருந்திய ச பைதன்னிற், சொல்வர்கோபுரவேசரியென்னவே சொல்லி டும்பாகவத, மல்லலற்றிடுதேகமாதியர்தமுமலினமாயுறலா கும். கஎ

ஆற்றுமாவத்தியந்தநிர்மலமதா லாகத்துக்கெவளவு சௌ சங், தேற்றமாகவேசெய்யினுஞ்சுசியுறுச்சித்ததாமான்மாவு ஞ், சாற்றுநித்தியசுத்தராலவருக்குச் சௌசமேயிலையென்

னும், போற்றுருநசம்பிதைசொலுமிரண்டுமே புகழ்பிரபல சாஸ்த்ரம். ௧௮

உடலதுமலினமாய்மயித்திரசாயையிலுரைக்கிறதே தென்னிற், றொடர்வதாஞ்சருமாதியாய்ச்சுக்கிலசோணிதசிலேட்டுமமோடில், கடர்கண்ணீரிலுமூழலாய் மலமூத்திராதியாய்வாதாதி, படருதுர்க்கந்தமாக நிர்ச்சாரமாய்ப் பதியுமித்தேகத்தில். ௧௯

விஷயபோகங்களாலென்ன சுகமென்று மேவுமித்தேகந்தான், வசையுறுநாரிபுருடர்சையோகமருவியே வரலாலுந் தசையுறுநீர் வருதுவாரத்தின்வழியாற் றந்திடுவதனாலு, நசையுறுமத்திதசைகளாற்செய்துநவையுறுமலநீரும். ௨௦

பித்தமச்சைமேத சுகபம்வசைகளாற் பிறங்குபொக்கிசம் போலச், சுத்தமற்றவைநிறைந்ததாய்ச்சைதன்ய சூனிய மதனாலு, மெத்தறும்பிணிக்கிங்கிருப்பிடமாகி வெகுவிததுக்கஸ்தானமதா, மொத்துறுநரகமாயிதுபோலொன்றிவ் வுலகதிலில்லையென்றும். ௨௧

நவத்துவாரத்தின்வழியினிரந்தர மவைமலம் வரலாலும் விவத்தையாய்க்கணக்கிலாமயிர்வழிசதா வேர்வைநீர்வரலாலு, முவத்தலாயெலாச்சௌசங்கடன்னையுமொருவருஞ்செயமாட்டார், நிவத்தலாயின்னவாகியசௌசமேநேரல்லையதனாலே. ௨௨

ஆந்தாசவுசமோகனவிலுங்கிடைத்திடாதாமெனவுணாக்கின்
ரூர், மாந்திடவுடதமாதியாலுரோகமு மரித்துப்பின் னடிக்
கடிவரலாற், போந்தடிலவுகிகமாமுடற்ருேடம்போக்கல்கூ
டாதவைகீழ்ச்சொல், சாந்தியாமளவைவசனத்தாற் சாத்ரி
யத்தாலுமேநீக்கமுங்கூடா. ௱௩

இதனினுற்றெகவாசனைமலினமிவ்வண்ணம்வாசிட்டமுனாக்
கு, மதுவுமேயிராமாதாய்பிதாக்களினுலாகியதேசநாமென்
று, கதுவியபுத்தி மித்தியாஞான மாதலாற்கழறுபந்தமதா,
மதமுறுபுத்திரரகேதுவதால்வருமதையெவ்விதத்தாலும். ()

தள்ளிடவேண்டுமெங்ஙனந்தள்ளிற் சகலமுங்கெடுமெதாலெனி
னும், விள்ளிடு மதற்குப் பின்னடையாமல் வெகுதயிரியத்
தொடுங்கெடுப்பா, யுள்ளுமெவ்விதவாபத்துவந்தாலும்யோ
க்கியன் சுவானமாமிசத்தை, யள்ளியேபுசிக்கா னிசகன்னி
கையையடைவனோவடைந்திடானதுபோல். ௱௫

எவ்விதமானவாபத்துவரினு மிவ்வுடனுனேனும்புத்தி, சவ்
வுசொற்பனத்துமினைக்கொணுதென்றுகழறினுரங்ஙனமதனு
ல், வவ்வுறுமுலகசாத்திரதேக வாசனைமூன்றுமஞ்ஞானி, ந
வ்வெனவேண்டினும்விவிதிசாதறவின் ஞானத்தின்விரோதி
யதாலும். ௱௬

வித்துவத்துறவோன்சீவன்முத்திக்குவிரோதியதானதினுலு
ம், பத்தியவிவேகிதள்ளத்தக்கதுதான் பகரங்ஙன்ருதசங்கி

னையின், மெத்தியகருவமிடம்பம்யாசனைதான் மேவியார கேறுவதாய், யொத்தறு மசுரவாசனைமலின மென்பதா யு ரைத்திடுமெதனுல். ௯எ

முற்றிற்று.

ஆகவத்தியாயநான்குக்குத் திருவிருத்தம் உ௱௩௪

ஐந்தாவது வாசனுச்செயமுரைக்கு மத்தியாயம்.

நாலுவாசனையுமெவ்விதத்தாலு நசித்திடச்செய்யவேவேண் டு, மாலவ்வாசனையைச்சயஞ்செய்ல்போலமனதையுஞ் செ யித்திடவேண்டு, மேலுறுமன றசாவயமனித்தமெழுகுபொ னாக்கதுபோல, வேலுறுமனேகபரிணமமடைய வியலு றும்வஸ்துவேமனமாம். க

சட்சுவால்விளக்குங்கடபடம்போலச் சாட்சியால் விளங்கு காமாதி, மெச்சிடும்விருத்திக்குபாதானமாக மேவிடுமனது கண்செவிகள், பட்சமாய்ருபஞ்சத்தமதிரண்டும் பயின்மன ம்பொருந்திடிலறியு, மிச்சையான்மனதிலாதபோதறியா தி லவைபன்றுவயவெதிரோகம். உ

மருவியவிடயம்யாவையுமறியமனமதேகாரணமென்று(யின் பொருவிலாப்பிரகதாரண்யசுருதிபுகலுதமனனத்தைச்செய்

திருவுறுமனதாய்ச்சிந்தனைசெய்யிற்சித்தமாய்ச்செப்பிடுமது
வுந், தருவதாஞானம்பிரவிர்த்திமோகஞ்சார்ந்தனுபவிக்குமு
க்குணமாம். ௩

இப்படிமுன்புகுணாதீதன்றன்மையிசைத்தபோதிசைத்தனம
ங்ஙன், செப்பிடுஞ்சாங்கியசாஸ்திரம்பகவத்கீதையுஞ் சித்த
முக்குணமென், றெப்பறவுணர்க்குமதனதுகுணங்களோதிய
சமுத்திரத்தலைபோற், றப்புறவரும்போதொருகுணமேலாந்
தோன்றிடாதடங்குமற்றிரண்டும். ... ௪

அதிற்றமோகுணமேற்கொண்டிடும்போதி லசுரசம்பத்துக்க
ளுண்டா, முதுரசோகுணமேற்கொளிலுலகாதி மூன்றுவாச
னைகளுமுண்டாம், வதியுறுசத்வகுணமுமேற்கொள்ளின் வ
ருந்தெய்வசம்பத்தாமிங்ஙன், மதிசெயின்முக்குணற் மகம
தாயுறினுமனதிற்குச்சொரூபஞ்சத்துவமே, ... ௫

நவிறமம்ரச்சுசகாயமானதினுன்ஞானிக்குத்தியானத்தாலிர
ண்டுந், தவிர்வதாம்படிக்குச்செயிற்சத்வகுணமே சார்ந்திடு
மனத்திற்குவடிவென்,றவிரும்வாசிட்டமங்ஙனமறைவதந்த
ச்சத்துவமுஞ்சஞ்சலமுந், துவிதமாம்பரிணா மமுமன்றியே
காக்கிரத்தொடுஞ்சூட்சுமமடைந்தே. ... ௬

ஆற்றுமதெரிசனஞ்செய்யயோக்கியமாமவ்வண்ணங்கடவல்
விகூறு, மேற்றமாம்வாயுப்பொருந்துதீபத்தா லிரத்தினப்ப
ரிட்ஷைசகூடாதோ, மாற்றறுங்கடப்பாலையிலுற்பட்டுவன்தி

ரமிழையிடப்படாதோ, தோற்றவைபோலத்துலசஞ்சலமா
ய்த்துலங்கியபுத்தியினாலே. ... ௭

அதிகருட்சமராயசஞ்சலரான வாற்றுமதெரிசனங்கூடாத்
திதியிங்ஙனுள்ளவிர்தச்சத்துவமேயியானமிலஞ்ஞர்களிடத்தி
ற்,பதிதமம்ராசசுசேர்ந்ததொய்தப்ரபஞ்சஞ் சிந்திப்பதாற்சித்
தர், அதியிலம்மனர் தமோகுணமடைந்து அலமா மெனச்
சொனர்வசிட்டர். ௮

எப்படியென்னிலனுத்தமதேகத்தாத்துமபுத்தியெய்திட
லப்படித்தேகமட்டிலெப்போதுமாசத்த மனைவிபுத்திராதி ௦
செப்பிடுசமுசாரத்திருலகந்தைசெறிந்திதுநமதெனுமமதை
துப்பதாற்குபமாகியவாதிசுரந்தவையிற்றிரேனுவிதனால். ௯

சொல்லுறுகுடும்பிறறுக்ஷமதொழிந்துசுகமுண்டாமெனும்பு
த்தியானு, மெல்லியிலவற்றினிதுவாகுமாகாதென்றெணுஞ்சி
ந்தையினுலு, மல்லுறுகுழந்தைசிநேகனுற் றனத்தான்மனை
வியாபரணம்ரத்தினத்தாற், புல்லுறுமனதுராமித்துச்சத்தா
திபொருந்தலாற்றுலமாமென்றார். ... ௰

இவ்விதங்கெடுக்சத்தக்கதுவாகவெழுமனம்வாசனையவையி
னவ்விதமுடையவுருவத்தைச்சொன்னோமவைகளினசத்தை
ச்சொல்வோஞ், செவ்வுவாசனுச்சயத்தைவாசிட்டனுசெப்பு
தேதென்னில்வாசனையை, வவ்வுதல்பந்தமதின்சயமோட்ச
மாமதாலிராமகேர்முன்னே. — — ௰௧

மானசவாசனைதனைவிட்டுப்பின்பு மறுத்திடும்விடயவாசனை
யை, யானபின்மைத்திரியாதியைப்பழகுமவையொடும் விவ
கரஞ்செய்யி, ஞானமின்மனத்தின் மயித்திரியாதி யுடையவ
னெனுமபிமானத், தினமதின்றிச்சகலவாசையும்போய்ச்சின்
மாத்ரவாசனைபழகும். — — ௰௨

திடமுறிற்சவ்விகற்பமாமந்தச்சின்மாத்ரவாசனைவிட்டு o
மடமறுநிருவிகற்பசின்மாத்ரமாயுறுஞ்சமாதியையடைந்து
படருமெம்முயல்வார்கீழ்ச்சொலுமனதின்பரப்பெலாம் வி
ட்டிரோவந்த, விடராறுமுயல்வும்விடுமெனவசிட்டரிசைத்த
னர்சங்கிரகமதாய. — — ௰௩

அதனைநாமிங்கேவிரிவுறச்சொல்வோமஃதெங்ஙன் சத்தாதி
விடய,மிதனையிச்சிக்கும்போதுறுவாசனையேதவைமனத்தின்
வாசனையாகு, சதமுறவிடயம்புசிக்குங்காலுண்டாஞ்சமஸ்
காரம்விடயவாசனையா, மதமுறுமுடல்சாத்திரவுலகசுரவா
சனையவையின்வேறன்று. — ௰௪

நாலுமிவ்விரண்டுவாசனையாகநவின்றனமிதைமுந்திவிடுக o
வேலும்வாசனைக்கு வடிவமில்லாதால்விடலெங்ஙன்வடிவது
விருந்தா, லோவிடும்வாருகோலினுற்செத்தை யொழித்தல்
போலொழிக்கலாமிலதான், மாலவைகூடாபுசிப்புநித்திரை
யும்வடிவமதிலாதிருந்தாலும். — ௰௫

போசனமொழித்திங்குபவாசித்தா போக்கியோனவதசி

றல்போல், வாசனைவடிவமிலாதிருந்தாலு மாற்றலாமச்சங்
கைகூடா, யேசனேர்தினம்பட்டினையுமாயிராத்திரிக் கெழு
வென்றுநித்திரைதவிர்க்க, மாசறுபூசைசெய்திடநியமமருவிடி
ற்போக்கலாமிரண்டும். ௰௬

இவ்வணமிங்கும்பிரசைமந்திரத்தா லெட்சணை மூன்றையும்
விட்டுத், தவ்வலில்சாவதானமாயுறலைத்தடிகொண்டுவிலக்கி
னதார்சொல், வவ்வுமந்திரத்ததிகாரமில்லாதோர்வருமவர்
பாஷையினாலே, கவ்வுமுவாசையொழித்தனனெனச்சங்க
ற்பஞ்செய்திருக்கலாஞ்சுகமாய். ௰௭

அவடத்திற்கதிப ருப்பமுதொடுபடுக் கையாதிசன்னதியில
தென்னி, லிவடத்தும்வனிதைச்சிற்காதிசன்னதியிலாமற்று
லிருந்திடவேண்டு, மவடத்திற்பசி முதலுருச்சிவபூசையா
தியான்மனம்வசப்படலா, மிவடத்துமயித்திரியாதியாற் சி
த்தமெழாமலேவசப்படுத்திடலாம். ௰௮

உரைமயித்ராதியாதெனிற்பதஞ்சலியோதினார்சூத்திரத்தெ
ங்ஙன், வனையறுசுகியாம் பிராணிகளிடத்தின் மயித்திரியா
வித்போன்றனக்கு, நிலையறுராகநீங்கியேசித்த நிருமலமா
மெய்யனிராகந், தனையிற்றனனுபவித்திடுஞ்சுகம்போற் சா
ர்சுகஞ்சகலமும்விரும்பல். ௰௯

ஒடியராசமிகபரசுகத்தையுதவிடுஞ்சாதனமல்லத், தீதறு ம
னதைமலினமாய்ச்செய்யுந் திகழுமெப்போதுமப்புருடன்,

சாதியாநின்றசகலரின்சுகமுந் தன்சுகமெனுமமித்திரியைப்
போதிடலப்போதவர்சுகந்தமதாய்ப் பொருந்தலா விராகம
தொழியும். உ௰

நவிலிதற்குவமையாதெனிற்றனக்கிராச்சியமிலாதுதன் குழ
ந்தை, தவிர்தலிலடையுமிராச்சியந்தனதாய்ச்சார்ந்ததின்சு
கந்தனதாம்போற், புவியதிலிராகம்போய்ச்சரர்க்காலம் பு
னிதமாய்நிச்சலமுறல்போற், றவிதமதறுவோ னுடையசி
த்தமுந்தான்றேன்றிடுமிருமலமாக. உக

சொன்னவவ்வணமேதானனுபவிக்குந் துக்கமதனுசரித்திங்
ஙன், மன்னிடுதுக்க மெலாநமக்கென்றும் வருகவேண்டா
மெனுநினைவே, யுன்னிடுதுவேடந்துக்கவேதாஞ்சத் துருசற்
பசோரவியாக்ராதி, துன்னியம்வரைக்குத் துவேடநீங்காது
துக்கவேதுக்களாமியாவும். உஉ

சகலசத்துருவுஞ்சங்கரிப்பதற்குச்சத்தியுமிராததனாலே, யி
கலுறுதுவேடமென்றுமப்புருடனிதயத்தைதகித்திடு மதனு
லகலுறுதுக்கம் பிரிதிகூலமதா லதையுநாம்வேண்டிடாததுர்
போ, னிகழுறுமெவர்க்குந்துக்கம்வேண்டா மென்னினைத்த
லேகருணையாமதனை. உங

துக்கியாமுயிர்களிடத்திற்பாவிக்கின்றேன்றியவிரோதிகளி
டத்திற், புக்கியதுவேடபோயவன் சித்தம்புலமுற நிருமல
மாகுந், தக்கதாமிருதியுளாக்குதேதென்னிற்றன்னுயிர்தனக்

ஷ்டம்போல, மிக்கசெந்துகளுந்தனதுயிரிடத்தின்மேலிஷ
ஷ்டமதாலே. ௨௪

வேறு.

தன்னுயிர்போற் பிறவுயிர்க்கும் பெரியோர்கடயைசெய்வா
ரென்றுசாற்று, மன்னதயையாதென்னிற் சகலவுயிர்களுஞ்
சுகியாயமாவேண்டு, மின்னலொருவருக்கும்வாரதேவையி
லேப்புண்ணியமேயியற்றயாரும், பன்னுமொருவரும்பாவஞ்
செயவேண்டாமெனவிங்ஙனபகர்வர்மேலோர். ௨௫

வேறு.

அன்புறுமுயிரிற்கருணைசெய்பவர்க்குத்துவேடம்போய்மன
நிருமலமா, முன்புபோன்மேலும்புண்ணியோரிடத்தின் மு
திதையும்பாவிகளிடத்தி, லின்புபேட்சையையும்பாவிப்போ
ன்றனக்கின் னின்னல்போய்ச்சித்தநிர்மலமா, மன்புறமஃ
தேதென்றிடினுலகிலாகியசீவர்கடாமும். ௨௬

புண்ணியபலமாஞ் சுகத்தையிச்சிப்பார் புண்ணியஞ்செய்தி
டக்காரே, ரென்றுமப்படியேபாவத்தின்பலமாய்ச்சவிறுக்க
மதைவெறுக்கின்று, ரெண்ணதற்கேதுவானபாவத்தை யிய
ற்றுவார்முயற்சிகளோடே, யண்ணதனுலேமரணத்தின்வித
னமடைவனென்றுரைத்ததுசுருதி. ௨௭

எப்பொழுதுமிவன்புண் யோரிடமுதிதை யிசைவரே வப்

பொழுதந்தச், செப்பிடும்புண்யவாசனையாலேசெய்வனப்பு
ண்ணியபந்தனையு, மப்படிப்பாலரிடத்திலுபேட்சை யருட்டி
க்கிற்பாவத்தினின்றுந், தப்புவனதனாற்புண்ணியஞ்செயாது
சாதித்தோம்பாவத்தையென்றும். ௨௮

மரணகாலத்தினடைந்திடான்விதனம் வருமதாற்சித்தநிர்ம
லமாம், பரணமாமைத்திரியுளானுக்குராகம்பாறன்மாத்திரம்
பலமன்று, கிரணமாம்பிறர்குணந்தன்னிற்பொறாமை கிளர்
குணமுறவவர்தோட, மிரணமாய்விளக்கஞ் செய்வதீரிசை
யாமிவைகளின்விர்த்தியும்பலமாம். ௨௯

பெறலெங்ஙனெப்போமைத்திரிவசத்தாற்பிறர்சுகந்தன்சுக
மாமோ, மறுவிறன்குணத்திற்பொறாமையாதிவருமதோ வ
ராதிங்ஙன்பின்னு, முறுசிலதோடநிவிர்த்தியாமதனை யுத்தி
யாற்பார்த்தறிந்திடுகச், செறிதுக்கி யிடத்திற் கருணைசெய்
வோர்க்குத்திவேசமதெப்படிப்போமோ. ௩௰

அன்னவன்விரோதிதன்புறச்சுகநாமடைந்தனமெனக்கெ
வர்சரியா, மென்பதோடீசன் போகிநான்பெலவா னெழுசு
கிபாக்கியன்சித்தன், வன்பராமிந்தக்கெறுவாதிகளைதவழுத்
துதிங்கதுகருணையினாற், றென்பதாய்நீங்குஞ்சுகிதுக்கிபுண்
யன்றிசம்பாவிநால்வர்களிடத்தும். ௩௧

மயித்திரிகருணைமுதிதையோடுபேட்சை வருமவைபாவிப்ப
தாலே, தெயித்திரோகத் துவேடபுண்ணியங்கள் செய்யா

மைபாவத்தைச்செய்தல, செயித்திடுமிதனால் வருஞ்சித்தம
லம்போய்ச் சித்தநிர்மலமதாமதனால், வயித்திடின்நான்கு
ம்பழகிடல்வேண்டும் வருபுண்ணியோர்களினிடத்தில். கஉ

முதிதைசெய்வோர்க்குப் புண்ணியமதனின் முயல்வதுபல
மெனச்சொல்லி, னெதிராநியாவிக்கங்களங்கூடாதேனெ
னின்மலினமதாலே, சதிரநசாத்ரவாசனைக்குள்ளாய் சாற்
றலான்முன்புபுண்ணியத்தைத், இதியுநமுன்னுக்குப் பின்வி
ரோதமதாய்த்தெரியுதென் றிடிலவையில்லை. கங

மறுபிறப்புதவுங்காமியகரும மலினமென்றுரைத்தன முன்
னே, பெறுமிங்ஙன்றியானப்பழக்கத்தால்வரலாற்பிறங்கிய
சித்தத்தின்மலத்தைத், தெறுவதாய்த்திரும்பிச்சனனமத
தவாத்திகழுநிட்காமபுண்ணியத்தை, யுறுமுதிதைக்குப் பல
மதாய்ச்சொன்னேமொருவிரோதமுமில்லையதனுல். கச

இவ்வொழுங்காகத்தியானமதிலருமெய்திடும் புண்ணியரிட
த்திற், செவ்வியமுதிதைபாவித்துப்புண்யஞ்செய்திடமுயற்
சிப்பரொன்று, னவ்வியதாகச்செய்யட்டுமதனு னம்மதென்
கெடுதொன்றும்போகாப், பவ்வியமயித்திரியாற்சித்தவிமல
ம்பண்ணுவோர்தியானிகளாவார். கரு

வருமயித்திராதிபழகிடச்சொல்லிவாசிட்டங்கூறிடுததனுற்,
றருபயமிலாமை யாதிகடெய்வ சம்பத்துமானம்டம் பாதி,
யொருவுதன்ஞானசாதனமெனவு முரைத்திடு சீவன்முத்தர

தி, மருவிலக்கணத்திற்சொன்னதன்மங்கள்வருசுபவாசனை
யதனுல். ௩௬

மலினவாசனைபோக்க வவ்வாசனைமருவியேபழகிடவேண்டு
மெலிவுறுதளவிற்சுத்தவாசனையு மேவிடவொருவனுலாமோ
பொலிவுறு மதனுற் போக்கிடச் சகல மலினவாசனைகளும்
பொருந்தான, பலினமாமெல்லாச்சுத்தவாசனையும்பழகலா
ற்பலனென்றுமிலையே. ௩௭

ஒருவனுல்வைத்தியநூல்சொனமருந்தையொருமிக்கப்புசித்
திடக்கூடாத், தருமவைபுசித்த போதிலும் போக்கச் சகல
ரோவடைந்திடாவொருவ, னுளையெனிற்றனதுமனதைமுன்
சோதித்தோதியமலினவாசனைகண், மருவலெவ்வளவோ வ
வளவுசுத்தவாசனைபழகிடவேண்டும். ௩௮

புத்திரதாரவருத்தவேடணையிற் பொருந்திரு னத்துக்கம்
போக்கச், சித்தியாஞ்சன்னியாசஞ் செய்திடல்போற் றிக
ழ்வித்தைதனங்குலமதங்க, ளொத்தலாதியதா மலின வாச
னைகளுற்றவனத்துக்கம்போக்க, வித்தகமானவிரோதியாயி
ருக்கும்விவேகத்தைப்பழகிடவேண்டும். ௩௯

உரைத்தவவ்விவேகஞ்சனகமாராச ருேதிருெரொங்ஙனமென்
னி, ஷிரைத்தவுத்தமவுலகினிப்போவாழ்வோர்கிகழ்சிலபோ
திற்கீழ்விழுவர், புரைத்திடுமனதேயப்படியிருக்கப்புகலிந்த

ராச்சியாதிகளிற், களைத்திடுசொற்பமகிமையினுனக்குக்கரு
திடலென்னநம்பிக்கை. ௪௰

முன்வெருமகிமையுடையிராசாக்கள் மொழியவர் தனமுத
லெங்கே, புன்மகாகுலத்திலுத்தமாசாரத் தோடுறும்பெரிய
ர்களெங்கே, மன்னொருவருமின்னினக்குமாத்திரந்தான் வ
ருகுலாதியிலென்னவுறுதி, யென்வெகுகோடி பிரமர்போய்
விட்டாரிவர்பிரவஞ்சமெத்தனையோ. ௪௧

உற்றிடத்தெரியாதொழிந்ததீயென்ன வுறுதியாய்ச்சீவித்தே
யிருப்பாய், மற்றிதுமன்றியிப்பவும்பெரியோர்வரும்விழிதி
றத்தன்மூடுதலே, சொற்றிடுசகம்வந்தொடுங்கினதாகத் து
லங்குவரவர்முன்பிங்கெனைப்போ, லொற்றுமையுடையோ
ர்பளசென்றவென்றிங்குரைத்தனர்சனகமாவிராசன். ௪௨

சாதனநான்கதன்னியின்ஞானஞ்சார்ந்திடாதாலிந்தவிவேக
மோதிடுதத்வஞானத்தின்முன்னே யுறவேண்டுமிங்கேயோ
வென்று, வேதமில்பிரமஞானத்தையடைந்தோர்க் கெழுமி
ன்றசீவன்முத்திக்காய்க், கோதறுவாசனாச்சயமுதலாக் கூ
றிடவாரம்பித்திங்கே. ௪௩

அகாலத்திலிக்கூத்தேன்வந்ததென்றாலங்ஙன மல்லவேனெ
ன்றாற், றகாதலமுற்றிச்சாதனம்பெற்றோன்சார்வன்பின்ஞா
னமென்றோதல், விகாரமில்சனகர்பூர்வபுண்ணியத்தால் வி
ண்பலன்போலகாரணத்தி, விதூரதமில்சித்தாள்வசனங் கே

ட்டநனுவிகழான்மஞானத்தைப்பெற்ருர். ௪௪

பின்மனோநாசமதற்கிந்தவிவேகம்பேசினுரிதயுத்தந் தானே
சென்மமின்ஞானமடைந்தபின்விவேகஞ்செய்திடு போதினு
மவர்க்குப், பன்மையாமலினவாசனையிலதாம்பழகலேன் சு
த்தவாசனையை, நன்மையாமவர்க்கில்லையாக்ஞவர்க்காதிநவில்
பகிரதன்முதலோர்க்கு. ௪௫

அகனுறுமலினவாசனையுறலாலவர்க்கந்தவிவேகம்வேண்டு
ந்தான், குகமுளயாக்ஞவர்க்கர்க்குமுத்தரக் கோளராம் வா
திகடமக்கும், புகலுதவித்யாமதமதண்டெனவேபோதவா
ரண்யமாஞ்சுருதி, யிகலவர்வெல்லயாக்ஞவர்க்கருமேயேற்
படலான்மதமுறல்போல். ௪௬

ததியுளபிரமவித்துக்கண்முன்னெசொன்னத்தாலலங்கரஞ்
செய்த, கெதியுளவாயிரம்பசுக்களைநிறுத்தக் கிருகித்துத்தா
னும்பின்சபையிற், றிதியுளபிரமநிட்டர்கள்பொருட்டுத் திக
முநாம்நமஸ்கரஞ்செய்வோ, மிதியுள நமக்குப் பசுக்களிலே
தானிச்சையென்றுரைத்தனர்நகையாய், ௪௭

தனத்திலாசையும்பின்னுண்டேமேயெனச் சபையுறு பெரியரி
லொருவ, ரனகமாநமக்குக்கிடைப்பதாம்பசுவை யபகரித்
தாரொனக்கோப, மனதுடன்பிரமவிடயமாய்க்கேள்வி வழு
த்தவைக்குத்தரஞ்சொல்லிப், பினமுறுசங்கைசுருதியைக்க
டந்தபேசியசாகல்யன்றன்னை. ௪௮

ருரோதத்தாற்சபித்ருக்கொன்றனரிங்ஙன்கொலைசெய்தயாக்ஞுவர்க்கர்க்குத், திரோதமின்மோட்சமில்லையெனக்கூடாதேனெனிற்பிரமஞானிக்கு, நிரோதமாமாதாபிதாசிசு வதையாதிகழ்சொன்னமதையபகரிப்பால்,விரோதமாஞ்சகலபாவகன்மத்தான்மேலொருபலனில்லையென்றே. ௪௯

ஒருறங்கவுசத வுபநிடமங்ஙனுரைக்குது சேஷாரிதன்னிற்றிதறுமிலக்க மசுவமேதங்க டிகழ்பிர்மகத்திகள் செயினுங்கோதறப்பிரம மறிந்தவற்கிலதாய்க் கூறுதுபுண்ணிய பாவமீறுறச்சொலியென்யாக்ஞுவர்க்காதிமேவுவர்மலினவாசனையை. ௫௰

பகிரதன் பிரமசொரூபத்தை யறிந்து பாலனஞ் செய்திடும்பொழுது, வகிர்தலாமலினவாசனைகளினுன்மனவி சிராந்திவாராதால், விகிர்தமாஞ்சகலவுலகொழிந்துள்ளம் விசிராந்தியடைந்தனனென்று, சுகிர்தவாசிட்டஞ் சொல்கின்ற வதனாற்சொல்பிறர்தோடத்தைப்போல. ௫௧

தன்னுடைமலினவாசனையோர்ந்துதள்ளிடவுபாயமற்பசிக்கப், பன்னுமப்படியேயிருகியேதென்னிற்பகர்புத்திமான் பிறர்தோட, முன்னுசாக்கிரதைபோ லத்தன்னுடைய தோடமதோர்குவனெவன்றன், மன்னிடுசமுசாரந்தனைவிட்டுமருவிடான்மோட்சமெனவுறுதம். ௫௨

பேசிடுமுன்னேவித்தியாமதத்தைப்பேதிக்கவுபாயமேதென்

னிற், றேசமெவ்விடத்துநம்மையாராலுஞ்செயிப்பவரிருப்ப
ர்களதனுற், கூசிடத்தோல்விவருமெனவிவேகங்குறித்தறன்
வித்தியாமதத்தை, யாசிலாதகற்ற வுபாயமாமிதற்கிங் களை
வையேதென்றிடிற்சொல்வாம். ருஉ

வித்தையின்மதத்தாற்சுவேதகேதுவும்பிரவாகனன் விளங்கி
யசபையின், மெத்துறவிருந்தா னிராசன் பஞ்சாக்கினி வித்
தையிற்பரிச்சித்தானந்தச், சத்தையாம்விதமை யிவனுக்குத்
தெரியாததனினுற்பதிற்சொலாதிருந்தா, னந்தினு லவனுல்
வெகுவவமானமடைந்துதன்பிதாவிடம்வந்தே. ருச

இராசனுற்சபையில்வந்தவமானம்யாவையுமுரைத்தனன் ம
தமில், பராவியவுத்தாலகருமவ்விராசன்பதியடைந்தவித்
தையினைத், தராபதியாற்பெற்றுரந்த மதத்தைச் சாரந்தவா
லாகியென்பவனும், புராணகாசியிலேயசாதசத்துருவாம்பூ
பதியுடன்வழக்கியற்றி. ருரு

அபசெயப்பட்டுநீங்கிப்பக்கறுவ மவரிடம்பெற்றனன்ஞானம்
விபமுறுமுத்தரக்கோளராதியரை வியாக்ஞவர்க்கருஞ்செய
ஞ்செய்தார், சபலமாஞ்சுருதிசொல்லுதிவ்வண்ணந் தனைக்
குறித்தொருவனம்மதத்தாற், றபமிலாசிந்தை யவமானஞ்
செயுங்காற்சாற்றதானமக்கென்னைகெடுதல். ருசு

ஒன்றுமிலலென்னும் விவேகத்தைப்பழக வோதினர்பெரிய
வாளெங்ங, னன்றுறுதியானஞ்செய்பவன் பிறரானவிற்றிடு

நிந்தையாதிகளைப், பொன்றலிலலங்காரமதெனப் பார்ப்பார்
ன்புகலவன்மனதவிட்சேப, மன்றவாயாடி யானவாதிகளா
ன்மருவச்செய்திடலெங்ஙனென்றார். ௫௭

நிந்தையைசெயிக்கவுபாயமேதென்று சிந்தித்து நம்மையா
ரேறுஞ், சிந்தைசந்தோடமடைவரோலதன்றித்திகழ்நமக்கெ
ன்னைவேண்டிடுதல், விந்தையாமுலகினன்மைவேண்டினர்க
ள்விரும்பித்தானிட்டியபொருளை, முந்தையாமுயிர்க டிருத்
தியின்பொருட்டாமுகமகமிசமலர்நதளிப்பார். ௫௮

அப்படியொன்றுமன்றியினம்மையவர்கணிந்தித்த மாத்திர
த்தா, லொப்பிலாத்திருத்தி யுறுவதாலிதைவிட் டுறுநன்மை
யென்னைவேண்டுத, லெப்பவுந்துக்கமுறுமிந்தவுலகத் தெ
வர்நம்மைநிந்தித்துச்சுகத்தைத், தப்புறவடையிற் கண்டுங்
காணுமற்றோன்றினபடிநிந்தைசெயட்டும். ௫௯

சொல்வதேனென்றுற்றுன்புறமுலகிற் சுபமுற றல்லபமன்
றே, பல்விதநம்மைநிந்தித்துச்சுகத்தைப் பாரடைவதுநன்
மையென்றே, யல்லிலாவிவேகம்பழகலேநிந்தை யாவதைச்
சகிப்பதாம்புத்தி, யொல்லிலாதிவ்வளவமானஞ்சகிக்கவுபா
யத்தையுத்தியாலறிக. ௬௰

திசமுறுமிருதியிவ்வண்ணஞ்சொல்லு தேனென்னிற்றியானி
யும்பெரியோர், நிகழ்மரியாதைதாண்டிடாதஞ்ஞானிகடனை
க்கண்டிடும்பொழுதே, யிகழவமானம்பண்ணவு மவர்தானி

சைந்திடுதியானவிக்கினத்தைத், தகளுறச்செயாம னடந்தி டும்படிக்குச்சொல்கின்றதலையுநீயறிவாய். ௬௧

தனமதிலாசைநீங்குதற்குபாய மேதெனிற் றனமதீட்டுதலும் பினுமதையிரட்சிப்பதனிலுமதனைப்பெருகிடச்செய்வதுந்து க்கஞ், சொனவதைச்சிலவுசெய்யினுந்திருடர் கொண்டுபோ யினுந்துக்கமதனல், வினவதாற்சுகமதிலையெனநன்றாய்விசா ரித்தலதைவிடுமுபாயம். ௬௨

குலவியசீவரிடமதிற்றோன்றுங் கோபத்தையொழிப்பதற்கு பாய, நிலவியமனமே யுனக்கபகார நிகழ்த்திவனிடத்தினிற் கோப, மிலகுதல்சுபாவமாயிடிற்கோபத்திடத்திலேன் கோ பமதுறலை, யலமுறுகோபமபகாரியோவென்று லபகாரிதா னெங்ஙன். ௬௩

தருமமோடருத்தங்காமமோட்சமதாஞ்சதுர்விதபுருடார்த் தந்தனையும், வருசினங்கெடுத்துப்புருடனைநரகின் மறியத்த ள்ளிடுகிறதன்றோ, வருமையிலிதைப்போல்வேறபகாரியாரி தைவிசாரித்துக்கோபத், தருவிடங்கோபமுறிலதாறசாந்தி யுறுமதாற்புருடார்த்தங்கிட்டும். ௬௪

வளர்சினம்வசவாதியபலன்வராயில்வருமெனிற்றக்மார்த்த ஞ்சீர்த்தி, யெளிதிலா விவையைக்கெடுத்திடும் பெலமாயிலை யெனிற்பலன்வராவராம, லூனமதிலுண்டா யிருந்திடிலத னையுறநன்றாய்த் தகித்திடுமதனூ, லளமிகபரத்தில் விரோதி யாற்பெரியோரடைந்திடாரெனும்விவேகத்தை. ௬௫

பழகலேபரனாக்குறித்துறுகோபம் பாறிடவுபாயமாந் தன்
னை, யழலுறப்பார்கள்கோபிக்கும்பொழுதிங்ககாரணமாவி
ந்தவுயிர்கள், பழியுறக்கோபம்பண்ணுருறொன்று பகரவுங்கூ
டிடாதெதனாற், குழகுறுமோட்சமுறுதிந்தக்குடும்பங்குறுகி
டல்குற்றமாதலினால். ௯௬

நம்மிடங்குற்றமிலையெனநினைத்தருளுமெந்தவிதமெனும் வி
வேகம், வெம்மையாய்மனதிற்பரர்கோபமதனால் விட்சேப
ம்வாராதுறுயுத்தி, செம்மையாமின்ன மொருயுத்தி கோபஞ்
செய்கின்றசனங்களேயுங்க, ளெம்மையாங்கோப மதற்குமே
தண்டமளிக்கிறேனேனென்றுற்சொல்வேன். ௯௭

உம்முடையினமென்கோபநன்றாகவொருமிக்கத் தெரிவிப்ப
ததனால், விம்முறுவயிராகாதியையெனக்குமேவச்செய்தும்
மனதுசுட்டலா, லம்மைவேண்டுவதிதைவிடவுண்டோ வழிய
ன்றன்கோபத்துக்கனந்தஞ், செம்மையார்மஸ்காரஞ் செய்
வேனெனத்திகழ்கின்றவிவேகமேயாகும். ௯௮

மாதர்களிடம்வருநசையொழித்திடற்கு வரும்விவேகத்தை
வாசிட்ட, மாதரவாகவுரைக்குதேதென்று லஸ்திமாமிசநர
ம்பதனாற், றீதறக்கட்டிச்சருமத்தான்மறைத்துத்திகழ்ந்திடு
ம்பதுமைபோலிருக்கு, மேதமா மாதரவயவமதனி லெதுத
னைச்சுந்தரமெனலாம். ௯௯

காசறுமனமேமாதர்கள்விழியைக்கண்டுநீமயங்கியகண்ணை

த், தேசுறுசெய்தருமனாயிதழ்போற்றிகழ்வதாய் மீனதைப்
போல, நேசுறுசெவிமட் டுறுவிழியதனு னிகழுநாயகி நமை
யொருக்கா, லாசறுகடாட்சம்பண்ணித்தன்னியனுயாக்குவ
ளோவெனவெண்ணி. எ௰

மயங்கிச்சாவானேனவ்விழிதன்னின்மாமிசமிரத்தஞ்சன்னி
ரும், வியங்கிடும்பூளைநாற்றமாதிகளைவேறுறவிசாரித்துப்பா
ர்க்கி, னுயக்குமுன்மனதுக் கேற்கரம்மியமா யுறுமெனின்ம
யங்கல்யுத்தமதாங், கியங்கவப்படியாதொன்றிலா திருத்தச்
சேயுநீமயங்கியேன்கெடுறுய். எக

மகளிர்களுடையதனங்களைக்கண்டுமயங்கியேசுவர்ணகும்ப
ங்க, ளுகழுசெவ்விளநீர்போலவுமுருண்டுதிரண்டுமே யுன்னி
தமாக, நிகழ்வதையின்னொருதரம்பார்ப்போமா வென்றுநி
ன்றிட்டியாற்பார்த்துப், புகழுறுமுலையாளிந்தநாயகி நமை
ப்புணர்வளோவொருதரமாலும். எஉ

நாமொருதரமாலிங்கனம்பண்ணி நவிலிவள்சம்போக சுகத்
தை, தாமடைதற்குச்சுகிர்தஞ்செய்திருப்போமாவெனத்தய
ங்கினறதனத்தி, லாமதாமாமிசாதியைமுன்போ லாயந்திடி
லிரம்மியமாகு, லேமமாய்ந்தவிடயத்திற்செல்வ தெதார்த்த
ந்தானக்ஙனமிலதால். எ௩

வெறுமனேகெட்டுப்போவதென் றனத்தான்மேருவின்சிகரத்
தின்விளங்கு, மறுவிலகெங்காசலமாமெனமுத்து மாலைகள்

விளங்கிநிந்தனமே, யுறுசிலநாளின்மயானத்திற்றிக் குவிது
க்கிலுற்றுருண்டைச்சோறதுபோற், சிறுகுமலிகளாற்பட்சி
க்கப்படலாற்றிகழ்தனமுதலவையவத்தில். ௭௪

ஆசைவைப்பதுதானரகத்துச்சேறுவன்றியில்வேறிலைப் பின்
னு, மேனுபாரியுளக்குப்போகத் திச்சைகளுண்டவனில
தே, லாசுறுபோகத்தாசைகள்போகு மாதலான் மாதொன்
றைவிட்டாற், றேசுறச்சகத்திலுளவெலாநீங்கிச்சேருவன்பி
ரமவானந்தம். ௭௫

என்றிதுமுதலாய் வெகுவிதமாக வியம்பிடும் வாசிட்டமதனி
லொன்றியநாரியிச்சையையொழித்தற் குபாயமாம் புத்திர
விடத்திற், றன்றியவாசைதொலைத்திட வுபாயஞ் சொல்லு
துபிரமவானந்த, நன்றுறுபிரகரணத்தினிலெங்ஙனவிலெனி
னவைதனையுணர்ப்பாம். ௭௬

வேறு.

புத்திரன்வருமுனமவையிலையென்றும்புத்திரனுரவதற்குபா
யமேதென்று, மத்தினுற்றுன்பமதடைவர்பின்கருப்பமாயிடி
னவைதானடுவிலேநழுவி, வத்துருவெதங்கே கனையுமோ வெ
ன்றுமருவிடிற்பிரசவமாம்பொழுதப்போ, துய்த்திடு துன்ப
மளவிலைபயிற்பாலோதுநோயதனுற்கிரகத்தாற்றுன்பம். ௭௭

குமாரருயிடினேமுரண்டிருலயலார் குழந்தையின்சண்டை
யாற்றுக்க, மமருபநயனம்பண்ணிடின்வித்தையற்பசிக்காத

தாற்றுக்கங், தமமுறவரிலின்மையினுன் மணஞ்செய் சத்தியி லாவிடிற்றுக்கங், சமமுறயௌவனம் வரிற் பிரதார கமனஞ் செய்திடுதலாற்றுக்கம். எஅ

வீட்டினினுன்குழந்தைகள்பிறந்துவெகுவித குடும்பியாயி டிலோ, ஊட்டியாமன்னவஸ்திராதிகடானுருமையாற்கஷ்ட த்தையடைவ, ரீட்டிடுஞ்செல்வாதிகளெலாமொத்தா லிறந் திடுங்குழந்தையாற்றுன்பம், வேட்டிடலாதிமரணமீருகமே விடுங்குழந்தையாற்றுன்பம். எகூ

விற்பனனித்தைவிரும்பிடானென்றும்விவேகமே யதைவிட வுபாயம், பொற்புறுவித்தைமதந்தனவாசைபொருசின மக ளிர்கள்குழந்தை, யற்பவாசைகளாமலினவாசனையையழித் திடவுபாயமதறைந்தோஞ், சொற்பமாமற்றை மலின வாச னைகடொலைத்திடச்சுருதியுத்திகளால். அ௰

விரைவுறப்பார்த்துப்பழகிடலந்தவிவேகமாஞ்சுத்த வாசனை யா? லுரையுறுமலினவாசனையெல்லாமொழித்திடச்சீவன்மு த்தியதாங்; கரையறுமோட்சங்கிடைத்திடுமென்று கழறுமா வாசிட்டமெய்ந்நூன்; புரையறுமிராமா மலினவாசனையைப் போக்கிடமுயற்சியைச்செய்யும். அக

அப்பொழுதாதிவியாதிசனிக்குமதனினுற்புருட வெத்தனத் தா; லெப்படிப்பட்டவிக்கினங்கடுவிலிசையினும்பின்னடையா ம; லொப்பறுதயிரியத்தோடும்வாசனையையொழித்துமே சீ

ருவிகற்பமதாய்ச்; செப்பிடுசமாதியடைந்திடின்வரு மச்சீவன்முத்தியதெனவுரைத்தார். ௮௨

ஐந்தாவது வாசனாக்ஷயமுரைத்தவத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகவத்தியாய மைந்துக்குத் திருவிருத்தம் ௱௧௬

ஆறாவது இந்திரிய நிக்கிரக முரைத்த அத்தியாயம்.

சொல்லியமுயற்சிகிழ்ச்சொனவிடயதோடமாம்விவேகமதன்றே, வல்லிலாவிவேகஞ்செய்யினுமேலாயமர்கின்றவிந்தியத்தொழிலாற், றுல்லியமாகக்கெடுமெனப்பகவான்சொல்லினார்கீதையிலதனான், மல்லுறுவிவேகம்பழகிடல்வியர்த்தமாமெனிலதுசரியானால். ௧

இசைவுறுவிவேக மிரட்சிக்கும்பொருட்டா லிந்தியநிரோதமும்வேண்டு, மிசையுறுகீதையிவ்வணஞ்சொன்னமிருதியுங்கூறுதேதென்றாற், பசையறுசன்னியாசியும்பிச்சை பண்ணும்போதன்னமாகிடா,லசையுறுமிரசமாயிலையென்னநாவினாலெண்ணிடானென்றும். ௨

பார்களுக்கிதமாய்மிருதுவாய்நிசமேபகருவோனாவுற்றுமிலனாம், வரமுறுசிறுபெண்ணெவ்வனமடவார் வயோதியமா

லைதயுங்காணி, லுாமுறுசமமாய்விகாரமதுறுதோறுபஸ்தவி
ந்தியமுற்றமுருனும், விரவியபிச்சைமலசலநீக்கல்வேண்டி
டிற்சொற்பசஞ்சாரம். ௩

யாத்திரையாதிபண்ணிடிலொருயோசனைக்குமேற் சென்றி
டாதவனே, யெத்திபோத மிருந்துமில்லாதோ விருந்திடிற்
சென்றிடின்விழிதான்; பூத்தடுநான்குறுகத்தடியளவு பொ
ருந்துமேற்செலாதடக்கிடுவோ, னேத்திரமிருந்துமிலாததா
மிருந்தவுருவத்லதநேர்ந்திடாலஃதலுல். ௪

இதமொடுசூக்க மாய்மனஞ்செவிக்கிங் கிரதமாய்த் தூக்கம
தொழிக்கும், பதமுறுசனங்கள்வசனத்தைக்கேட்டுப் பகர்
ந்தவைகேட்டிடாதவன்போற், றிதம்பெறவிருப்போன் செ
வியுற்றமிலனுஞ்செப்பலேனிரம்பவுநாநா, விதமுறுவிடய
மெதிரிருந்தாலுமேவவதையனுபவிப்பதற்கும். ௫

யோக்கியமானசகலவிந்தியங்களோடுற்றுந்தூங்கினன்போ
லப்,போக்கியமோரிந்தியத்துக்குமிலதாய்ப்பொருந்திடவே
ண்டுமாதரையு, நோக்கிடில்பேசலாதிகூடாமுன் னேக்கின
மாதர்களுடைய, வாக்கையைக்கூடநினைத்திடக்கூடா தவ
ர்கதைசொல்லவுங்கூடா. ௬

சித்திரத்தெழுதுமாதரைக்கூடத்தெரிதலாகாதெனமிருதி0
மெத்தவேசொல்லுதாதலாலுலகின்மேவொருவாரபோசன
மு, நித்தியமௌனமிரவுணலுபவாசாதிடநிகழ்விரதத்தை0

நித்தியகருமகிரியமமாய்நடுவினழுவிடாதவைகளையுறல்போல். எ

இந்திரியநிரோதமாம்விரதத்தையெய்துஞானியாஞ்சன்னியாசி, தந்திரமாகவிடாதனுட்டித்தாற்சாரலாம்விவேகத்தையிவனன், புந்தியிலென்றுஞ்சிரத்தையாய்நெடுங்காற்புகல்விடயங்களையோர்த,லிந்திரியநிரோதத்தான்மயித்திரியாமிகலதான்மலினவாசனைபோம். அ

கதியுறுசுவாசம் விட்டுள்ளேவாங்கல் கண்முடித் திறத்தல் போற்பின்பு, மதியுறுமுயற்சியன்றியிலுண்டாமயித்திரியாநிவாசனையாற், றிதியுறுமுலோகத்தொழிலவைசெயினுந்திகழநின்குற்றங்கள்குணங்கள், வதியுறவொன்றுநினையாதுசமுத்திமநோராஜியவிகாரமும்போக்கி. கூ

ஞானவாசனையைப் பழகிடல்வேண்டு நவிலவை சர்வாதிட்டான, மானதோர்சித்தாம்பிரத்தியகபின்ன மாய்வருபிரமகற்பிதமா, யானவாகியவாந்தரசகத்தும்மெயயிக்கியவத்தியாசமதனும், தீனமாமவிசாரத்திலேசித்துஞ்செடமுமாய்த்திகழுதேதென்னில். ய

கடபடகுடாலந்தோன்றுதென்கிறதேகருதவைக்கனுபவமின்னன், மடமுறுதிசையிலவைசித்துஞ்செடமாய் மருவினும்விசாரித்துப்பார்க்கிற், றொடர்பிலாச்சகமுமதிட்டானசித்தாற்றெற்றுவதாலவைசடந்தா, னடரதாலதிட்டானமதாகுஞ்

சித்தேயாரோபசகத்துக்குச்சொரூபம். ௰௧

அவ்வணஞ்சுருதியுத்தியால்விசாரித்தறிந்துபின்கற்பிதமான
வெவ்வமாஞ்சகத்தைச்சர்வாதிட்டானவியலுருபிரமமாய்நி
னைத்து, நவ்வசண்டைக ரசப்பிர்மநாமே நாமந்தப்பிரமமே
யென்று, செவ்வுபாவனைதான்பண்ணலே சின்மாத்திரமுறு
வாசனையிங்ஙன். ௰௨

கேதமுறுமாபலிசுக்கிராசானைக்கேட்கிறு ரிங்குமுக்காலுந்
திதமுறுவஸ்தேதத்தற்களவெங்ஙன்ஜெகத்துக்கு நிசவடிவெ
ங்ஙு, விதமுறுநீரார்நாளுரிச்சகங்களியாவருமாரிதைச் சுரு
க்கிப். பதமுறத்தெரியும்படிசொலுமென்றுபகர்ந்துமாபலிக்
கவர்சொல்வார். ௰௩

என்றுமிங்குளதுசித்தந்தச்சித்தே யேகமா மிரசத்தா லதற்
குத், துன்றிடுமெளவிலெங்கும்பூரணமாய்த்துன்றிடுஞ் சடச
கத்துக்கு, நன்றுறுசித்தேநிசரூபநீயுநானுஞ்சித்தியாவருஞ்
சித்தே, யொன்றுறுமிதுவேசகலவேதாந்தத்துறுதியாமருத்
தமென்றுரைத்தார். ௰௪

ஆரோபசகலசகத்துமப்படியேயதிட்டானப்பிரமமே யொ
ழியச், சீராகவேறில்லெனவேதமிருதிதிகழ்சூதசங்கிதைபு
ராண, நேராகச்சொல்லுதாதலாற் கனவினிகழ் சகநமையி
டவில்லைபோல், லேரானனவிற்காண்கின்றசகத்துமெழிற்சி
த்தாநமையிடவில்லை. ௰௫

என்னறுபவமாம்யுக்தியாற்பார்த்தேயிலக்குசர்வாத்மகமா
யு, மன்புறுபுரணமாய்ச்சின்மாத்திரமாயாகியபிரத்தியகபி
ன்ன, தென்புறுபிரமசொருபத்தையென்றுர்தியானிக்கத்தி
யானித்தவதனுற், றன்புறுசடமாஞ்சகமனுமாத்ரந்தோன்
றுமற்சருவஞ்சின்மாத்திரம். ௰௬

நாமுஞ்சின்மாத்திரமென்கிறவிருத்திநலமுறவதயிலதாலாக
ள்போ, லேமுறத்தொடர்ந்துவருகிறவனைக்குமிலங்குசின்
மாத்ரவாசனையிற். சேமமாய்முயற்சி செய்யவேண்டுமு
ன்சின்மாத்ரவாசனையதனுற்; வாமமின்மலினவாசனைபோ
மேமயித்திரியாதியேன்வேண்டாம். ௰௭

உலைத்தல்கூடாநசைவர்திடமாகவுருவிடின்வீடெய்வனிருக்
கும்; புலைத்தபேதியினுற்பிரபலமலத்தைப்போக்கியேபுசி
த்திடாமருந்து; களைத்தல்செய்யாதோவுரோகத்தை யது
போற்கழறியமயித்திரியாதி; திருத்தபாவனைதான் றிடப்ப
டாவிடிலோசின்மாத்ரவாசனைபெலக்கா. ௰௮

மலினவாசனைக ளொழிந்திடாததனுல் மயித்திரியாதிகள்
வேண்டும்; வலியுறவிவ்வாறுனபின்பாலும் வருந்திடாதே
காக்கிரமனதாற்;சலியறுசின்மாத்திரத்தைப்பாவிப்பேனெ
னுங்கர்த்தாகரணத்தாற்செய்யும்; பொலிவுறுதியானமெனு
ஞ்சின்மாத்திரவாசனையுமேமூட்சதுவிடல்போல். ௰௯

சோபாவமாய்ச்சித்திவருகிறவனைக்குஞ்சொல்லவவ்வாச

னைபழகி, யபாவமாயவ்வாசனையுமேவிட்டிங் கடைந்தவத்தி
யானத்தின்பலத்தா, லுபாயமாய்க்கர்த்தாகரணுநுட்டான
மொன்றுமில்சமாதியென்றுரைக்குந், தவாதுறுநிருவிகற்ப
சின்மாத்ரவாசனை தனையுறல்வேண்டும். உ௰

பரவியதியான சமாதியின்சொருபம் பதஞ்சலிசூத்திரத்து
ரைத்தார், விரவதைமேலேவிஸ்தரித்துரைப்போம் வெகுதி
னஞ் சமாதியைப்பழகித், திரமுறிற்கருத்தா கரணத்தைப்
போக்கச் செய்திடுமுயற்சியும் விடுவா, யுரமுறமேன்மேலு
ரைத்திடுமுயற்சியுறுமெனிலனுவத்தாதோடம். உக

வேண்டியதில்லைச்சலந்தெளிவிக்கமேவிடுங்கதகரேணுவுமே
காண்டிடுசேறு டவையுநீங்குதல்போற் கர்த்துருகரணத்
தையொழிக்கப், பூண்டிடுமுயற்சியதனொடுபோகும் போன
பின்மலினவாசனைபோம்; மீண்டுறுசுபவாசனைகளுஞ்சிததே
யிலங்கிடுமனமுஞசாந்தமதாம். உஉ

வசிட்டருமிவ்வாறுரைத்தனரொங்ஙன்வாசனையாவதிங்கிரா
மா, விசித்திடுபந்தமனதுக்குமதனை விலக்கிடன்முத்தியாநீ
ரு, நசித்திடாவிவேகத்தாலந்தவாசனைநாசத்தைப்பழகிடும
ப்போ, திசைத்திடுமையம்விபரீதமில்லாதிசைந்திடுதத்துவ
வறிவால். உ௩

நேரும்வாசனைதான் கெடுமெப்போ சித்த நெய்யிலாத் தீபம்
போலடங்குஞ், சாரிடுஞ்சீவன்முத்தியுமதனுற்சாத்திரமனே

கமோர்ந்திடினும், பாரினிற் பெரியோருடன்வெகுகாலம் பழகிநேரியவேண்டியதைத், தேரினுஞ்சித்தசாந்தியைவிட்டுச்சிறந்திடுங்கதியிலையென்றே. ௨௪

வெகுவாகவின்னன்வாசிட்டமதனில்விளம்பலால்வாசனாச்சயத்தாற், றருசீவன்முத்திகிடைத்திடல்சித்தஞ்சாற்றினும் வாசனாச்சயத்தை; மகிழ்வொடுசீவன்முத்திக்குச்சாதனமா மனோநாசத்தைச்சொல்வோ; நிகழும்வாசனைதான்கெடுமே வில்லதனானீங்குமேமனமறுமென்றார். ௨௫

ஆறாவது இந்திரியநிக்கிரகமுரைத்தவத்தியாய முற்றிற்று.

ஆக வத்தியாய மாறுக்குத் திருவிருத்தம் ௱௪௧.

ஏழாவது மனோநாசமுரைக்கு மத்தியாயம்.

அநாசரியெனுமனோசயமுரிமை யாகவே பழகிட வேண்டும் வழியுறப்பழகுமனோசயந்தானும்வாசனாச்சயந்தனைக்காக்கு மிதனையிந்தியநிரோதாப்பியாசமிரட்சிப்பதாலவைவேண்டா, மறுசொலக்கூடா தேனெனின் மனந்தா னடங்கிடினலவையிறுற்றனே, ௧

இந்தியநிரோதஞ்சித்திக்கும்வேறேயிதற்காகவனுட்டிக்கவே
ண்டா, முந்திமேதனுன்மனோநாசப்யாசமுறவேண்டுமென
க்கிந்தியநிரோதம்; வந்திடச்செய்யும் வருத்தம்போலுமக்கு
மனோநாசவருத்தமுண்டென்னி, லந்தமின்மனோசெயம்வே
ண்டிடலாலவ்வருத்தமுமிருக்கட்டுமெமக்கே. ௨

வேறு,

இம்மனோநாசமன்றியிந்தியநிரோதமட்டுஞ்
செம்மையாயனுட்டித்தாலுந்திடப்படாமனோநாசந்தா
னம்மையாய்வேண்டுமிந்தியமடக்கிடலிதுபோலன்று
வெம்மையாய்வாசிட்டத்தில்விளம்பினர்சனகரித்தை ௩

சாற்றலவபெரியதானசமுசாரவிருச்சத்துக்கிய்
கேற்றிடுமனதேவேராமிதினுருச்சங்கற்பத்தாற்
தோற்றவைநாசஞ்செய்துதொடர்மனங்கெடுப்பேனத்தான்
மாற்றுவனவ்விருச்சமருவிடந்தெரியாமற்போம். ௪

அவையினுல்விழித்துக்கொண்டேனகோ வாச்சரியமெத்தா
ற். கவையறுமான்மாவைத்தான்களவுசெய்சோரன்றன்னை
யிவனெனவிப்போகண்டேனிவனுக்குமனமென்பேராஞ்
செவையுறநாசமிப்போசெய்கின்றேனிவனுலன்றே. ௫

நானிதுவரையுங்கெட்டேனுனிப்போகொல்வேனென்று
ரானவவ்வாசிட்டத்திலளவிறுக்கத்தைச்செய்யு

முனமாஞ்சமுசாரத்தையொழித்திடவுபாயந்தானு
மினமாமனதைநீக்கலிதைவிடவுபாயமில்லை. ௬

ஆதலாற்கையைக்கையாலணைத்துமேபல்லைப்பல்லாற்
றீதறக்கிட்டிக்கொண்டிடத்தொடுவருத்தம்பாரா
தோறுதன்மனதைமுன்னேயொழித்திடுமனதிறலே
யேதமிறன்னைவெல்லாதிருப்பர்கண்ஞானமுற்றோர். ௭

அவர்களேபுருடரென்றிங்கறையலாமற்றோரெல்லாங்
கவறுளமிருகமென்றேகழறினார்வசிட்டர்மெத்தத்
தவறொருங்கௌடபாதாசாரியான்மனோசயத்தா
லுவராறுதியானிக்கெல்லாமுறுஞானமுதிப்பதாகும். ௮

பயமறுந்துக்கநீங்கும்பகர்சாந்தியடைவனென்றார்
வயமுறுசித்தங்க்ஷணுமகத்தானசஞ்சலத்தான்
மயலுறுமனவலையநீக்கல்வாயுவைப்பிடிப்பதற்கும்
வியனுறுவருத்தமென்றுவிளம்பினனருச்சுனன்றான். ௯

கீதைசொல்விஷயம்பார்க்கிற்கிளத்திடுமடநிக்ரோக
மீதுபோல்வாசிட்டத்திலிசைத்தனர்வசிட்டரெங்ஙன்
வாறிக்குந்தோட்டியல்றிமதயானைசெயிக்கலாமோ
மேதையிலவைபோனல்லவியாபகயுத்தியின்றி. ௰

ஏகனுயிருக்குமுட்டனேகாந்தசித்தத்தோடே
பாகமாய்நித்தம்பண்ணப்படுமடநிக்ரோகத்தாற்

ரூகமாய்மனதைநீக்கத்தகாதத்தியாத்மவித்தை
பூகமாஞ்சாருசங்கமுற்றவாசனைகளிக்கல். ௱௧

பிராணசஞ்சலத்தைநீக்கல்பிறங்குமிவ்வூகமன்றி
விராவியவடத்தாற்சித்தம்வெல்பவர்தீபம்விட்டு
யிராவுறுமிருளைநல்லவிருளினாற்கெடுப்பதற்கும்
பராவுதாமரைநூலொன்றாற்பகடினைப்பிணிப்பதற்கும். ௱௨

எத்தனஞ்செய்வோர்புத்தியாமெனவசிட்டர்சொன்னா
ரத்தமாங்க்ரோகந்தானடமென்றுங்கிரமமென்று
மொத்ததிற்றசவிந்தியங்களுறுமதன்கோளகத்தை
நித்தமுந்தகைந்தாலப்போங்க்ரோகப்படுமதைப்போல். ௱௩

மனதையுங்கெடுக்கமூடன்மயங்குவனதுகூடாது
சொனதேதான்மனதின்றனாந்துலங்கிருதயமாமற்றைத்
தனதுவாகியதானம்போற்றலையக்கூடாதினாலே
வினவுறுகிரமமாகவெல்வதுயோக்யமாகும். ௱௪

ஞானமாதிகளுபாயஞானந்தான்விடயமியாவுந்
தினமாமித்தையென்றுந்திருக்கானபிரத்யகாத்மா
வீனமில்சொப்பிரகாசனொன்றறிவிப்பதாலு
மானமாந்திரிசயத்தின்மருவிடிற்பலனில்லென்றும். ௱௫

நலமுளபிரத்யகாத்மாநமக்குமேவிடயமாகத்
திலகமாய்ப்பண்ணிக்கொள்ளறெளிவலவாகுமென்று

மலைவிலாவிவேகந்தன்னாலறிந்தபின்விறகில்லாத
வொளியுறுகனல்போற்றன்னாலுபசாந்தியடையுமங்ஙன் ௰௬

கருதிசொல்கிறதேதென்னிற்சூழ்விறகிறந்ததீயு
மருவுந்தன்மூலத்தங்ஙன்மனமுந்தன்விருத்திநீங்கி
லருபமாந்தன்மூலத்திலடங்கிடுமெனலால்யாதோர்
குருவினான்முமூட்சுவிற்குக்கூறினும்பிரமவஸ்தை. ௰௭

நன்றாகவறியாரத்தைநலமுறவறிந்துமத்தை
யென்றுமேமறப்போரிந்தவிருவர்க்குமனோநாசத்திற்
றன்றுறுசாறுசங்கங்காரணமெதனாற்றூயோர்
பொன்றலில்சொருபந்தன்னைப்போதிப்பரொந்தப்போதும்.

பகரங்ஙன்மறந்தவஸ்தைநினைக்கவும்பண்ணுவார்க
டகவிதான்மனோநாசத்திற்சாதுக்கள்காரணந்தான்
புகல்வித்தியாமதத்தைதபொருந்தினேன்பெரியோர்தம்மை
மிகலறவனுசரிக்கச்சம்மதமிலையேற்கீழ்ச்சொல். ௰௯

விடயதோடத்தையோர்ந்துமேவும்வாசனையைநீக்க
லடையதாமனோநாசத்திற்குபாயமாம்விவேகந்தன்னா
லடையவாசனைபோகாதேலப்போதுபிராணாவாம
மிடையுளமனோநாசத்திலுபாயமாமெத்தாலென்னில். ௨௰

வாசனையுயிரிரண்டுமனத்தினையசைப்பதாலே
யாசறுமிரண்டுநீக்கினடையலாஞ்சித்தசாந்தி

யேசறுவாசிட்டத்திலிலைசக்கின்றதத்துவேதென்முற்
பாசமிலிராமாகாமமாதிகள்பணையாயுள்ள. ௨௧

மனமெனும்விருட்சத்துக்குவாசனையுயிரிரண்டு
மனகமில்விதையாமந்தவிதைகளாலவ்விருட்சங்
கனமுறநிமிடத்துக்குட்கணக்கறவளர்வதாலே
யினமுறுபீசமானவிரண்டையுநிரோதஞ்செய்தால். ௨௨

சித்தநீங்கிடுமிரண்டுஞ்சித்தத்தைவிருத்திசெய்ய
வொத்தகாரணமாமவ்வாறொன்றுக்கொன்றேதுவத்தா
லுத்தியாமிரண்டிலொன்றிங் கொழிந்திடின் மற்றொன்றும்
போ, மந்தவாசனைகெடுக்கலமுத்திஞேமுபாயமுன்னோ· ()

பிராணாயாமத்திற்கேதுபிறங்கிதிற்றிடமுயற்சி
நிராகுலாசான்சொல்யுத்திநியமமாசனம்புசிப்புப்
பராவியவாசிட்டத்திற்பகருமாசனமதற்கு
விராவிலக்கணமுபாயமேவதின்பலனிம்மூன்றும். ௨௪

பரவினர்சூத்திரத்திற்பதஞ்சலிபகவானெங்ங
னூரவுபத்மாசனாதியுற்றுமேகரங்காலாதி
சிரமுமற்றசையாதாகந்திரமுருசனமேமுக்யர்
திரமுறுகுடும்பச்செய்கைதீர்த்தயாத்திரைகளியாகம். ௨௫

ஓமமாதிகளாலுண்டாமுச்சாகமதைக்கெடுத்த
லுமமாசனசெயத்திலௌகிகவுபாயமாகுஞ்

சேமவவ்வுச்சாகத்தைச்சிதைக்காதேற்றேகந்தன்னைக்
காமமாய்க்கிளப்பிவிட்டேகடன்மலையோடச்செய்யும். உசு

ஆனதாற்கெடுக்கவேண்டுமோயிரம்படங்களாலே
தானமாம்பூமிதன்னைத்தரித்துமேதீரரான
ஞானராமாதிசேடபகவனுமெனுந்தியான
மானவாசனசெயத்தின்மருவுசாத்திரிகயுத்தி. உஎ

அற்பமிலத்யானத்தாலாசனசெயமுண்டாகு
மெற்பெறுபுண்யமுண்டாமிவ்வுபாயங்களாலே
சிற்பமிலாசனந்தான்சித்திக்கிற்சிதோஷ்ணங்கள்
சொற்பமுஞ்சுகதுக்காதிதொந்தமும்புமானைமுன்போல். ()

வேறு.

வாதியாதிருத்தலேயாசனசித்திக்குவருபல னவ்வாசனத்து
க்கொத்ததானந்தான், சோதியாய்ச்சனங்களிலாச்சுத்தசமமாகிச்சுக்கான்கன்மணலடுத்தநெருப்புசலவாடை, யோதியிடுமுதலானவிரோத மொன்றுமின்றி யுறுவதாய்மனங்கண்ணுக்கொத்தேரம்மியமாய்த், தீதில்குகைமடமாதி யான தானமதாந்திகழுமிவ்வாருசனத்தினிய மமதுசொன்னோம்.

வேறு,

போசனநியமந்தன்னைப்புகன்றிடிற்முன்புசிக்கு
மேசறுமாகாரத்திலிருபங்குகதியோடன்ன

மாசறுசலமோர்பங்காயருந்தியோர்பங்கைவாயு
வேசறச்சஞ்சரிக்கவிடுவதன்னியமமாகும். ௩௰

இதையிற்பகவானிவ்வன்கிளத்தினராசனத்தைக்
கோதையாற்பெற்றேன்பிராணுயாமத்தாற் கொல்வன்சித்த
மேதைசேர்சுவேதாசுவேதவுபநிடம்விளம்புதெவ்வன்
பாதைசேர்யோகியானேன்பகர்வித்தியாமதாதி. ௩௧

ஆசூரசம்பத்தில்லோனவையுற்றேனிரண்டுபேரிற்
பேசுமுந்தினயோகிக்குப்பிரமத்தின்றியானத்தாலே
யேசறுமனேநாசத்தையெய்துவனிதற்கவாந்தர
தேசுறுபலமதாகச்சேருவன்பிராணனிக்கம். ௩௨

இகலறுபிராணுயாமப்பழக்கத்தாலிரண்டாம்யோகி
விகலமில்பிராணநாசமேவுவனதற்கவாந்த்ர
புகலுறுபலமதாகப்பொருந்துவன்மனேநாசத்தைத்
திகழ்பிராணுயாமத்தாற்செப்புதுமனேநாசத்தை. ௩௩

வேறு.

சாற்றும்யுத்தியேதென்னிற்சலித்தாற்பிராணன்மனஞ்சலிக்
கு, மாற்றும்பிராணசலனமதே மனதின்சலன மாவதனூற்
றேற்றும்பிராணனிரோதமதாற் சித்தநாசம் வருமென்றிங்
கேற்றும்வாசிட்டந்தனிலேயினமோர்யுத்தியேதென்னில். ()

துட்டக்குதிரையிரதமதைத்துறையிலிழுக்காதவைமாறு, ப
ட்டுச்செல்லக்கடிவாளம்பறறிபபாகனிழுக்கிலப்போ, திட்

டவழிபிற்றோர்செலல்போற்றி சுழும்பொறியால்வாசனையா
ன், மட்டில்லாதநான்குகிக்கு மனநதாவிழுத்தேயலைக்கும
தால். ௩௫

உயிராங்கயிற்றைத்திடமாக வுள்ளுக்கிழுத்துத் தகையின்ம
னஞ், செயிராகாததலைகவறுவாய்ச் செப்புமுன்சொல்லுப
ரிடதம், பயிலும்பிராணாயாமமெய்யன் பகருமிடது நாசியி
ஞல், வெயில்செய்பிராணன் முடிந்தமட்டும்வெளியில்விடுத
ல்ரேசகமாம். ௩௬

வலதுமூக்காலபானனையுள்வாங்குவதுபூரகமிரண்டு
மலதுபிராணன்றனைத்தடத்தமாகநிறுத்தல்கும்பகமா
யிலகுமதுவேபூரகப்பினிதையத்தியற்றிஞந்தரத்தி
லிலவுகும்பகமதாகுமிரேசகம்பண்ணினபின்பு. ௩௭

பாகியத்திற்செயப்பட்டாற்பரவும்வெளிக்கும்பகமிக்க
ஞுகுமிரேசகாதிசனையற்பசிக்கிலிவளவுகால்
போகியதென்றுதெரிவதற்குப்புகலும்பிரணவாதிகளை
யோகியதனையெத்தனையாவர்த்தியிரேசகம்முஞற்றின். ௩அ

புகலுமவளவாவர்த்திமற்றயிரண்டையும்புறத்தே
திகழ்மூன்றையுமோராவர்த்தி செய்யிற்பிராணுயாமமொன்
ரு, யிகலாந்அக்கமயக்காதியெழப்பட்டவர்களிம்மூன்றும்
விகலமின்றிக்கிழ்ச்சொன்னவிபரமாகச்செயவேண்டும். ௩௯

இவைமுதலானதோடமிலோரிரேசபூரமதைவிட்டு
நவையிறட்டத்தமாட்கிற் நுகலமதாக்கும்பகமட்டுரு

செவையாய்ச்செய்யலாமின்னன் றினக்ரமமதா யதிகமுறச்
சுவையாயப்பியாசிக்கிற்றொலையும்பிராணசலனமதே. ௬௰

அதனாற்சித்தங்கெடுமிந்தவப்பியாசமதுதனையுஞ்
சதுராய்ச்சொல்லுதடையோகசாத்திரத்திலவையிங்கே
துதியாய்விரித்துச்சொலவில்லைத்துகளிற்குருவாற் சகமறக்
குங், கிரியாமருந்துபுசித்தன்முதற் றிகழும்யுத்தி யிதுவெல்
லாம். ௬௧

அடையோகத்திற்பிரசித்தமாகவிருக்குமவையுளர்க்குத்
தடையிலாமன்மனோநாசஞ்சாருமுபாயநான்கவைதான்
றடையாமத்தியான்மவித்தைதுகளிலாதசாதுசங்கம்
விடயவாசனாநாசமேவுபிராணசயமுரைத்தோம். ௬௨

இனிமேற்சித்தநாசத்துக்கேதுவானசமாதிசொலின் ௦
புனிதமானவவையைந்துபூமிவடிவாமனமதிலே ௦
தனியாமுயல்வான்முப்பூமிதள்ளினிரண்டுஞ்சமாதியவை ௦
கனிவாஞ்சவ்விகற்பமொடுநிருவிகற்பசமாதியதாம். ௬௩

தேக்குமிப்பூமிகளதுதான்சித்தமூடம்விடசித்த ௦
மாக்குமேகாக்கிரநிருத்தமறைந்தார்யோகபாஷியத்தி ௦
னோக்குமசுரசம்பத்திலோகதேகசாத்திரத்திற் ௦
றுக்குமிவ்வாசனைகளுடன்சார்ந்தமனதுசித்தமதாம். ௬௪

மயக்கஞ்சுழுத்தியாலசியமருவுமனதுமூடமதாம் ௦
கயக்காவெப்போதேனுமொருகாலந்தியானஞ்செயுமனது ௦

நியக்கும்விடசித்தம்மதிலேசித்தமூடமிரண்டுக்கும் ௦
வியக்கமானசமாதியெனவிளம்பல்கூடவில்லையாகும். சரு

விடசித்தமதாம்பூமியொடுமேவுமனதாகினைப்போடு ௦
மடருமொருகாற்றியானமடைந்தாலுமதுவிட்சேபமதாம் ௦
படருங்கனலிலகப்பட்டபஞ்சுபோலாசிப்பதனுற் ௦
றடமிலந்தத்தியானமதுஞ்சமாதியதனிற்சேர்ந்ததல. சசு

மனமுன்விருத்தியாலெந்தவஸ்தைக்கிறிகித்தவ்வஸ்தைத் ௦
தினமுமேன்மேல்வரும்விருத்தி தியானஞ்செய்தாலது வப்
போ, வினவுமேகாக்கிரமங்கன்மேவுமனதிலெதார்த்தமதா
ம், பினமில்பிரத்தியகபின்னபிரமவஸ்தைவிளக்குவதாய். ()

அளவில்கிலேசங்கருமபெந்தமடையாசமூவப்பண்ணுவதாய்ச்
சளமின்னிருவிகற்பமதாஞ்சமாதியடையச்சாதனமாங் ௦
தளர்வின்மனோசந்தருவதாயுந்தயிலதாரைகள்போ ல்
வளரும்பிரமாகாரவிர்த்திவருதல்சவ்விகற்பமதாம். சஅ

மாலாயிந்தச்சமாதியுறின்மனதின்சலனமடங்குவதான் ௦
மேலாமனதுமுன்போலவிகாரநாமவுருவடையாச் ௦
சாலாநிருவிகாரசச்சிதானந்தமதாம்பிரமத்திற் ௦
காலாய்நாளிற்சணஞ்சணமாய்கருத்துமேகாக்கிரமாகும்.)

சவ்விகற்பசமாதியிலேசாரும்பழக்கமதனாலே [பம்
செவ்வியாகத்தியானிப்போன்தியானந்தியானித்திடு சொரு

வவ்வலின்றியிம்மூன்றுமனதுருக்மருபமதாய்
நவ்வியாகவின்னதெனநவிற்றக்கூடாதாயிருக்கும். ருய

பரமானந்தவனுபவத்திற்பாலிற்கலந்தசலம்போல
விரவானந்தபரிபூர்ணவிமலபிரத்தியகபின்ன
வரமாம்பிரமசொருபத்தின்மருவிநிற்றனிருவிகற்ப
திரமாஞ்சமாதியிவ்வண்ணஞ்செப்பும்யோகசூத்திரத்தில். (

பகர்ந்தனர்விஸ்தரித்துப்பதஞ்சலிபகவான்முனு
நிகரிலாச்சுருதியாதிநிசழ்த்திடுமுடிவிதென்றே [ஞ்
புகரிலாப்பெரியோரொன்றும் பொருந்தலின்னிட்டையேயா
சகலவெத்தனமிதற்கேசார்ந்திடமுமூட்சுவெல்லாம். ருஎ]

மன்னிடுமிந்தநிட்டைமகிமைமும்மூர்த்தியாதி
பன்னிடமுடியாதத்தாற்பகரிவைகிட்டவேணடி
யுன்னியெவ்வருத்தப்பட்டுமுஞற்றிடமுமூட்சுவானோர்
தன்னுகீழ்ச்சொன்னசவ்விகற்பமாஞ்சமாதிசூழ. ருஅ

வேறு.

இயமநியமாசனமுமியலும்பிராணயாமமொடு
பயிலும்பிரத்தியாகாரம்பயிரங்கத்திலேதவையிற் [றும்]
செயலாமியமமிம்மிசைபொய்சிருடன்மாதர் போகமொன்
வயமாமெவர்களிடத்தினுமேவாங்கலிலாமையியமமதாம்.

வாகியாந்த்ரசவுசமதும்வந்ததாலேசந்தோடந்
தாகியாகநடந்தமட்டுந்தவசுவேதமோதுவது

மேகமாமீசுரத்யானமியற்றலியமமெனலாகும் o
யோலிதனக்காசனம்பிராணயாமமுன்னேயுரைத்தனமால்)

பொறிகளொன்றுமனமோடுபுலமதொழித்தந்தரமுகமாய்ப் o
பெறவேதிருப்பிக்கொள்ளுவதுபிரத்யாகார முன்முகமாய்
நெறியாமனதையான்மாவினிறுத்துவதுதாரணையந்த o
வறிவின்மனதுசசாநிகவிருத்தியடைதறியானமதாம். ௫௬

மேலுமனதின்சசாநிகவிருத்திபபிரவாகமதுண்டா o
யேலுமப்பியாசத்தாலென்றுமுறைதல்சமாதியதா o
மாலையுறுதாரணைதியானசமாதிமூன்றுமனேதருமஞ் o
சாலவதனுற்சவ்விகற்பசமாதிக்குட்சாதனமாகும், ௫௭

ஏதாகிலுமோர்புண்ணியத்தினெழூச்சியாலேயந்தரங்கத் o
தோதாகின்றசாதனமுன்னுநித்தால் வெளிச்சாதனத்தாலே
நீதாயிரம்பவருத்தமுறத்தேவையில்லையவைவேண்டிற் o
சாதாரணமாயந்தரங்கசாதனங்களேபோரும், ௫௮

சவ்விகற்பசமாதியுமேசாருமங்கியாயிருக்க [தாங்
வொவ்வுமவை தியானத்தின்பின் றுண்டாமெட்டா மங்கம
கவ்வுசமாதிக்கட்டம்நிற்கழறலாமோவெளிலெழா o
நவ்வியெட்டாமங்மெதாய்நவிலுந்தியானசமாதிகளும். ௫௯

அழறமங்கியாஞ்சவ்விகற்பசமாதியிம்மூன்றுக் o
கெழுபேதங்களில்லையிரம்பவெட்டாமங்கசமாதியதிற் o

தழுவுமங்கியாஞ்சவிகற்பசமாதிதனைச்சொலலாம் (வாம்)
வழுவிலவைசொல்லுவதெவ்வாறென்னிலவையைவழுத்திடு

சுருதியத்தியயனத்தைச்சொல்வோன்மறந்துமறந்துமதை o
மருவிநினைத்தவ்வேதத்தைமறித்துஞ்மறித்துஞ்சொல்லுகிறா

ன், றெருளும்வேதாத்தியானமதுசெய்துமுடிந்தோன்பதரு
மற், கருதுசாவதானமதாய்க்கழறின்மறவாதவைசொல்வா
ன். ௯௧

அத்தியயனம்பண்ணிவைக்குமாசான்சாவதானமறப் o
புத்திமயங்கிவிழுந்துகொண்டுபுகன்றபோதுமறப்பையுரு o
ணாத்தவிம்மூவரும்வேதமோதினாலுமனுட்டான o
மொத்ததாரதன்மியத்தாலுறுவர்கொஞ்சப்பேதம்போல். (

பொருந்துஞ்சச்சிதானந்தப்புரணப்பிரமசொரூபநாந் o
திருந்துநாமப்பிரமமெனச்செய்யுமனதின்றருமமதா o
யிருந்ததியானஞ்சமாதிசவ்விகற்பசமாதியிவைமூன்றும் o
வருந்தும்பழக்கதாரதன்மியமதனாற்கொஞ்சப்பேதமதாம்)

பேசுசசாதிகவ்விருத்திப்பிரவாகமதாந்தியானமதே o
யேசிலவச்சின்னஞ்சநதத்தியானமென்னவிரண்டாகு o
மாசிலாதவகண்டேகரசமாம்பிரமநாம்நாமே •
யாசில்பிரமமெனுந்தியானமதுவேதொடருஞ்சிலகாலம். ௯௨

நடுவில்விட்டுவிட்டுமலைநாவிலும்பஞ்சவிடயமெனப் ௦
படுவதானவிசாரவிர்த்திபடருந்திரும்பத்திரும்பவதை ௦
வடுவிலாதபுருடன்முயல்வாலேவாரமற்றள்ளித் ௦
திடமாய்ச்சசாதிவிருத்திசம்பாதித்தல்விச்சின்னத்யானம்()

அப்பியாசத்தாலவ்வாறன்றித்தயிலதாரைகள்போற் ௦
செப்புமவச்சின்னமதாகத்திகழும்பிரமமாகாரவிர்த்தி (த்
யொப்பில்சந்தததியானமலையுறும்விச்சின்ன தியானத்தை
தப்பிலாமலற்பசிக்கிற்சந்தத்தியானமதுகிடைக்கும். சுசு

அதையும்பழகப்பழகச்சவிகற்பசமாதியதுகிடைக்குந் ௦
தனைசந்தத்தியானஞ்சவிகற்பசமாதியிரண்டினையுந் ௦
அதைசர்வானுபவயோகிசொன்னாரெங்ஙனஞ்ஞானச் ௦
சிதைவதாங்காரியசகத்தஞ்சிருட்டிக்கிரமமதனுக்கும். சுஎ

வேறு

விவர்தக்கிரமமாகப்புத்தியினான்மேவியகாரியமதனை ௦
நிவமறுமூலவுருபமாய்நினைப்பதாகியபிறவிலாபத்தைத் ௦
தவமுறப்பண்ணிமிஞ்சதிட்டானசச்சிதானந்தமாம்பிரம ௦
நவமினுமென்றுதயிலதாரைகள்போ லழுவிடாப்பாவனைதி
யானம். சுஅ

தியானஞ்செய்பொழுதங்கிந்தியஞ்சத்தாதிகளறியாமலேதி
யானங், தயாளமாயனுட்டானத்தினாற்பிரமாகாரமாஞ்சசா
திவிருத்தி, வியாதமில்விகற்பமறுசமாதியதாய்விளம்பினர்

சர்வானுபவரு,நியாயவாசிட்டவுளாசங்கராசாரியர்களுநிக
ழ்த்தினரங்ஙன். ௬௯

சொல்வதாற்றியானம் பண்ணுங்கான்மனதிற் றொடர்விருத்
திப்பிரவாக, மெல்பெறவுண்டாயிருந்தபோதினுமெவ்வளவு
கால்வாகியாந்தரத்திற்,பல்விடயங்களறிகிறவனைக்கும்பண்
ணிடத்தியானத்தையெப்போ, வல்லிலோர்கரணமோர்விட
யமுமேயறிந்திடாதம்மனமதனில். ௭௰

விளைவாகப்பிரமாகாரமாய்த்தொடர்ந்தவிருத்தியின்பிரவா
கமட்டுந், தரமாகக்கிடைத்தபோததுசவ்விகற்பமாஞ்சமாதி
யவ்விருத்திப்,பிரவாகமன்றிப்பரிபூரணப்பிரமானந்தத்தின்
மூழ்கியேமனது, திரமாகவவ்வாசனையொடுசூக்மதிநிருவி
கற்பமாஞ்சமாதி. ௭௧

கிழ்ச்சொனவைந்தாம்பூமியாநிருத்தங்கிளர்நிருவிகற்பமாஞ்
சமாதி, சூழ்பதஞ்சலிதானிதுவைச்சூத்திரத்திற்சொல்லினு
ரஃதெவ்வாறென்னில், வீழிலாச்சமாதியடையும்போததற்
குவிரோதியாமனவிகாரங்க,டாழ்வுறப்புருடமுயற்சியாலட
ங்கிச்சார்ந்தமாம்படிசெய்வதாகும். ௭௨

நிரோதவாசனையுமனதினுண்டாகிநிகழ்கணங் கணத்திலேவ
ளரும்,விரோதவ்வாசனையேநிருவிகற்பமதாஞ்சமாதியாய்வி

ளம்பினரவருர், நிரோதமாமனநசர்வதாய்வெளியிற்சென்றொருகடபரிணும, யீரேசமாய்க்காணப் படுகுதோ வங்ஙனவையெழில்சமாதியினிருத்தம். எங

மனநக்கேதாலுமொருபரிணமம் வருத்திடவேண்டுமேயெவ்வின், முனமுறுசகத்திற்சமித்துநெய்யவிசு முதலதையகினியிடத்தின், றினமுமோமஞ்செய்பொழுதனன்மேன்மேற்றிகழ்ந்தபோதிருஞ்சமித்தாதி, கனமறக்கெடும்போதங்கியுங்கணங்கணத்துக்குக்கொஞ்சமாயடங்கும். எச

சமாதியிலநுபோனிரோதித்தமனநசணத்துக்குச்சணமறுவறுவா, யமானமில்சாந்திப்பிரவாகரூபமாம்பரிணமத்தையடையுஞ், சமானமின்முன்னுநுசாந்திவாசனைக்குப்பின்வருசாந்திகாரணமா,மெமாலுநுசமாதிவிரோதந்தான்முயல்வாவிறந்திடுமனோவிகாரங்கள். எரு

உத்தாலருடையசமாதியில்வசிட்ட ருணாத்தனரோதெனிலவரு; மெத்தவோர்விகாரமதுவின்றியெப்போவிகாரமினித்தியசுத்த, வித்தமாம்பரமபதத்திலேசித்தவிசிராந்தி யுறவெகுமுயற்சி; பத்தியோடடிககடியிருந்தமேதியானம் பண்ணினுரவருடைமனதும். எசு

மற்கடம்போலச்சலித்துமேசாதிமருவிடாமற்சிலகாலமற்கயில்வெளிவிடயத்திவிலலிந்தேயதையொழிதற்குமேன்மனமுர், தற்குறிப்பின்றியாந்தரவிடயத்தமுந்தியேசலிநு

மேன்மாறி,நிற்குதலின்றிப்பாயொர்தரத்தி னிலையிலாப்பட்
சிபோலலைந்தே. ௭௭

இவ்வணஞ்சிலகான்மூலைக்குமூலையயங்கியேதிரிந்தபின்னொ
ருகாற், செவ்வணக்கனலுதையம்போல்விரிவாந்தேயசை
நினைந்ததுவொருகால், மைவணமானதமசினைநினைந்தும்வா
னம்போல்வெளியினைநினைந்து, மவ்வணமுதித்தபடிக்குமே
மனதிலுதியவிகாரங்களெல்லாம். ௭௮

அவர்விவேகத்தாலழித்தனரதன்மேலடைந்தனசுழுத்தியை
மனந்தா,னவராறுவிவேகத்தாலதைநீக்கவொன்றுந்தோன்று
மலைமனமுந், தவறிமூடமடைந்தனவதையுந்தள்ளினரப்
பொழுதவைகள், கவரிடாமனந்தானருமையாய்வாக்காற்க
ழறிடாதோர்நிட்டையடைந்த. ௭௯

சனமதுபிரமானந்தத்திலகித்த தருகவாசிட்டத்திலுரைத்தா
ர்; குணமுறவிப்போதிருக்குமுமுட்சுங்கூறியவிரோதங்கள்
வரினு; மனமதாற்பயந்துதயிரியமின்றிநடுவிலேதியானத்தை
விடாம, லெணமுறுபுருடமுயற்சியாற்றிரும்பத் திரும்பவுந்
தியானத்தையியற்ற. ௮௦

அதனிலெவ்விதமும்பரசிவகிருபையானிருவிகற்பமாஞ்சமா
தி, திதமுறப்பெறலாமிவையடையோகசாத்திரத் தியம்பிய
தவைக்குச், சதமுறுசாதனமாமியமாதிசங்கராசாரியா ரங்

லன்,மதமுறச்சொரூபபரோட்சானுபூதிவருபிரகரணத்திலெ
ன்னன். அக

இராஜயோகானுசாரமாமியமநவிற்நியமியமமூர்நியாகர்
தேசமுமௌனங்காலமாசனமுந்தேகசம்மூலமும்பெந்த ௦
மாசிலாலட்சயதிட்டியும்பிராணாயாமமும்பிரத்தியாகார ௦
மாசிருரணையுந்தியானமுஞ்சமாதிவழுத்தியபதினைந்தங்கத்
தில். அஉ

சருவமும்பிரமமெனும்விவேகக்ஞானத்தினுற்றசவிந்தியமது
தா, னுருவுறநிரோதமடிக்கடிபழகலோநியவியமமாமந்த
வெருவருவிவேகஞானத்தைத்தானேவிசாதிகவிருத்தியன்றி
யிலே, மருவுறச்சசாதிவிருத்தியைநியமமாகவேபழகிடனிய
மம். அ௩

சச்சிதானந்தப்பிரமரூபத்திற்சார்ந்திடுங்கற்பிதசகத்தை ௦
யிச்சைசெய்யதிட்டானத்தின்வேறன்றென்றிகத்தல்சம்மத
முறுதியாக, மிச்சமாம்வாக்குமனமதும்விஷையீகரிப்பதற்
கரியதாய்ச்சகல, சொச்சயோகிகளாலடைவதாமவுனசொ
ரூபத்தைநினைப்பதேமவுனம். அச

வாக்குமாத்திரமௌனமஞ்ஞானர்க்கேமருவிய விவேகருக்
கன்று, போக்கில்யாதொருபொருளிறகிழ்மேனடுப்பொரு
ந்திடத்தோர்சனந்தானுந்; தாக்கிலாப்பரமார்த்தமாயில்லை

யோசகமெலாம்வானம்போற், றேக்கலாகியசொருபமேவி
வேங்கள்செறிபரிசுத்தமாந்தேசம். அ௫

அயனையாதியாஞ்சராசரப்பிரவஞ்சம்யாவையுங்கணப்போ
தின், வியமதாகியகற்பனைபண்ணிடும்விபுவெனுமானந்தக்,
கயிலாவொருவத்தொய்தசொருபமேகாலமாங் தேகத்தி
ன்; மயமதாமவயவங்களையெவ்விதம்வைத்திடினதனாலே(.)

வருத்தமன்றியெப்போதுமே பிரமத்தைமனதினிலனுட்டா
னங், திருத்தமாய்ச்செயக்கிடைத்திடின துசுகஞ்செய்திடா
சனமாகும், பொருத்தமாஞ்சகத்தைவிளக்கிடுமனம்புகவி
வைக்கெதமூலம், விருத்தமில்லவையிராசயோகிகண்மேவி
டுமூலபெந்தனமாம். அ௭

சிரவணாதியாம்பெலத்தினுன்மனஞ் சமந்திகழ்ந்திடுபிரமத்
தி,லாமதாயுமறேகத்தின்சமமதாமோதியகட்டைபோலொ
ழுங்காய், விரவுதேகத்தைவைத்திடலதுவலவிவேகக்ஞான
மதாலே, பரவிடுஞ்சகமியாவையும்பிரமமாய்ப்பார்ப்பதுசம
ட்சியதிருட்டி. அஅ

இதுவுமன்றியேதிரிபுடியாதொன்றிலெழுந்தடங்குவதா ௦
மதுபெறத்திட்டிவைப்பதலட்சயதிட்டியாமதுவன்றி ௦
வதியுநாசியினுனிமுதற்றிட்டிகள்வைத்திடலதுவல்லக் ௦
கதுவுசித்தமுதற்பொருளியாவுமேகற்பிதமவையெல்லாம்.)

காரணப்பிரமரூபமாய்ப்பார்த்துக்கருத்துறுவிருத்திகளை

௯. மாரணப்படியேநிரோதித்தல்பிராணாயாமமாமதினஞ் ஞானத்தின், முரணியாதிசகத்தைநேதித்துத்தள்ளுதல்ரேசகம்பின்பு, பூரணப்பிரமமாமெனுஞ்சித்தவிருத்தியைப் பொருந்தல்பூரகமாம். ௧௰

சலியாமலந்தவிருத்தியைநிறுத்தித்தரித்திடல்கும்பகமிந்த, வலியுறுபிராணாயாமவிவேகமருவியராசயோகிக்குப் ௫ பொலிவுறவோதிவிவேகமிலடையோகருக்கவை புகன்றன முன்னே, கலியுறுவிடயத்திருக்கெனப்பார்த்துக்கருத்தையுந்திருக்குவிற்றிருப்பி. ௧௧

கொள்ளுதல்பிரத்யாகாரமாமனது குலவெந்த விடயத்திற் போமோ, தள்ளுறவுடனேயவ்விடயத்தைநன்றுறபிரமமாய்ப்பார்த்தே, யெள்ளறவந்தமனதையச்சொருபத்திருத்தியேகொள்ளனுராணையார், தெள்ளுறப்பற்றொன்றின்றியிற்சச்சிதானந்தப்பிரமமாமென்றும். ௧௨

நாமதுவென்றும்பழகிடுந்தொடர்ந்தவிருத்தியேநவில்பரசுகத்தைத்; தாமுறச்செய்யுந்தியானமாமந்தவிருத்தியே சத்தாதிவிடயங்,காமுறத்தோன்றுதிருந்திடிற்சவ்விகற்பமென் சமாதியாமிந்த, வெமமாம்பதினைந்தங்கமுநிருவிகற்பமென் சமாதியையிசைந்தே. ௧௩

நித்தியநிரதிசயநிருபாதிநிசம்பரானந்தானுபவதசை ௦ யொத்திடும்வரைக்குநடுவிலேவிடாம லுறும்வெகுசிரத்தை

யாய்ப்பழகி, லித்திருனிருவிகற்பமாஞ்சமாதியீசுரனநுக்கி
ரகத்தாற், சித்தியாஞ்சிவன்முத்தியின்சுகமுந் தெளிகுவா
யெவ்விதமென்னில். ௧௪

அறைகுனராசாரியரபரோட்சவநுபூதிப்பிரகரணத்திற் ௦
பொறைமனவிகாரம்போம்படியான புருடவெத்தலாத்திரு
ற்சமாதி, யுறைவுறுமென்றுங்கீதையிற்பகவானுரைத்தனர
தைவிரித்துரைக்கிற், குறைவுறுசிற்குச்சந்தனம்வனிதை த
மூநதைசேத்திரங்கிராதி. ௧௫

விஷயங்கண்மோட்சசாத்திரசமர்த்தாளாகியவிவேகிகடம
க்கு, நசையற'வெகுதோடங்களாயவைகணண்ணிடுமவிவே
கர்க்கந்த,வசையுறுதோடங்களேயவித்தையுமேமறைத்தவை
குணவத்துப்போல, மிசையுறுசுகசாதனமெனத்தோற்றுவி
த்திடுமவையினல்விடயம், ௧௬

நல்லவைவேண்டுமிவையெனக்கென்றுநசைகளுண்டாகின
வங்ஙன், சொல்லுஞ்சிற்காதிவிடயத்திலாசைதுலங்கிடும்பி
ரமலோகாதி, பொல்லுறுமணிமா முதலியசெல்வத் தறுந
சைவிடயத்துமுள்ள, வெல்லையிறக்கவநித்தியத்தன்மையி
வைமுதற்றோடங்களறிந்தே. ௧௭

மறுபடிமேன்மேலாசைவாராமன்மருவுறாய்கக்கின்ற வன
ம்போற்,சறுவதாய்விட்டுவிந்தியங்களேயுஞ்சாமிகடெரிசனு
தியிலும், பொறியுறச்செலாமற்சுவாதினப்படுத்திப் பூமியி

ன்செயக்கிரமமதாய்ச், செறிவுறமெள்ளமெள்ள வேசித்த
சாந்தியைச்செய்திடவேண்டும். கஅ

களியுறமர்ந்தப்பூமியேதென்னிற்கடவல்லியுபநிடமதனில் ௦
வளமுறச்சொல்லுதலைவாக்கின்றொழிலைமறுப்பது முதற்
பூமியென்று, மளமிலிதவிர்த்திருபமாமனதையடக்குவதுப
யமாம்பூமி, யுளமுறுவிசேடவகங்கரநிரோதமோதுமூன்று
வதாம்பூமி. க௯

நவிலுசாமான்ய மகங்கரநிரோதமே நான்கதாம் பூமியாமி
வையுந், தவறறுகிரமமாய்லவுகிகஞ்சாத்ரிகம் வாக்கிருவித
மா, மவிர்தினம்விருதாமொழிலவுகிகமவைவெகு விட்சேப
மதாற், குவிவுறுசமாதிபண்ணுதபோதுகூடவுமதைவிடல்
வேண்டும். ா

அஞ்செழுத்தோதல்சிவநாமமோத லமரும்வேதாந்தத்தை
ப்படித்த, லெஞ்சலிலாதிசாத்ரீகவாக்காமிவைசித்த சுத்திக்
கேதுவதாற், றஞ்சமில்விவித விட்சேபமிலதாற்சமாதியில்
லாதபோதுறலாம், விஞ்சிடுசமாதியுறுபொழுதவையும்விட
ல்வேண்டுமிவைமுதற்பூமி. ாக

இவ்வாக்குநிரோதமாமுதற்பூமியெப்பிரயாசத்தினாலுங் ௦
தவ்வாதுசிலநாட்சிலதிங்கள்வருடத்தாலவைதிடமுற்றபின்
பு, செவ்வாகவிரண்டாம்பூமியின்முயற்சி செயவேண்டுமெங்
ஙனமன்றி,யொவ்வாதவிருதாவுச்சாகத்தாலேயுறுவனேன்
மேற்பூமிதன்னில். ாஉ

அதுமுதற்படியைத் திடப்படுத்தாமலவையின்மேன் மேற்
செயப்பட்ட, நிதமுறுமாடியதன்படியெங்ஙன்சிதையுமோ
முதற்பூமியதுபோ, லிதமறத்திடமிலதான்மேற்பூமியிறந்து
போம்வாக்கதின்றொழில்போல், விதமுறுசட்சு வாதியின்
றொழிலும்விலக்கிடவேண்டுமோவென்றால். ௱௩

அவசியம்வேண்டுமாயினேத்திராதியடக்கலேபூமியிற்கூடும்
பவமுறுவாக்கிலல்லதுமனமென்பூமியிற்பழகி யெய்திடலா
நவமாங்கடவலி யுட்கிடும்வாக்கை நவின்மனத் தடக்கென
லெதனுற, கவுரிடுகோராவிட்சேபமூலகாரணசித்தம்வாக்கி
ரண்டில். ௱௪

வாக்கதின்றொழில்விட்டுமுன்மனத்தொழிலைமாத்திரத்தோ
டுறல்வாக்கை, யாக்கமாய்மனத்திலடக்குவதெனவோராடு
மாபசுக்களுக்கெங்ஙன், வாக்கத்தின்றொழிலிலாயிந்தவண்
ணம்வாய்த்தொழினிரோதித்தலாகு, மாக்கமாய்ச்சித்தியா
னபின்மனத்தையான்மாவிலடக்கிடல்வேண்டும். ௱௫

எப்படியென்னினுனிவன்பிள்ளையின்றனென்ன வுண்டா
கும், வெப்புடலாதிவிடயவாங்காரம்விசேடவாங்காரமாம
லையிற், செப்பிடுமானமாச்சேர்ந்திடின்ஞானவாற்றமாவ
ந்தவான்மாவிற்,றப்பிடுமனத்தையடக்கலாமெங்ஙன் சாற்ற
துவிதவெனலாக. ௱௬

விவிதமாயுறுமனத்தொழில்விட்டுமே விசேடகங் கரத்தோ
டே, யவசமாயுறன்மனத்தொழிலடக்குத லதுபிரயாசமத
ன்று, விவிதமாம்வயிராக்கியந்தியானமதயற்றிடாதவர்க்
கெல்லாஞ், சவியறும்பிரயாசமாமவையுளோர்சார்வதுசுல
பந்தான். ௱௭

ஒருங்கிசையிலங்ஙனமுபாயத்தா லொழிக்சலா மனத்தொ
ழிலென்று, காதறுவலமைவோடுரைத்தனர் கௌடபாதரொ
ங்ஙனெனிற்கடற்கரையிற், காதறவுறுவோர் பட்சியின்முட்
டைகடலலையாலபகரிக்கத், தீறுசெய்யதனைக் கெடச்செய்
வோமென்னத்திகழுந்தனமூக்கதனாலே. ௱௮

ஒவ்வொருதனிநீரொடுத்தந்தக்கரையினூற்றவேற்படவுமேய
ப்போ, தவ்வறத்தனினம் வெகுபட்சிதடுக்கத் தடைபடாத
லைகளைச்சகாவாய்ப், பவ்வியமாம்படிவேண்டிடவாமென
ப்பட்சியெல்லாம்வெகுகாலங், கவ்விநீர்கரையுறச்செயுஞ்சி
ரமங்கள்கண்டுமேநாரதர்தனையால். ௱௯

இவையையோதிடுவோங்கருடனுக்கெனப்போயிசைத்ததை
வரும்படிசெய்தார்,நவையிலாவவைவரும்பொழுததனுடை
யகற்சிறகால்வருங்காற்று, மலைவயிறுற்கடருன்சுவறிடப்ப
யந்தேயதுவபகரித்திடுமந்தக், குவையதாம்பட்சி முட்டை
யைக்கொடுத்தல்கூறினர்கௌடபாதருமே. ௱௰

ஆனதாலந்தவுவமைபோற்புருடனவ்வருத்தங்கணினையாம லானசம்முயல்வான்மனங்கெடும்படியாகவேயேற்படடு ௦ வீன மில்லதோர் தியானத்தைச்செயுமவ னெய்திய சிரமத்தை, ஞானராகியதயாலுவாம்பரசிவஞடியே கிருபைசெய்திடுவார். ௱௰௧

வருமத்தான்மனநிக்கிரகம்வரும்வருத்தமதறத்தியானம் ௦ புரியுபாயமேதெனிலவிச்சதையினைப்புசிக்கின்ற சிவர்களதனில், வருசிரமமதைநினையாதுகடுவில்வருசதிரசங்களாதியினைப், பொருவிலாவவையோடன்னமெப்படித்தான்புசிப்பரோவவையினைப்போல. ௱௰௨

நண்ணுந்தியானத்திற்சிரமந்தோன்றுமனடுவினி லனுகூலம் பண்ணிடுந்தொழிலியற்றவேண்டிடுமெங்ஙன்பகர்ந்தன வாசிட்ட, மெண்ணிடுமவையாதொருநாழிகை யெழுமொருமூர்த்தந்தா, னண்ணிடுஞ்சத்தியுளமட்டுந்தியானஞ் செய்ததன் பிறகொருமூர்த்தம். ௱௰௩

சாத்திரசவணஞ்சிசுருடையிவையாற்றன்குருதனைய·னுசரித்தே, யேத்திடுபின்னோர்மூர்த்தமட்டுஞ்செய்திடுகதன்றேகத்தின்றொழிலைக், கோத்திடுதியானத் தந்தரங்சமதாய்க் கூறுநூன்மனனமோர்மூர்த்த; நேத்தியோடியற்றித்தியானமோர்முகுர்த்தநிகழ்த்தெனக்கூறினரங்ஙன். ௱௰௪

முக்கியமாகத்தியானஞ்செய்பொழுதமொழியதனிடைசவணுதி, புகுகியவாசான்பணிவிடைகலந்துபொருவுறு தியான

மறையுங்காற், சொக்குறித்தினாமுன்னிவளவுகாலந்தொடர்
ந்தனந்தியானமென்றெண்ணி, மிக்கிடப்பட்சந்தினந் திங்க
டோறுமேவரைவளர்த்திடல்வேண்டும். ௱௰௫

ஒருதினத்துக் கொருகணமேற் படினுமொருவருடத்திலேதி
யான, மருவறிசமதாமிதான்மறுதொழில்கண் மாறிடுமென
ல்சொலவேண்டாந், தெருளிலாச்சகல தொழிலறுவோர்க்
கேதியானத்தின்முக்யாதிகாரம், வருமதாலிதரவியாபாரம
றுதன்மருவிட்டந்தானிதைக்குறித்தே. ௱௰௬

விதிசெயுஞ்சுருதிவித்துவசன்யாசமேவியே தியானமாத்திர
த்தை, நிதியெனவடைவோன்கிரமமாய்ச்சித்தநிரோதத்தை
யடைவனெப்படிப்போற், றிதியுறுவேதாத்தியானஞ்செய்பு
ருடன்றினங்கொஞ்சங்கொஞ்சமாய்ச்செய்தே! மதியுறப்ப
த்துவருடத்திற்பிறர்க்குவாத்தியாராகுவன்போலும். ௱௰௭

எளியவோர்வணிகன்விழிப்பொடுந்தொழிலையியற்றிடக்கிர
மமாய்த்தனந்தான், வளர்வுறச்சிலநாளையிலவன்பிரபுவா கு
வன்போலவுமங்ஙன், றளர்வறத்தியான மெதிரியாயியற்றி
ன்சாருவன்றசவருடத்திற், றெளிவுறமனது நாசமேறுறுது
சித்திக்குமானதான்மனத்தின். ௱௰௮

வருவிகாரத்தையுத்தாலர்போலவருமதிமுயற்சியாற்செயித்
தே, யருவுநாவின் ஞானிவனுடைக்குழந்தையாதியாம் விசே
டவாங்கார, மருவுபாதியதாயுடையவானமாவின்மனமதை

யடக்கிடல்வேண்டு, மொருவுறவிரண்டாம்பூமியைச் செயி
த்தேயுமையன்பாலனைப்போல. ௱௰௯

சித்தநாசந்தான்சுபாவமாய்ச்சித்தியானபின்ஞானவான்மா
வை, மெத்துவாமகான்மாவிடத்தினிலடக்க வேண்டுமஃ
தெவ்வாறென்னி, லொத்தநானென்பதிருக்கிறமட்டு முறுத
ல்சாமான்யவாங்காரஞ், சத்ததுயாவரிடத்திலும்வியாபித்து
த்தயங்கலான்மகதத்துமெனப்பேர். ௱௨௰

அந்தகரத்தையுபாதியாயுடையயாத்துமாமகாத்துமாவந்தத்
தொந்தகுக்குமசாமான்யவாங்காரத் தோடுகூடின மகான்
மாவி, லுந்துநூலமதாம்விசேடவாங்காரமொடுக்கிடன் மூ
ன்றதாம்பூமி. வந்திடுமெயக்கமுளனுக்குவிசேடவகங்கரமாய்
தல்போலங்ஙன். ௱௨௰௧

மயக்கமதறச்செய்தியானியின்முயல்வான்மாய்ந்துபோம்வி
சேடவகங்காரம், வியக்கிங்ஙனுலகப்பிரசித்தியாகமேவிடும
யக்கவொப்பாயுங், கயக்குதாற்கோள்சம்மதநிருவிகற்பஞா
னத்துக்கொப்பாயுந், தயக்குறுமகதத்துவமெனச்சொன்ன
சாமான்யவகங்காமாத்ரம். ௱௨௰௨

மிஞ்சிடுமூன்றும்பூமியப்பியாசமேவியேசித்திச்சபின்பு, வெ
ஞ்சுசாமான்யவகங்கரஞ்சேரான்மாவையோ ருபாதியுமின்
றித், தஞ்சமாநிருபாதிகசின்மாத்திரராய்ச்சாருஞ் சாந்தாத்

தமாவிடத்திற், றஞ்சிடவடக்கிமகதத்வமடக்கிச்சுத்தமாய்
விட்சேபாவரணம். க௨௩

அன்றியிற்சின்மாத்திரமதாய்மிஞ்ச லாவதேதாற்பரியார்த்த
ர், தன்றமிக்கான்குபூமியுமடையத்துகண்மனவிகார மெவ்
விதமும், பொன்றறச்செய்வோமெனுமுயற்சியதேபொருந்
தியவுபாயமிவ்வண்ணை, நன்றுறமுயற்சிப் பொழுதநூல்படி
க்காடியாரம்பித்தோன்றனைக்கு. க௨௪

முன்புநூற்குநூல்வியாக்ஞானம்வேண்டிடு மொழிசிலநூல்
பழகினதின், பின்புமேற்கிரந்தார்த்தங்களைப்படிக்குப் பிற
க்குமோதனைக்குத்தானேபோ, லின்பமாங்கீழ்ப்பூமிதனிலா
லசியமிலாமலேசெம்மையாய்ப்பழகித், தென்பதாய்மேற்பூ
மியதுறவுபாயங்நிகழ்ந்திடுந்தனுக்குத்தானவ்வன். க௨௫

யோகபாசியக்காருளங்குறைத்தாருலாத்திடுதியானஞ்செ
ய்பொழுது, பாகமாயெவிதவிக்கினம்வரினும்பயந்து மத்தி
யிலதைவிடாமற், குகமாய்த்தயிரிடத்தோடுத் தாலகர்போற்
சமாதியைச்செய்யிலெவ்விதமு, மேகமாமீசன் கிருபையினு
ளெய்தலாம்விகற்பமில்சமாதி. க௨௬

சந்தேகமிலைக்கீழ்ச்சொன்னவாக்காதிசாந்த வான்மாவவை
யவைக, ளந்தமாமொன்றைக்காட்டிலு மொன்று வாந்தர
மாமவையெங்கு, மூந்துசாந்தான்மாயாவுக்குமுள்ளாயுறுசி
ன்மாத்திராவரிடத்தின், வந்துமேசடமாயவ்வியத்தமதாய்
மருவுமஞ்ஞானகற்பிதமாய். க௨௭

அவ்வியத்தந்தவஞ்ஞானமுன்பு சாமான்யவகங்கர வடிவுந்
தவ்விடாமகதத்துவமெனும்பேருந்தரித்தத்வியத்தமாம்பின்
பு, நவ்வவைவிசேடவகங்கரவடிவாய்நவிலவைமனமவைவா
க்காம், வெவ்வியவாதியிந்தியவடிவாய் வியத்தமாகின்றதப்
படிக்கு. கஉஅ

கடவலிச்சுருதி யுரைக்குதாதலினற் கழறு சாந்தாற்றுமாத்
தொட்டே, தடமுறுவாக்குவரைக்கும்வாங்கிமாய்ச் சாரொ
ன்றையாநதரமான, வடரொன்றுலடக்கும்போதுசர்வாத்
தராயுறுஞ்சாந்தவான்மாவிற், படருருசமாதி கிடைத்துமே
சொருபானந்தானுபவமதுங்கிடைக்கும். சஉக

மகதத்துவஞ்சாந்தலாற்றுமாநடுவின்மகதத்வவுபாதானமா
கச்; சுகமறுமவ்வியத்தவஞ்ஞானஞ் சுருதியிற்சொல்லுதே
யதனி, னிகரறுமனதுக்கடக்கங்கூறுதேனித்திரைவருமென
ச்சொல்லிற், புகலுறுதினமும் வருசுழுத்திக்குப் பொருந்த
வோர்கிட்டைவேண்டிடுமோ. கஉய

சுழுத்தியுஞ்சொருபசமாதிக்குப்பிரிதிபந்தமாமென்னன்மே
ற்சொல்வோம், வழுத்திடுமெதனுற்சுழுத்திக்கேதுவதாய் ம
ருவுபூமியைச்சொலவில்லை, யழுத்துசவ்விகற்ப சமாதியே
காக்ரமானதாற்சொருபானுபவத்தி, லிழுத்திடவேதாஞ்சா
ந்தவான்மாவிலிவையையுமடககிடப்பட்டே. கஙக

விகற்பமில்சமாதியடைந்திடுமெனதோர்விருத்தியுமிலாததினு

லே, நிகர்ப்பறுசமுத்திபோற்சொருபானுபவத்திற்கு நிரோ தவாமென்னிற்; பநிர்ப்பறுமனதிற் சொபாவமாயென்றும் பற்றியவிசர்ருபானுபவத்தைத்; தகர்ப்புறவொருவர்தள்ளக் கூடாததாலுமோர்நிருவிகற்பமதாய். ௱௩௨

சொல்சமாதியிற்சமஸ்காரமாய்மனதருக்கும மாயுறலாலும்; புல்குமச்சங்கை யொவாதங்ஙன்சிரொயோமார்க்கமென் றூற்புகன்றிடுத; வல்லதேதென்னின் மனஞ்சொபாவமதா யாற்றுமானுத்தும வடிவாய்; மல்குறுமுமுட்சுவனுத்துமா நீக்கியாற்றுமாகாரமாயிருக்க. ௱௩௩

முயலுத லனுன்மா காரநீக்கிடவே முயன்றிட வேண்டுமே யொழிய; வியலுறுமான்மாகாரஞ்சித்திக்கயாதொரு முயற் சியும்வேண்டாம்; வயமுறுகடமுண்டாம்பொழுதநிலேவா னமுநிறைவுறும்பின்பு; வயலுறுபுருடர்முய ற்சியா லரிசிய றன்முதலானதாவிறைத்து. ௱௩௪

அக்கடத்தரிசியாதிநீக்கிறுமவ்வானத்தைநீக்கல்கூடாதோ௦ பொற்கடமுகத்தைப்படத்திஞன்மறைத்தபோதமுள்வான மறுறல்போற்; றக்கவம்மனதண்டாம்பொழுததனிற் சைதன்யநிறைவுறுமவையிற்; றுக்கமில்புருடனுடைதன்மாதன்மத்தொடர்பினுற்கருவினில்வார்க்கும். ௱௩௫

அபமுதலதுபோற்கடபடசகதக்காதியாகாரமாய்விருத்தி௦ விபமுறவுண்டா மலைவதனிற்கடாதி மேவியவனுத்தும வடி

வை; வயமுறவிடினேர்நிமித்தமுமன்றிவருசொதசித்த சின்மாத்ர! வுபர்வுறுன்மாவமனதுளவனாக்குமொருவராலிக்கக்கூடாதால்? ௱௩௬

ஆனநிர்விகற்ப சமாதியிலனுத் மாகாரவிர்த்தியதில்லாவிடினுமானமாமனதுசமஸ்காரமாத்ரமாகியலுக்குமவடிவா; யினமில்சின்மாத்ராத்துமவடிவாயேகாக்ரமாயிருப்பதனுற், பானமாமம்மனதாலொரூபிரதிபந்தமாம்விக்கினமன்றி. ௧௩௭

ஆற்றுமசொருபவனுபவநன்றுயடையலாமெனச்சொலுமவ்யன், போற்றும்வார்த்திகர் சர்வானுபவர்முதற் புகன்றனர்வெகுமெரியோர்க; டோற்றுமான்மானுபவமனதுக்குச்சொதசித்தமாயிருந்தாலுந், தேற்றமிலனுத்மாகாரத்தைநீக்கத்தியானம்வேண்டுமெனல்சித்தம். ௧௩௮

களறியதியானப்பழக்கத்தா னிருவிகற்பமாஞ் சமாதியையடையி; லளமுறுமனுத்மாகாரமதொழியுமதாலந்தச் சமாதியுறறதன்பின, வளமுறவொன்றுநினைக்கலாகாது மருவுறுசமாதியினுலே; சளமறுசுத்ததுவம்பதார்த்தத்தைச் சாரினுமப்பதப்பொருட்கும். ௧௩௯

சுத்ததற்பதார்த்தத்தோடபேதத்தைச்சூழுறும்பிரமஞானத்தை; மெத்துறுவிருத்தியாதினுலுண்டாமென்னின்முன் சிரவணஞ்செய்த, வித்தமாவாக்யத்தாலந்தப்பிரமவித்தையாம்

விருத்தியுண்டாகுஞ்; சத்தசாந்தவம்பதார்த்தமதனடையச்சு
மாதியேயெனவியம்பினேன். ௧௪௰

சிற்சடமானவிவேகத்தாற்சடமாந்தேகாதிதனிற் சின்மா
த்திரமா, சற்சொரூபதார்த்தம்வேறெனப்பிரிக்கின்றனுகலாம
ப்பொருடன்னை, யற்புதமான வாசிட்டமங்க ளுரைகின்றத
துவெங்ஙனென்னில், பொற்புறுயோகஞானமென்றிரண்டா
ம்புகன்மனோசயஞ்செயவுபாயம். ௧௪௧

அதின்மனோசயமதனடையயோகமதோ டாற்றுமாறற்றுமவி
வேக, மிதினான்மாறன்மவிவேகத்தைகன்றுமெய்துதன்ஞா
னமாமதனிற; திகியுறுசிலர்க்குயோகஞ்சாத்தியமாஞ் சிலவ
ர்க்குஞானஞ்சாத்தியமாய்க், கதியுறத்தோன்று மெவர்க்கெ
னுமியோகமுறதையனுட்டிக்கவென்றே. ௧௪௨

பரவெலிரண்டுதன்மையுஞ்சொனதாய்ப பசுருதவாசிட்டம
திலே, யுரமுறுசிற்சட ஞானமும் மனுபவ முறும்பொரு
ளாத்துமாவொன்றே, விரவுறுகோசரமானவேகாச்ர விருத்
தியின்ருபமாயுறலாற், றரமிலவ்விவேகஞ்சணிகமாஞ்சவ்வி
கற்பமென்சமாதியாமதனுல். ௧௪௩

இகலறுவிவேகம்யோகமாதலிரு விரண்டுக்கும்பேத மேதெ
ன்னில், புகலுறுசவ்வி நிருவிகற்பமதாய்ப் புகல்சமாதியின்
சொருபத்தா, னிகழுசாதனத்தினுன்மிகுபேத நிகழ்தலாற்

சமாதியோகத்தும், விகலமில்விவேகத்தாலுண்டாஞ் சவி
ஸ்விகற்பமாஞ்சமாதிக்குமபேதம். ௧௪௪

அதுவென்னவிரண்டுசமாதிக்குவிருத்தியமர்வதுமிலாததமா
கக், கதுவுறுமதனுற்பேதமாமவைக்குக்கழறுசாதனத்தினுற்
பேத, மெதுவெனிற்சவிகற்பமாஞ்சமாதிக் கிலங்கிய தார
ணைதியானஞ், சதிருறுசமாதிமூன்றிலும்விருத்தி சார்வதாற்
சசாதிகமதனுல். ௧௪௫

இவைதிரிவிதமுஞ்சமாதிக்கந்தரங்கவேறுவாம்விசற்பமில்ச
மாதி, யவையினில்விருத்தியிலாததால்விருத்தியமர்வுறமித்
திரிவிதமு, நவையறுமவையிற்பயிரங்கவேது நாடிடி லிருச
மாதிக்குஞ், சுவையுறவேதிஉறுமபேதஞ்சொல்லலாம்வி
ருத்தியதிலாத. ௧௪௬

நிருவிகற்பமதாஞ்சமாதிக்கம்மூன்றுநிசழ்விசாதிகமானதினு
ல், வருமதுபயிரங்கசாதனமாகவரலெங்ஙன வெகு விதமா
கப், பொருவுறுமனுன்ம விருத்திகளியாவும்போக்கலாற்பயி
ரங்கமதனின், மருவுசாதனமதாகலாமங்ஙன்வழுத்தினர் ப
தஞ்சலியெங்ஙன். ௧௪௭

யோகமாநிருவிகற்பமெனசமாதியுயர்வெனக்கிதையாதிகளி
ற், பாகமாயோதக்கேட்டனமதுவைப் பரபுருடார்த்த சாத
னமென், முகியசிரத்தைவருமந்தச்சிரத்தை யாவதெவ்வித

மும்பயேகத்தைத், தாகமாயடைவோமென்றுச்சாகத்தைத் தருமதாற்சுருதிசொல்படியே. ௧௪௮

நின்றயோகத்தினங்கத்தைநினைத்தனினைவினுற்சமாதியைந ன்குய்த், தன்றனுட்டிக்கிற்சித்தநிர்மலமாய்த் தோன்றியநி தம்பரப்பிரக்ஞை, யென்றுசொன்ஞான முண்டாமதே தெ ன்னிலிலங்கிய முக்குமமாயு, மொன்றுறுதாரத் திருக்கின்ற தாயுமுறுபொறிக்கசேசரமாயும். ௧௪௯

குட்டியமுதலாய் மறைக்கின்றதாயுங் குலவிய சகலவஸ்து வையுந், திட்டமாயெதிராயதிந்திடுஞானந்திகழ்ந்திடு நிதம் பரப்பிரக்ஞை; யிட்டமாமதுவும் விகற்பமதோடே யிருப்ப தாலதுசமாதிக்கு; நட்டமாம்பிரிதிபந்தமாமந்தஞானமுமிச் சமாதிக்கு. ௧௫௦

பயிரங்கவேதவன்றியந்தரங்கம்பகரக்கூடா தங்ஙனிருக்கச் செயிரில்சவ்விகற்பசமாதியாலுண்டாய்த் திகழ்ந்த ஞானத் தின்றோ, யியலுந்தாரணையாதிகள்சமாதிக்கி கிசைவுறுப யிரங்கமென்று, தயவுறச்சொலவேண்டுவதிலையாலுற் சமா திக்கந்தரங்கந்தனெங்ஙன். ௧௫௧

சாற்றில்நிதம்பரஞானத்தைநீக்கிச்சகமதின் விடயத்தினினை வை, நீற்றிடுமுயற்சியாதுண்டோவதுவேநிருவிகற்பத்திலந் தரங்கத், தேற்றுசாதனமாஞ்சமாதிநித்திரைபோலிலங்கலா

ற்சாட்சியாலலைவயா, மாற்றிடுசமாதியோர்விர்த்தியில்தால
லைசுழுத்தியதெனக்கூடா. ௧௫௨

ஏனெனிலலையின்மனதஞ்ஞானத்தினிறந்தவ்வாகார மதா
கித், தானதிற்சொருபமன்றியிற்போருஞ்சமாதியின் மனது
மேபிரமத், தீனமில்சமமதாகித்தன்வடிவோடிருப்பதா லச்
சங்கைகூடா, ஞானமிலங்ஙன்கெவுடபாதருமே யுரைத்தனர
துவெங்ஙனெனனில். ௧௫௩

புருடவெத்தனத்தா னிரோதிக்கப்பட்டுப் புகல்சமாதியைய
டைந்திருக்கு, மிருளறுமனந்தின்றிதிசுழுத்தியதன்றேனெனி
ற்சுழுத்தியின்மனது, மருளொடுலயிக்குஞ் சமாதியிலயியா
மரபினுற்பாற்சலம்போலத்; திருவுறுபிரமத்தேகமாய்க் கல
ந்துதிகழனுபவத்திலேமுழுகி. ௧௫௪

சூட்சமாயுறுவதானதாற் சமாதி சுழுத்தியொப்பன்றெனச்
சொன்னு, ரேச்சறுசமாதிசுழுத்தியிற்பேதமெதார்த்தமாந்த
த்துவமறிய, மாச்சியாமிச்சையுறுசிஞ்ஞாசுக்கும்வருஞான
சாதனமாக, வாட்சியாஞ்சமாதிவேண்டினும்பிரம மறிந்திடு
ம்வித்துவான்றனக்கு. ௧௫௫

நித்தினாயதனுலிராகாதிபெந்தநீங்கலா லப்பெந்தம்போக்க
வுத்தமசமாதிவேண்டுவதில்லையுரைத்தல்கூடாதிங்கேனென்
று, லத்திரந்தினமுந்தனக்குத்தானெப்போதாகிலும்வரப்ப

ட்டசுழுத்தி; பெத்தமானவிலனுபவிக்கின்றபெந்தத்தைநீங் கிடமாட்டா. ௧௫௬

அப்பியாசத்தாலிரந்தரமாக வடைக்கிடுஞ் சுழுத்திபெந்தத் தை, யெப்போதுநீக்சாதேனெனிற்சாக்ராதியிலுறம்போக த்தையுதவும்; தப்பிலாக்கருமாசித்திடிற்சுழுத்தி தான்வரும ன்னமன்றி, யொப்பிலாமுயற்சிசெய்யினுந்தினமுமுற்றி— க்கிடைத்திடாததனால். ௧௫௭

கண்படையதனாற்பெந்தநீங்காது கழறதான்ஞானிக்குப்பெ ந்தம், பண்புறநீக்கும்பொருட்டவசியமாய்ப்பழகவேவேண் டிடுஞ்சமாதி; வண்மையாமவைக்கிங்காடுமாடுகள்போல்வா க்கடக்குதன்முதற்பூமி, யென்னுருபாலன்மூகனுதியர்போ லிதவிர்த்திமனத்தொழிலொழித்தல். ௧௫௮

உபயபூமியது மயக்கதுபோலவிசேடாகங் காரமதிங்குறுமை தபமுறமுன்றும்பூமிகித்திரைபோற் சாமான்ய வகங்காரமெ ன்று, விபமகஹத்வகிரோதமோகாங்காய் நிகழ்ந்திடும்பூமியவ் வொழுங்காய்ச், சுபமுறுதலைமிறவேண்டிருற்பகவான்சொ ல்லினர்கீதையிலெங்ஙன். ௧௫௯

வேறு.

மெள்ளமெள்ளமனத்தையடக்கிடல் வேண்டுமென்றுமனங் கெடச்செய்வதிற்; றள்ளக்கூடாவிவேகந்தயிரியஞ்சாதனம நடைந்ததிவேகமாய்; விள்ளலனவெகிர்முகமாய்ப் பிர விர்

த்திசெய்மகத்துவாங்காரமோ, டுள்ளம்யாக்குமுதனிரோ
திப்பதிலோடுமாற்றைத்தகைவதுபோலவே. ௧௯௰

தயிரியமிகவேண்டுமுன்பூமியைச்சயித்தபின் மறுபூமியடை
ந்திட, வயர்விலாதுமுயலமுன்பூமியை யடைந்திடாதேதற்றி
ரும்பத்திரும்பவு, முயல்வதானவிவேகமும்வேண்டிடு மொ
ழிகியானவிரோதிலயமுடன், செயிரதானவிட்சேபகஷாய
முஞ்செறிரசாசுவாதமுமுடனுலதாம். ௧௯௧

வேறு.

அப்படிக்கௌடபாதானறைந்தனர்லயமேதென்னிற்
செப்பியதியானஞ்செய்யத்திரும்பினமனதுநாளுந்
தப்பிநித்திரைப்பழக்கத்தாலந்தச்சுழுத்திநாட
றுப்பறுலயமாமத்தைச்சூழ்மனமவையைநீங்க. ௧௯௨

செய்துபின்றியானஞ்செய்யச்செலுத்திட வேண்டுமெப்போ
தைவுறுலயநீககர்தேலயவேதைநீக்கியற்றை
மைபறநீக்கல்வேண்டுமருவுநித்திரையின்சேட
ணைமிருபுசிப்பலேச்சலசிரணஞான்குமேதாம். ௧௯௩

மிச்சநித்திரையைச்செய்துவிலக்கிடவசீரணத்தை
யுச்சமின்மிகுபுசிப்பைபயொழித்தவைசெரிக்குமட்டுந்
துச்சமாய்விக்கேமலுஞ்சொற்பபோசனத்தானிக்க
நச்சிடுமேலைச்சல்விட்டுடவிலுடற்சிரமநீக்க. ௧௯௪

சொன்னவாறவையின்மூலந்தொலைந்திடிலயமுநீங்கும்
பின்னுமேயவைதான்வந்தாற்பிராணபந்தனத்தானீக்க
மன்னிடுமெவர்க்கப்யாசம்வருமெதோவவ்வற்றாற்போக்கி
அன்னிலைத்தியானநாளுநழுவிடாதியற்றல்வேண்டும். ௧௬௫

நவிலுமவ்விட்சேபத்தைலயம்விட்டமனதுநாளுந்
தவிராதுசாக்கிரத்தின்சமஸ்காரத்தாற்சத்தாதி
புவியுறுவிடயமத்தின்போகத்தைத்தினஞ்சிந்தித்து
விவிதமாய்ப்பிரவிர்த்தித்தல்விட்சேபமாகுமத்தை. ௧௬௬

மனதெப்போதடையுமந்தவாகியவிடயத்துள்ள
பினமுறுதோடமற்றுற்பெறுந்துன்பம்யாவுநன்றாய்
வினவியேநினைத்துப்பார்த்துமேவுசாத்திரசித்தாந்த
வனமுறுநிருவிகாரவஸ்துவாம்பிரமந்தன்னில். ௧௬௭

அசத்தெனும்விடயஞ்சத்தாமான்மாவிற்சுழுத்திபோல
வசித்தன்முக்காலுமில்லையெனும்வாததிட்டியாற்று
விலசத்தவைதோன்றினுமிந்திரசாலம்போல
வசத்ததாமென்னுமித்தையாதிட்டியதனாலேனும். ௧௬௮

கனவுறுவிடயம்யாவுங்கனவற்றேன்விடவேறன்றே
நனவுறுவிடயம்யாவுநனைவிடவவைபோலில்லை
வினவிடிற்சகங்களுமேமேவியதிருக்காநாமும்
பினமறுபிரமமென்னும்பிரலாபதிட்டியாலும். ௧௬௯

மொழிவதாம்விட்சேபத்தைமுழிப்பொடுநாசஞ்செய்தே
யிழிவறமாதிமாறித்தியானத்தையியற்றல்வேண்டும்
பழியுறுகசாயமெய்ஞ்ஞன்பகரொளிலயம்விட்சேபந்
தழுவிடாதழுத்தமாகத்தன்மனந்தியானஞ்செய்யில். ௧௭௦

அம்மனந்தீவிரத்தோடாசைவாசனையினாலே
விம்முறுசமாதிபோலவிட்சேபலயங்களின்றிக்
கம்முறுதுக்கத்தேகாக்கிரமுடனுறுதருணே
வெம்மைசேர்கசாயமத்தைவிவேகருக்கமதாற்பார்த்தே. ()

வருமதைச்சமாதியென்றுமயங்கிடாதவையைநீக்கித்
திருவுறுதியானஞ்செய்கச்செப்புமக்கசாயம்போக்கும்
வெருவறுமுபாயமெய்ஞ்ஞானவிட்சேபநீக்கச்சொன்ன
விருமையாமுபாயந்தானேயிவைநீக்கவுபாயமாகும். ௧௭௨

சொல்லியரசாசுவாதஞ்சொல்லெனிற்சமாதிசெய்யி
லொல்லுசவ்விகற்பமாகவுறுசுகம்ரசாசுவாதம்
புல்லியவிகற்பத்தோடேபொருந்தியசுகத்திற்றானே
யல்லறுமனதாமலதைவிவேகத்தாற்றள்ளி. ௧௭௩

நிருமலப்பிரக்ஞையோடேதேடியதியானஞ்செய்க
வருமையாய்வெகுநாட்டியானமதுசெய்து வரும்போதத்தி
னிருமையாம்பரிபாகத்தாலீசுரனனுக்கிரகத்தாற்
கருமையாம்லயவிட்சேபகஷாயம்பின்ரசாசுவாதம். ௧௭௪

ஆதியபரிமிதபந்தமவைதள்ளுபட்டேசித்தந்
[illegible]யாய்ச்சமமாநிட்டைசார்ந்திடுமெய்யன்சித்தம்
பூர்த்துப்பிரமநிட்டையுறும்பொழுதிந்தநிட்டை
யெகிடும்லயங்கஷாயமோவெனமயக்கியித்தை. ௧௭௫

விட்டேளுஞ்சலிக்காவண்ணம்வெகுகுருக்மபுத்தியாலே
முட்டெறும்லயங்களாதிமொழிபந்தமிவ்வாறென்று
மிட்டமாஞ்சொருபநிட்டையிப்படிப்பட்டதென்றுந்
திட்டமாயறிந்தன்னிட்டைசேர்ந்திடாதிருத்தல்வேண்டும். [illegible]

அவ்வுளமதனிர்பிர்மானந்தமாவிற்பவிக்கு
மிவ்வணங்கீதைவேதமிசைக்குதேதென்னிற்றியானந்
தவ்வலில்சமாதியாலேசகலபந்தமு ம்நீக்கி
லவ்வுமோர்சொருபத்துற்றமனதுக்கோர் சுகமுண்டத்தை

இப்படியிருக்குமென்றேயிசைத்தல்கூடாதென்றுலுஞ்
செப்புமக்காலத்துற்றதிசம்சுகஞ் சமாதிபெற்ற
வொப்பிலுக்குமமனத்தா லுறவநுபவிக்குமென்று
தப்பறக்கூறுதானுர்சமாதியிற்கௌடபாதர். ௧௭௮

புத்தியாலானந்தத்தைப்பொருந்திடக்கூடாதென்று
ரத்திலுலொன்றுக்கொன்றுவிரோதமில்லையேயென்று
வித்தாரமவர்சமாதிசேர்மனதநுபவிக்க
வொத்ததுநிருவிகற்பானந்தத்தையொழிக்கவில்லை. ௧௭௯

வேறேதுவெனிற்சமாதிவிரோதமாஞ்சவ்விகற்பப்
பேறுகுமானந்தத்தைப்பேதித்தாலெவ்வாறென்று
றாறுகும்வேனிற்காலத்துறுகெங்காமடுவின்மூழ்கி
யாறுகப்புருடனுற்றவனுபவசயித்யானந்தம். ௧௮௰

அக்ஷணமறைதல்கூடாதுதன்கணையடைந்தபின்பு
புக்கவைகூறல்கூடும்புகலுகண்படையிற்சூக்ம
வொக்கலஞ்ஞானவிர்த்தியுறசுகஞ்சவ்விகற்ப
தக்கசாக்கிரமதற்றுச்சார்ந்தவைநினைத்தல்போலும். ௧௮௧

எழில்சமாதியின்விருத்தியிறந்தவ்வாசனைமட்டாக
வழுவறுபிரமாகாரமனத்தினுற்சுகானுபோகம்
விழுமிதாய்க்கூடுமென்றுவேதாதிகூறும்வண்ணந்
தழுவுறுகௌடபாதர்தமக்குஞ்சம்மதமேயன்றோ. ௧௮௨

இச்சமாதியினைவிட்டேயெழுமனதகோமகத்தா
மிச்சுகமனுபவித்தோம்பாமெனுஞ்சவ்விகற்ப
வுச்சமில்சுகஞ்சமாதிக்குறுவிரோதமதாலத்தைப்
பட்சமதறநிஷேதம்பகர்ந்தனரவருமத்தால். ௧௮௩

விரோதமேயில்லையங்ஙன்விளம்புவர்சிரந்தந்தன்னி
னிரோதமாஞ்சமாதியுற்று நிகழ்மகாசுகத்தைப் பெற்றோர்
குரோதயிலச்சுகத்தைக் கூறுவோர் தியானர்க்கென்றுந்
திரோதமாம் விகற்பமெல்லாஞ் செயித்திட வேண்டுமென்
றம். ௧௮௪

ருளிர்காற்றமசமத்தாற்குலவியரசாசுவாத
னியவையதனாற்பிர்மானந்தத்தின்முழுருஞ்சித்த
மௌனியுறுசொருபநீங்கியுலேந்திடினுடனேயத்தை
யிளிவிளிச்சலமாய்ப்பபிர்மத்தேகமாம்படிசெய்யென்றார். ( )

அப்படிச்செய்கிரோதமாமுயற்சியதேமூல
மிப்படிக்கெவுடபாதரியம்பினர்சங்கராசான்
பொற்புறமபரோட்சானுபூதிப்ரகரணந்தன்னி
லொப்பறுசமாதிநீக்கமொன்பதுவிதமாமென்றார். ௧௮௬

ஏதேனிற்றியானத்துக்காயிருந்திடினனுசந்தானந்
நிறுமறத்தல்பின்புதியானத்தைச்செய்வோமென்றே
போதமில்சோம்பலுற்றல்போகத்திலிச்சைவைத்தல்
கோதறுதுக்கமுற்றல்குலவிருள்வெளிச்சந்தோன்றல். ( )

நாநாவாம்விடயமெண்ணிநன்மனஞ்சலனமுற்ற
லாருதவேர்வைதோன்றல்யாவையுநேதிசெய்யிற்
றானசொருபந்தோன்றுதாகியசூன்யபுத்தி
பூனுனபிரீதிபந்தமொன்பதாஞ்சமாதிக்கத்தை. ௧௮௮

சிரவணமனனந்தன்னுற்சின்மாத்ரமிவ்வாறென்றே
விரவுசந்தேகமேவாநிச்சயத்தினாலும்
பிரபலசமாகிதன்னுற்பெறுவோமென்முயற்சியாலு
முறுமுறுபிரீதிபந்தமொழித்திடும்யுத்தியாலும். ௧௮௯

நாளிலேதனிளச்சொல்லிநவின்றனர்சங்கராஜான்
ஞானுறுத்தாலர்போலச்சமாதியின்விரோதமுற்றோர்
வாளொருவருமேயில்லைவருபிர்திபந்தம்யாவுங்
கேளுறுலயாதிநாலிற்கிளர்ந்தகப்பட்டதாகும். ௧௧௰

ஆனதால்யாஅநீக்கியலைவற்றமனு,துதானும்
பானமாய்நிர்விட்சேபபரிபூர்ணபரமானந்த
ஞானமில்பிரமரூபத்துறுநிட்டையஃதுதானே
தீனமில்யோகஞானஞ்சீவன்முத்தியுமாமேலும். ௧௧௧

வேறு,

அதுதானேகருமவுபாசனைசிரவணுதி யடையோகவப்யாசம
வைக்கெல்லாம்பலமா,மதுதானேயுபநிடங்கண்மிருதியிதிகா
சமானபுராணங்கள்கருத்தாய்முடிந்தவிடமு, மதுதானேசி
வன்முதலோருடையவனுபவமுமன்னிட்டையடைந்தபின்பு
வடைவதொன்றுங்கிடையா, ததனுலன்னிட்டையினையெவ்
விதமுமுமூட்சு வானவர்களடையவேண் டுமெங்ஙனடைந்
தோர். ௧௧௨

கிருதார்த்தனவனுடையசென்மமேசபலங்கிளர்புருஷனவன்
சகலவுளவையுஞ்சொல்கின்ற, நிருவிகற்பநிட்டையினையோ
கசூத்திரத்தினிர்மித்திஞர்பதஞ்சலியும் யோகமெனுமவைக்
குக், கருதுமிலக்கணமெங்ஙனமனோவிருத்தியாவுங்கடத்த
லேயிலக்கணஞ்சாதனமதற்கேதெனனிற், பெருகுமப்பியா

சம்வயிராகஞ்சாதனமாம் பிறக்குமதினப்பியாச மெங்ஙனெ
னிற்சொல்வாம். ௧௧௩

வெகுவேகமாய்ச்செல்லுநதிப்பிரவாகத்தைவேகமாயணைத்
தந்தச்சலத்தைவாய்க்காலிற்,றகுதியாய்த்திருப்பிவயலுக்கு
நேராகத்தானுமொருபிரவாகமுண்டுபண்ணல்போல. மிகுதி
யுறவிராகத்தாற்சித்தநதியுடைய விடயத்திற்செலும்விருத்
திப்பிரவாகமதனைப், பகுதியுறத்தடுத்துமேசமாதியனுட்டிப்
பாற்பரமானவபிமுகமாய்நிரோதமதாமென்றும். ௧௧௪

சாந்தியெனும்பிரவாகந்தேடலப்பியாசந் தருமந்திரசெபந்
தேவதாத்யானமாதி, சேர்ந்தகிரியாருபமாதலாற்றிருப்பித்தி
ரும்பியாவர்த்தியென்று மப்பியாசங்கூடுந்,தாந்திரிக சருவ
தொழினிரோதவடிவானசமாதிதனக்கப்பியாச மாவதேதெ
ன்றாற், காந்தியுறவெகிர்முகமாயுனதையெந்தவிதமுங்கடப்
போமென்றுச்சாகமதனப்பியாசம்.. ௧௧௫

திகழிந்தச்சனனத்திற்செயுமப்பியாசந் திடமாகாததனாலே
யனாதியாய்வந்தே, நிகழும்வெகுமுகமானவாசனையையெங்
கனிக்குமெனினெடுநாளும்பிரியமுடன்சமாதி, யகலாமலப்
யாசமறச்செய்தாற்றிடமாயநாதிவெகுமுகமானவாசனையை
யடக்கும், புகலுமங்ஙனிலாவிட்டா லவையடக்காதவ்வான
ம்புருடன்வெகுகாலம்வரையப்பியாசஞ்செயாமல். ௧௧௬

சிலதினமாதங்களால்யோகசித்திவேண்ட நிகழுமெதுபோ
லென்றால்வேதசாலதனைப்; பெலமாகவத்தியயனஞ்செய்ய

நமதுபிள்ளைபோயையந்தாளாய்விட்டுநின்ளங், கலனமற
வரக்காலேனுமெனுமுடாள்போலக் காணுமதால்வருடங்கள்
சென்மங்கணெடுநா, ளுலைவிலாச்சமாதிதனையனுட்டிக்கவே
ண்டுமோதினார்பகவானுங்கீதையிலவ்வண்ணம். ௧௯௭

வெகுநாளற்பசிக்கினுமிடைவிட்டுவிட்டுமேவினுலப்போ
தவ்வப்பியாசமதனூர், றகுதியாயுண்டாகும்யோகவாசனைக
டானுமிடைவிடுங்காலம்விரோதவாசனையான், மிகுதியாய்க்
கெடுமங்ஙன்கண்டன்க்காறர்களும்விளம்பினுரெங்ஙனெனி
ன்மறதியுடைத்தான, பகுதிபுத்தியுளபுருடன் வேதாத்திய
யனம்பண்ணுங்காற்சுருக்கிலேமென்மெற்போம்பொழுது.௧௯௮

முன்னியற்றுமத்தியானமறக்குபோம்போல மூதிர்சமமாவ
தைவிட்டுவிட்டியற்றினோர்கரு, மன்னசமாதியைவிட்டுவெ
ளிப்படுங்காலுண்டாமனுன்மவாசனையாலேசமாதிகாலத்தி
ன், மன்னியிடுமான்மவாசனைமறக்குமென்று வழுத்தினுரா
தலானெடுங்காலம்விடாம, லுன்னியற்பசித்திடுகயற்பசித்த
போதுமோதலயவிட்சேபாதியைவிடுவதான. ௧௯௯

ஆதரவில்லாவிட்டாலப்யாசஞ்செயினு மவைசெய்ததல்லவ
ங்ஙன்வசிட்டருமேசொன்னார், மோதமுறுமவையெங்ஙனெ
னிறபுராணுதிமொழிகதையைக்கேட்கிறவ னதிற்பிரியுரீங்கி
ப், பேதமுறமனதெங்கேயாகிலுமோர்வித்திற்பெயர்ந்திடு
ங்காலக்கதையைக்கேட்கிறவன்போலக், கேதமறப்பிறருக்
குத்தோன்றுமக்கதையைக்கேட்டுங்கேட்டவனன்றோ வ
வ்விதமேபோல. ௨௦௦

பிரியமறச்சமாதியைப்பியாசமதுசெய்தாற்பிறங்குதலைப்பன்
னிலவனல்லவெனச்சொன்னார்;ரரியவதாலயவிட்சேபாதி
னைவிவேகமதனாலேதள்ளுவதாமாதரவுவேண்டும், விரிவாக
விங்ஙன்வெகுகாலமிடையறவேவேண்டுதலோடப்பசித்த ச
மாதிநிட்டையுரு, முரியவையின்றிடமேதென்றிடின்விடயசுக
த்தாலோடுதுக்கவாசனையாலசைக்காதேதிடமாம் ௨௦௧

இவ்வணமேபகவானுஞ்சொல்லியிருக்கின்றானெங்ஙனெனிற்
றியானியாயிருக்கின்றபுருடன், கவ்வும்யாதொருநிட்டைத
னையடைந்தோன்வேறேகருதசுகமதிகமென நினைக்கமாட்
டானே,வெவ்வுமந்தநிட்டையுளோன்மகத்தானதுக்கமுறி
னுமசையாதுறலேதிடமென்றுசொன்னார் பவ்வியவச்சமா
திபலனடைந்தவற்குப்பின்னோர்பலனதிகமலவென்றுவசிட்
டர்கசன்கதையில் ௨௦௨

சொல்லினாரோதென்னிற்கசனொருகாற்சமாதி துறந்துவெளி
ப்பட்டுமேயானந்தமடைந்த, நல்லமனதுடனியாரு மிலாத
வோர்தலத்தினவிலொருவனாயிருந்துதழுதழுத்தவாக்கான்,
மல்லலுறச்சொன்னவைதான் பிரளயகாலத்தில் வாரிசலம்
போலாத்துமாவினால்யாவு, மெல்லுறவேநிறைந்ததனால் யா
னெத்தைச்செய்வேனெங்குசெல்வேனெதைப்பிடிப்பேனெ
த்தைவிடுகிற்பேன். ௨௦௩

ஆன்மாவைவிடவொன்றுங்காணேனென்றேகத் தினந்தரத்தும்
வெளியினுங்கீழ்மேற்றிக்குகளினும்,பான்மையுறவெவ்விடத்

துமான்மாவையொழியப்பகரனான்மாவானசகமில்வேயில்லை, மேன்மையுறுஞானிலாவிடமில்லையென்னிடத்தின்மேவாததில்லையிங்ஙனிருக்ககானெத்தை, நோன்மையதாய்வேண்டுமெனவிச்சிப்பேனெல்லாறுவல்சின்மாத்திரமாக நிறைந்திருக்குதென்றும். ௨௱௪

கசன்சொன்னதன்மையையும்வசிட்டருமேசொன்னார் கழறுதிடசமாதிமகா துக்கத்தாற்கூட, வசைவுபடாதென்கிறதைச்சிகித்துவசன்மூன்றுவாண்டுபெற்றசமாதிவிருத்தாந்தத்தாலவரோ, நிசமுறச்சொன்னாரெங்ஙன்சூடாலைதாஜ நிருவிகற்பசமாதிபெற்றவவனைவெளிப்படுத்த, வசமாக யோசித்துவனத்திலுளவுயிர்கண்மயங்கவடிக்கடிசிங்கநாதத்தைச்செய்தாள். ௨௱௫

அவ்வாறுசெய்யவுமேசமாதியுற்றவரசனசலமுற்ற கற்போலச்சமாதிவிடாததனா, லெவ்வமுறவசைத்துமேதள்ளிலுளதனாலிராசன்வெளிப்படவில்லை யெனவசிட்டர்சொன்னார், நவ்வியுறப்பிரகலாதனன்கதையிலங்ங னவிற்றினார்விதகவ்வியாதிசமாதியையும், வவ்வியேபார்த்திடுக விங்ஙன் வெகுகாலம்வனாக்குமாதரவோடேயப்யாசஞ்செய்யின். ௨௱௬

திடமானசமாதியதுகிடைக்குமென வவைக்குத் திகழுசாதனமானவப்யாசஞ்சொன்னோம், படரவைக்குச் சாதனமாம் வயிராக்யமதனைப் பதஞ்சலியுஞ் சூத்திரத்திற் பகர்ந்தன

ரோசன்னி, லடாரபரம்பரமெனவே வயிராக்கிய மிரண்டா
மதிவிதமானம்விதிரோகம்மேகேந்திரியந், தடமான வசிகார
மெனவபரவிராகஞ்சதுர்விதமாமதிற்புஷபசந்தனமுமாதர்

புத்திரமித்திரகிரகச்சேத்ரதனமுதலாய்ப் பொருந்துவிசை
யந்தனிலுஞ்சாத்திரத்தாலறிந்த, வத்திரமாஞ்சொற்காதிப
ரோட்சவிஷையத்துமாசைபொருந்திலுந்தாரதன்மிய விவே
கத்தாற், செத்திரமாமிதமானம்விதிரோகமே கேந்திரியமெனு
முன்றுவயிராகமுமுண்டாகும், வித்திரமா மதிற்சகத்தின்
சாராசாரங்கள்விளங்கிடவேகுருசாஸ்திரமதாலறிவோமெ
ன்றும்: ௨௱௮

எத்தனமேயிதமானவயிராக்கியந்தனதுவிதயமுறு ராகாதி
தோடங்கட்குள்ளே, நித்தமுமேவிவேகத்தா லியளவுதோ
ஷங்களிங்கியிவளவுதோஷமிருக்கின்றதென்றில், கொத்த
றிதல்விதிரேகவயிராகங்கேள்ச்சொல்லோதுபரோட்ச பரோ
ட்சவிஷயபிரவிர்த்தி, வைத்ததுக்க வேதுவென வறிந்தவை
யைவிட்டுமனதிற்றலாசையுறலேகேந்திரியவிராகம். ௨௱௯

அந்தவாசையுமின்றிச்சூட்சமரூபமதா மாசைமாத்திரமிருத்
தல்வசிகாரவிராக, மிந்தபர விராகமான் கட்டாங்கயோக
வேதுவாமற்சவ்விகற்பசமாதிக்கந்தாங்கஞ், சந்தநிருவிகற்பச
மாதிக்குப்பயிரங்கசாதனமிச்சமாதிக்குப்பரவிராகந்தான்,
கந்தவிலா வந்தரங்க வேதென்னன்சவ்விகற்பமாஞ் சமாதி
யப்பியாசபெலத்தாலே. ௨௱௰

திரிகுணவஞ்ஞானகாரியமானதேகத் திரய விலட்சணரான வாசன்மாவிறுடைய, வுரியசாட்சாக்கார முண்டாகுமதரு லோதமுக்குணவடிவாஞ்சகலதொழிலிடத்தும், பரிவுற்கு ட்சமருபவாசையுமில்லாமைபரவயிராக்கியமென்றுபதஞ்ச லிசொல்கின்றார், தருமந்தப்பரவிராகத்தினறுதார தன்மிய த்தாநிருவிகற்பசமாதிகிடைப்பதிலும். உ௱௰௧

மேவுசிக்கிரதாரதன்மியமுண்டெங்ஙன்மிருதமத்தியாதிவி ரமென்னமூன்றவையின், ருவுபேதத்திறு லவையுடைய தி யானிதாறுமூவிதமாகவிருப்பரவர்க்குள்ளே, யோவுகின்ற மிருதுவெறுமந்தவயிராக முளனிலுமே மத்தியவயிராகமு ளோறுக்குப், பாவுசிக்கிரத்தினிருவிகற்பசமாதியுமே பந்யு மவனிலுந்திவிரவயிராகற்கே. உ௱௰௨

சிக்கிரத்திலதுகிடைக்குமெனத் தாரதன்மியர் தெரிந்திடு தீ விரவயிராக்கியமுள்ளோர்க்குள்ள, விக்கலறுமிருது திவிர னெறுமத்தியதீ விரனதிதிவிரனென்று மூன்றுவித முண்டு, தாக்கதிலுத்தமானசனகருடன்பிரகலா தனாதியதிதிவி ராளவைஃயனென்றாற், தேகமொருமூர்த்தத்திலே விசாரத் தாலவர்க்குத்திடநிருவிகற்பமாஞ்சமாதிகிடைத்ததனால். ()

அதிதிவிராளாகுமுத்தாலராதியசமாதமாள்வெகுநா ளற்ப சித்ததாலே, சதிரானபரவயிராக்கியமுள்ளோனிங்ஙன் ச மாதியுற்றவிறைபுக்குத்தக்கதாயக்கே, மத்யான தியானிக

ளைவிராக்கியபேதமருவினதற்குதாரணமாய்ப் பார்த்தரிக
வேண்டுக், இதிபின்னுள்ளவிலதிதிவிராட்டுத்திடமானநி
ருவிகற்பசமாதிகிடைக்குங்கால். உ௱௰௪

வேறு.

இவன்மனஞ்சமாதிவிட்டிங்கெழச்சத்தியின்றிநீங்கு
ஈவையின்வாசனைச்சயத்தைநாட்சித்ததாகுமப்போ
பவமறுசீவன்முத்திபலப்படுமெனல்சித்தாந்த
மிவன்மனோநாசமுற்றால்விதேகமுத்தியதேயன்றி. உ௱௰௫

சீவன்முத்தியதில்லென்றுசெப்பிடக்கூடாதெத்தா
லோவிடுபிராமர்கேள்விக்குபயமுத்தியையுஞ்சொன்னார்
மேவவர்கேள்வியெங்ஙன்விளம்பெனின்ஞானந்தன்னு
லேவமின்மனத்தின்ருபமிறந்தபின்யோகிகட்கும். உ௱௰௬

மையறுமைமயித்திரியாதிமருவலேவ்விடத்திலென்று
லெய்திடுஞ்சித்தநாசமிருவிதஞ்சீவன்முத்தர்க்
குய்புறுசொருபநாசவுளமதாம்விதேகமுத்தர்க்
கெய்துறுமருபநாசமிலைசந்திடுமனமுமாமே. உ௱௰௭

எம்மனமஞ்ஞானத்தாலெழுகின்றபுத்திராதி
ஈம்மதென்றபிமானித்துநவில்சுகதுக்கமுற்ற
தம்மனநசியாதாகுமாசமநிட்டையுற்ற
செம்மலார்திரன்றன்னைச்சேராதுசுகதுக்காதி. உ௱௰௮

எப்படியெனின்முட்சுக்காற்றெழிலுறுபருவதத்தைச்
செப்பிடிலசைக்காதங்ஙன்சிறுதமேயசைக்கமாட்டா

தொப்பிலாபத்துலோபமுச்சாகமதமானத்தோ
டற்பமிலுற்சவாதியாவனைப்பேதிக்காதோ·   ௨௱௰௯

அவன்மனாசித்ததாகுமாசைகோபாதிதன்னை, நவமுறவுற்ற
சித்தநசித்திடலெப்போதப்போ, தவமுறுமுள்ளமத்திற சா
ருமம்லமயித்திரியாதி, திவமுறுகுணங்களுற்றுச் சென்மத்
துக்கேதுவன்றி.   ௨௨௰

சத்துவருபமென்றுசாற்றஞானிகள்பானிற்கு
மொத்தவச்சீவன்முத்தருளமதிற்சாந்தருபம்
யுத்தமாய்ப்பொருந்துமாசையாதிகளொழிந்துபோகு
நித்தமுஞ்சொருபநாசநேருமம்மனதுக்கென்றும்.   ௨௨௧

இவ்வுளஞ்சீவன்முத்தரிடத்தினிலுறலானன்று
யொவ்வுமம்மனதிற்சத்வவுருவமுநசிபபதாலே
யெவ்வமில்ருபநாசமெய்தியசித்தந்தன்னைச்
செவ்வியவிதேகமுத்தன்சேர்வதாய்வசிட்டர்சொன்னர். ()

ஆனதாற்சொருபநாசமாமுளஞ்சீவன்முத்திக்
கினமில்சாதனந்தானென்பதுசித்தமாச்சு
மானமாஞ்சீவன்முத்திமருவதன்பிரமாணத்தோ
டுனமில்சாதனங்களுணாத்தனம்பலனேதென்னில்.   ௨௨௩

ஆகவத்தியாயம் யேழுக்குப்பாட்டல்· ௫௱௬௪

அ-வது சீவன்முத்தியினபலனுணாக்குமத்தியாயம்.

சாற்றிடுஞானரட்சைதவம்விசம்வாதநீக்கந்
தோற்றிடுதுக்கநாசஞ்சுகாவிற்பாவத்தோடைந்து

மேற்றிடுசிவன்முத்திக்கெழில்பலனுமவற்றிற்
போற்றிடுஞானரட்சைபுகல்மகாவாக்கியத்தின். ௧

சிரவணாதியினாலுண்டாய்த்திகழ்ந்திடுமானம்ஞான
மரமெனுஞ்சமுசயாதியாலவைகெடாதிருத்த
ஆரமுறவேதாந்தத்தாலுற்றிடுஞானத்துக்கு
வாமறுமெதினாலாறும்வாதகமருவுமானால். ௨

அப்போதுசிவன்முத்தியாலவ்வாதகம்வாராமற்
றப்பின்ஞானத்தைக்காப்பதாற்சிவன்முத்தியின்பாற்
செப்பியஞானரட்சைதிகழ்பலனெனலாமங்ங வாம்
நெறுப்பில்வாதகமொன்றேனுமுறாக்காலேனுமென்னிற சொல்

வேதமாவாக்கியத்தால்விளங்கிடுமான்மஞான
மேதமில்சிவன்முத்தியிலாருக்குமனத்தினுசந்
தேகறவிலாமையாலேசேருமச்சமுசயாதி
மேதகுஞானத்துக்குமேவவைவிரோதமாகும். ௪

தத்துவஞானமவ்வன்சார்ந்திடுமிராகவர்குச்
சித்தராசமதனுமுன்றிகழ்ந்ததாய்ச்சமுசயாதி
பொத்ததோர்வாசிட்டத்திலுரைத்தவர்விஸ்வாமித்திரர்
மெத்ததவெவ்வனிரோவிதரணபுத்தியாலே. ௫

யாவையுமறிந்திரற்குலறிவதங்கினிவேறில்லை
மேவியசுகர்போற்சித்தவிசிராந்திமாத்திரத்தை
யாவல்செய்கின்றீர்முன்னேயமர்ந்திடுசுகர்தானுனே
விவிலாத்தத்துவத்தைவிளங்கிடவறிந்துமத்தில். ௬

சமுச்சயமுற்றுத்தந்தைதனைக்கேட்கவியாசரப்போ
வமைவுறத்தாமுணர்ந்ததறிவிக்கவமையாதாலே
தமையுணர்சனகராஜன்றன்னிடமறுப்பச்சென்று
கமைவொடுகேட்கவன்னோர்களறிஞரந்தவண்ணம். ௭

அரசனைநோக்கிச்சொல்வாராசானசமுசாரந்தான்
வரமனோவிகற்பமூலமாய்வந்ததுதனாலந்த
வுரமுறுவிகற்பநீங்கிலொழிந்துபோமுலகமென்று
விரவுநிச்சயமதாகவிளங்கிடவறிந்தேன்யாறும். ௮

தந்தையுநீருமன்னன்சாற்றினிர்நூல்களியாவு
மந்தவாறனாக்குதாதலான்மனோவிகற்பநீங்கின்
வந்திடுதுன்பம்யாவுமரித்திடுமெனவறிந்தேன்
தொந்தமதறுநீர்சொல்லுந்தொகுத்தவைசரியோவென்றார். ௯

அவர்தனையரசனோக்கியாரிறுஞ்சிலேட்டனிரோ
யெவமறுவிவேகந்தன்னாலெங்ஙனிச்சயஞ்செய்தீரோ
தவமுறுமதவேயுண்மைசந்தேகமணுவுமில்லைக்
கவர்பரிச்சேதமின்றிக்கருதுபூரணமதாகி. ௰

இருக்கின்றசிதானந்தான்மசொரூபமேயிருக்குதன்றித்
தருக்கமாய்வேறொன்றில்லையாதலாற்றனதெண்ணத்தை
யொருக்கிடின்முத்தியென்பதுண்மையாமனந்தகோடி
திருக்கறுபுண்ணியத்தாற்றிவிரவிரத்தரான. ௰௧

உமக்கேன்கிருபையாலேயுற்றிவ்வருத்சமந்தாற்
றமக்கொருசமுசயங்கடானின்றிச்சுகமாய்க்கண்ட
வுமக்குமேசிற்சொரூபத்தொடும்விசிராந்தியுற்றே
விமுத்திசேர்பகவனாகிவிடுமெனவரசன்சொன்னான். ௰௨

சுகர்பதினாயிராண்டுசொனவணநிருவிகற்ப
விகலமில்சமாதியுற்றுவிதேகமுத்தியும்பின்பெற்றார்
புகலருமிராமவென்றுபுகன்றனர்விஸ்வாமித்திர
ரிகலறுமான்மஞானமெய்திறுஞ்சுகனைப்போல. ௰௩

உளம்விசிராந்தியில்லாதோனுக்குச்சமுசயாதி
தளம்பெறவுண்டாமந்தச்சமுசயமஞ்ஞானம்போற்
றளம்பிடாமோட்சதனக்குத்தடையாகுமந்தவண்ணம்
வளம்பெறக்கிதைதன்னின்வழுத்தினர்பகவானென்னன். ()

வருமஞ்ஞானத்தின்றுமருவினேன்மோட்சஞ்சாரான்
மருவதிற்சமுசயந்தான்வந்திடிற்போகமோட்ச
மொருவிடுமிரண்டுமற்றவுபயத்தான்மோட்சமொன்றே
திரிபுறுமெய்ம்மனனென்னிற்றிகழ்சமுசாரத்தெப்போ. ௰௫

சுகமெனவவைவயிற்செல்லத்தோன்றுங்கால்மோட்சமார்க்க
ம்; புகலெனச்செல்லறன்னைப்போக்கிடுமவைவயையன்ன
னிகலறுமோட்சமார்க்கத்தெழும்பிரவிருத்திதன்னை
யகல்சமுசாரஞ்செல்லாதழித்திடுமவையைத்தானும். ௰௬

ஏனைனிற்சமுசயந்தானிருப்பதாலிரண்டிடத்து
மானதாற்சமுசயான்மாவானவர்க்கிரண்டினாலு
முனமில்சுகங்கிட்டாதென்றோதினாரிவ்வர்த்தத்தைத்
தானமாய்விசாரித்தந்தச்சமுசயம்போக்கல்வேண்டும் ௰௭

சுருதியுஞ்சொலலுக்கியான்சொல்விபரீதத்துக்குத்
திருவுறுநிதாகர்திட்டாந்தரமெங்ஙனரிபுவென்னின்ற
குருவேகாகிருபையாலேகூறவர்கிரந்தந்தன்னில்
வெருவறத்தத்துவத்தைவெகுபிரசாரமாக. ௰௮

போதனைசெய்துதங்கள்பொருவிலாச்சிரமஞ்சென்றார்
கோதில்தத்துவத்தையன்னோர்கூறியவாறுணர்ந்தும
தீதிறத்துவஞானத்திற்சிரத்தையில்லாமற்கனம
மேதமில்புருடார்த்தத்தையெய்துசாதனமாமென்றே. ௰௯

விபரீதஞானமுற்றமேவினர்முன்போற்கன்மம்
ரிபுகிருபையினால்வந்துநிதாகர்க்குமுன்பே லந்த
நிட்மறுதத்துவத்தைநிகழ்த்தினார்திடமாய்ப்பின்புஞ்
சுபமறுமவைநீங்காதாற்சொல்லுமொன்றுரந்தாத்தல. ௨௰

ஒழித்தங்கவிபரீதத்தையுற்றனர்சித்தசாந்தி
யழுத்துமச்சந்தோஷாதிவரினஞானபலமாமோட்சஞ்
சுழுத்தடுபதிபந்தத்தால்சுவறிடுமந்தவாறே
பழித்தலில்பராசர்சொன்னார்பகரவையெய்வாரொன்னில்.)

எகினைல்மற்றொழியேதுவாற்கட்டுப்பட்டுத்
தெரிவிறகாதியாவுந்தெகிக்கயோக்கியமாகாதேர்
வரியதத்துவஞானத்தையடையினுஞ்சந்தேகாதி
வரிலதாற்கர்த்தாபோர்த்தாவாதிகளிறக்கமாட்டா. ௨௨

என்றனர்பாராசரத்தரலிதையசாந்தியதில்லார்க்குத்
துன்றிடுசமுசயாதிதோன்றலான்ஞானத்திற்கின்
தொன்றுறுபலத்தைப்போக்கலுணமையாம்சமுசயாதி
என்றிடுஞான்றன்னைக்காப்பதிற்சிவனமுத்தி. ௨௩

சாதனமதனுல்ஞானரட்சையுஞ்சிவன்முத்திக்
கோதியபலமாமென்னவுரைத்தாசிரியேயாகுந்
நீதறச்சாந்நியுற்றசிவன்முத்தனுக்குநன்று
மேயாதுடுசெத்தகாசமுறுமதாற்சகந்தோற்றுதால். ௨௪

சந்தேகவிபரீதங்களெனுஞ்சத்தங்கூடவாரா
வந்தமாஞ்சகத்தின்றோற்றமதுகூடவிலாமுத்தர்க்கின்
னிந்தவித்தேகச்செய்கையெவ்விதநடக்குமென்னிற்
புந்தியின்முயர்ச்சியின்றிப்போகினும்பாசிவத்தால். ௨௫

ஏவிடும்பிராணனாலேயித்தேகத்தொழினடக்கு
மோவுமப்படிச்சாந்தோக்கியவுபநிடஞ்சொல்லுதெங்ஙா
னுவல்ன்முத்தனுக்கிங்கதுவிதுவெனலேயென்னும்
வாவிடுமனதில்லைதால்வருபிராரத்தமட்டும். ௨௬

இருக்குநாதன்றேகத்தைத்தானென்றுதற்கிடமில்லையு
மிருக்கின்றபெயர்களன்றோவெழிலுடலறிவரங்ஙன்
செருக்கறுசீவன்முத்தன்றேகத்தைமறந்துயாதுஞ்
செருக்குறுமுயர்ச்சியின்றித்திகழும்போதத்தேகத்தில். ௨௭

எழிலுயிரிருத்தற்கேதுவென்னெனிற்பாசிவத்தி
னழிவறுமாக்கையேதுவதுவெங்ஙன்மார்க்கத்தேவு
ஙளியுறுகுதிரையாதிநடத்துவோன்றனையெப்போதுந்
தழுவிடாதவைரதாதிதன்னைத்தன்னூரிற்சேர்க்கும். ௨௮

அதுபோலவுடலைக்காக்கவரனேவுபிராணவாய்வுந்
திதியுறவுடலைக்காக்குஞ்சீவனம்முயற்சிதன்னைச்
சதிருறச்செயினுஞ்செய்யாதாயினுங்காக்குமென்று
துதியுறச்சொல்லும்பாகவதத்திலுமங்ஙன்சொல்லும். ௨௯

மத்தியபானஞ்செய்வோன்மறப்பன்றன்றேகம்போலச்
சுத்தமாய்நிருவிகாரசொரூபத்தையடைந்துலோகஞ்
சித்தமாய்த்தோற்றமில்லாச்சீவன்முத்தனும்பிராரத்தத்
தொத்தவாதினமாய்த்தன்னுடலிருப்பினும்போனாலும். ௩௰

அதையறிந்திடமாட்டானென்றறைகிறசாந்தோக்யத்தின்
முதிர்பாகவதத்திற்சீவன்முத்தனுக்குடலமாதி
யுதையமாகதோற்றமில்லென்றுரைக்கிறபடியாலந்தத்
துதியுறுமவனோர்செய்கைசெய்திடற்கிடமேயில்லை. ௩௧

வாசிட்டந்தன்னிற்சீவன்முத்தரைவருந்திச்சீடா
னேசிலர்ச்சமாதிநீங்கியெழுந்திடச்செய்யத்தங்கள்
காசிலாச்சிரமவன்னங்களுக்குசிதமதாஞ்செய்கை
மாசறச்செய்வாரென்றுவமுக்குதல்விருத்தமென்னில். ௩௨

சீவன்முத்தருக்குண்டாஞ்சித்தசாந்தங்கடாறு
மேவுறுநாரதன்மயவியப்பிலுலந்தவந்தத்
தாவினால்வாக்கியத்திற்சாற்றுமப்பூமிக்குள்ள
விலாதியமஞ்செய்யவேண்டியதானதாலே. ௩௩

விருத்தம்வேண்டிவதில்லைமேவுமக்கருத்தின்வண்ண
முரித்தாகக்கடவல்யாதியுபரிடம்பிரமவித்து
வருத்தமவ்வரனேடைந்தவரியானவ்வசிட்டனென்று
இருத்தமாகான்குபேர் ள்செப்புதற்கான்குபேரும் ௩௪

சுபவிச்சையாதியேழாய்ச்சொல்பூமியதனுக்குள்ளே
தபமுறுமுன்சொல்மூன்றுந்தவிரப்பின்னான்குதன்னை
யபமறக்கிரமமாகவடைந்தவராகுமந்த
விபமறுபூமியாவதேதெனினிச்சுபேட்சை. ௩௫

விசாரணைசித்தநாசமேவியசத்துவாபத்தி
விசாலமாமசமுசத்திவிழுங்கியபதார்த்தாபாவஞ்
சுசிலமார்துரியமேழுஞ்சொல்லுறுவாசிட்டத்திற்
சசிலமாமவையேதென்னிற்சொல்லுநாம்விருதாவாக. ௩௬

முடவுருவதென்னமொழிகின்றவிராசையாதி
கூடியேசாதுசங்கந்தலவுசற்சாத்திரத்தாற்
றேடியேயறியவேண்டுஞ்சின்மாத்திரப்பிரமந்தன்னை
நாடியெவ்விதமுங்காண்பேனென்னுமிச்சைசுபேச்சையாகும்

சாதனசதுட்டையத்தைசார்ந்துமேகுருமுன்பாகத்
தீதில்வேதாந்தநூலைச்சிரவணமனனஞ்செய்த
லோதியவிசாரமிக்கவுபயத்தின்பழக்கத்தாலே
யேதமினிதித்தியாசமியற்றியவ்வப்யாசத்தால். ௩௮

சவிகற்பசமாதியீருய்ச்சாதித்தன்மனதுநீக்க
மவியிலாமூன்றுபூமியப்யாசபெலத்தினாலே
புவிவிடையத்தினன்றுய்ப்புந்தியில்விராகமுற்றுத்
தவிர்தலிற்பரமானந்தச்சன்மாத்திரவஸ்துதன்னில். ௩

பாலுடன்கலந்தநீர்போற்பகரோகரசமாய்ச்சூட்சும
மாலுறுசொருபமாத்திரமாகவேநிருவிகற்ப
சாலுறுசமாதிபெற்றல்சத்துவாபத்தியிதி
லாலியார்தடைகளில்லாவபரோட்சஞானமாகும். ௪௰

மேற்சொலும்பூமிமூன்றும்விகற்பமில்சமாதியாலே
யேற்படுஞ்சித்தசாந்தியெழுந்தாரதன்மியத்தாற்
பாற்கினிற்சித்திக்கின்றபடியாகும்பூமியென்று
மேற்படும்வாசிட்டத்தினிகழ்த்திடுமெய்வேழுக்குள். ௪௧

நவிலுமுன்மூன்றுபூமிஞானசாதனமேயன்றி
யவிருமந்தஞானத்தகப்பட்டதன்றேயென்றுற்
செவிதாமப்பூமிமூன்றிற்செச்சம்பிரமாணபுத்தி
தவிராதபடியான்ஞானந்தவிலகப்பட்டதல்ல. ௪௨

ஆனகாலந்தமுன்றுமறைவர்சாக்கிரமதென்று
ஆனயில்வாசிட்டத்துமுரைக்கின்றதநதவண்ணந்
தானமாநாலாம்பூமிதனிலதிட்டானமான
பினமில்பிரத்தியகான்மபிரமமாஞ்சொருபந்தன்னை. ௪௩

இலஞசமாதியாலேயிலங்கிடவறிந்துசித்தாங்
கனமாஞ்சொருபந்தன்னிற்கற்பிக்கும்விடயமயாவுந்
திகழூறுமித்தையென்றுந்திடஞானமுறுவதாலே
புகலுறுமிந்நாலாம்பூமிசொற்பனமதாகும். ௪௪

இந்நாலாம்பூமிபெற்றோருளெழிலுறுபிரமவித்தா
முன்னியவைந்தாம்பூமி முதலானபூமிமூன்றும்
பின்னமில்சீவன்முத்திப்பதத்தைச்சேர்ந்ததாகு
மன்னதுஞ்சமாதிபேதத்தால்வருமெனமுன்சொன்னோம். [)

நவிலைந்தாம்பூமியுற்றஞானியுநிருவிகற்ப
வவிருறுசமாதிநின்றுமப்பப்போதனக்குத்தானே
யுவருறவெளியிற்செல்லுமுயர்ஞானிவரனென்றுவன்
றவிர்தலிலாறும்பூமிசார்ந்திடுஞானிதானும். ௪௬

சார்ந்தவர்சொல்லக்கேட்டுச்சமாதிவிட்டெழுவனங்ஙன்
சேர்ந்திடுமந்தஞானிதிகழ்வரியானென்றுரு
மோர்ந்திடுமைந்தாம்பூமியுறுசுழுத்தியதாமாறுய்த்
தேர்ந்திடும்பூமிகாட்டசுழுத்தியதென்றும்பேராம். ௪௭

இவ்வணம்வாசிட்டத்திலிசைக்கிதேதென்னிலந்தா
வொவ்வியபூமியுற்றோருருநாமமொன்றுந்தோன்றாச்
செவ்விதாய்ப்பிரமந்தன்னிற்சிததவிசிராந்தியுற்றுப்
பவ்வியவிவகாரங்கள்பண்ணிடும்பாகியத்தில். ௪௮

பாதிரித்திரையினீகும்பாலனும்பொசித்தல்போல
நீதியுணமுகனுமென்றுநிற்பதாற்பாற்போருக்கிங்
கோதியசுழுத்தியன்போலுறுவதனாலேயந்தக்
கேதமிலைந்தாம்பூமிகீழ்ச்சொல்சொப்பனத்தின்மேலாம். ()

சுழுத்தியென்றுரைக்கலாகுஞ்சொலுமதைப்பழகநாளில்
வழுத்துமவ்வப்பியாசத்தால்வாசனைசாந்தமாகி
விழுத்தகுசித்தசாந்திவிசேடமாய்க்கிடைக்குமத்தா
லழுத்திடுமிதுசுழுத்தியாகுமவ்வாறும்பூமி. ௫௰

ஞானியதடைவனெங்ஙனவில்சத்துவசத்தாமென்று
மேனியாங்காரமென்னுமேவலையில்லையென்று
மானியாந்துவிதமத்துவிதமென்றுமிவைகளாதி
யேனைப்மனனமாறும்பூமியிலிசைந்தோர்க்கில்லை. ௫௧

ஆனதால்முன்னுக்கிப்போவதிகமாஞ்சித்தசாந்தி
மானமாமந்தஞானிவானத்தினடுவிலுற்ற
பீனமாங்கடம்போலுள்ளும்பிறம்பிலுநாமரூபத்
தீனமாயினவுமின்றியின்பமாஞ்சிதாகாசத்தில். ௫௨

முழுகியேயிருப்பதாலு முன்னீரினடுவிலுற்ற
வழுவிலாக்கடம்போற்பூர்ணமாகியேயிருப்பனந்த
வழிவிளாகிட்டைகாட்டசமுத்தியாமாறும்பூமி
தழுவியேயிழ்ச்சொன்னித்திளைதன்னிலுந்திடமீதாகும். ௫௩

உறைதருவாசிட்டத்திலப்பியாசபெலத்தினாலே
யுறையதிற்கதிகமோசவுளம்விசாரத்தியுற்ற
பொறையுறுதுரியம்மெழாம்பூமியைஞானிசார்தல்
னிறைவுறமவையைவிட்டுநீங்கிடான்பிறராற்றன்னால். ௫௪

முன்சொன்னசாக்கிராதிமூன்றிலுமேலதாகப்
பின்சொலுநான்காம்பூமிபேசியதுரியமாகும்
மன்சொலுமிதனைப்பெற்றோன்வரிட்டனென்றுணாக்கலாகு
நன்சொலுஞ்சகலயோகஞானசாத்திரங்களெல்லாம். ௫௫

புகலுறுநிருவிகற்பசமாதியைப்புகல்வதிந்த
வகல்கிலாவேழாம்பூமியதனுக்குமேலதாக
விகலறக்கிடைக்கத்தக்கதேதொன்றுமிலைச்சித்தாந்தஞ்
சகமுறுபிரமவித்துவரிட்டனைக்குறித்துக்கேழ்ச்சொல். ௫௬

சாங்தோக்கியவுபநிடதத்துஞ்சார்பாகவதத்துமன்றேன்
போந்துடன்மறதியேயும்புகறெழில்பாவத்தேயுஞ்
சாந்தியாய்ச்சொல்லுதந்தச்சமாதியினின்றுமற்றோர்
மூந்திடவெளிப்படுத்தும்வரியானைக்குறித்துச்சொல்லும். ()

வாசிட்டவசனந்தங்கள்வருணவாச்சிரமத்துள்ள
வேசிலாவிவகாரத்தையியம்பிடுமவர்க்குக்கீழா
மாசிலாவரனும்பிர்மவித்தாகுமவர்கழுக்கு
வாசியாம்விவகாரங்கள்வருவதிற்கேட்கவேண்டாம். ருஅ

சீவன்முத்தனுக்குச்செய்கைசெய்கையின்மைகளைச் சொல்லுங், தாவியவந்தவந்தச்சாத்திரமந்தவந்த, மேவிடபூமிக்குள்ளநியமங்கள்விளம்புமத்தா, லோவியசாத்திரங்கட் கொருவிரோதமுமேயில்லை. ருகூ

இப்படியைந்தாஃறழாமெனும்பூமிவடிவமான
வொப்பிலாச்சீவன்முத்தியுடைத்தானஞானிக்குள்ளந்
தப்பறச்சாந்தியுற்றதாதலாற்சமுசயாதி
யெப்பவும்வருதற்கேதுவேயில்லையானதாலே. கூய

வேதாந்தபபிரமாணத்தான்மேவுதத்துவஞானந்தான்
வாதகமொன்றுமன்றிவருஞ்சீவன்முத்தியாலே
நீதறக்காக்குமற்றைத்திகழ்ஞானரட்சையாகு
மோதமாஞ்சீவன்முத்திமுதற்பிரயோசனங்காண். கூக

நவமெறுமிரண்டாமிலாபஞ்சாற்றெனில்யோகபூமி
யவமறதேவலோகமடையச்சாதனமதாலே
நவமறுமவ்வேழ்பூமிநவிறவமென்னலாகுஞ் 'ன
சவமுறுவசிட்டர்சொல்லுஞ்சொற்களாற்றெரிவா யெங்ங

முதலிரண்டென்பதோடுமூன்றெனும்பூமியுற்றே
மதமறுபாஞானந்தான்வருமுன்புமரித்தோர்க்கென்னே
கெதியெனவிராமன்கேட்கக்கினர்யோகபூமியுற்றுங்
கதமுறமரித்தசீவனடைந்தபூமிக்குத்தக்க. ௯௩

சஞ்சிதபாவகிஃதிதருமத்தைமிகவுமுற்ற
விஞ்சிடுசீவன்றேவவிமானத்திலேறிக்கொண்டு
வுஞ்சிடுமிந்திராதியுலோகத்துமேருவாதி
வஞ்சமிலுலகத்துத்தியானமென்வனங்கடன்னில். ௯௪

உலவிடுநல்லபெண்களொடுங்கூடிரமித்துக்கொண்டு
பலனுறுபுண்யவேதின்படிசுகமனுபவித்துக்
குலவுபின்பூலோகத்திற்குணமுற்றுச்சுத்தராகித்
தலமுதல்செல்வம்பெற்றசாதுக்கள்குலத்திலுற்றே. ௯௫

பூருவசனனத்தப்பியாசித்தயோகபூமி
சேரும்வாசனைப்பெலத்தானிகழுமிப்பிறப்பின்முன்னஞ்
சேருபூமிகைவராக்குஞ்சீக்கிரத்தடைந்துமேலே
யோருபூமிகைகடன்னையொழுங்குடனடைவனென்றார்.௯௯

ஆனதால்யோகபூமியமார்தமுலகுக்கேதா
ஞானமிறவமாநாலாம்பூமியையுதவுகின்ற
மோனமாஞானத்திற்குமுற்பூமிதவமேயானாற்
பீனமிலர்தஞானமதின்பிறகுண்டாகின்ற. ௬௭

சதிரானபூமிமூன்றுந்தவமெனல்கேள்கவேண்டா
மிருதனேயிருந்தியெல்லாமிந்திரியங்களோடே
கதமுறும்மனதினேகாக்கிரரூபமாகிக்கிரேக
மதுமகாதவமாந்தன்மமவைக்குளுத்தமமாநதன்மம். ௬௮

என்பதாயவையைச்சொல்லியிருக்குதத்தவசினாலே
பொன்பெறுசீவன்முத்தன்பொருந்திடான்சனனமாதி
தென்பதாயவனாற்செய்யுந்திகழ்தவமுலோகத்துள்ள
வன்பருக்குபயோகிக்குமவ்வணம்பகவான்சொன்னார். ௬௯

சீடர்களோடுபத்தர்திகழ்தடத்தாளென்மூன்று
நாடதிற்சீடாளானாமுண்மூகாரமநதக்
கூடமிலகுருவின்பாலேல்குறைவிலாச்சிரத்தையுண்டாய்ப்
பீடுறுமவர்போதித்தபிரத்தியகப்பிரமந்தன்னில். ௭௰

திகழாரம்பிக்கையுண்டாய்ச்சீக்கிரஞ்சித்தசாந்தி
சுகமுறக்கிடைக்குஞ்சுவேதாசுவதரவுபநிடத்தி
விகலறப்பரசிவத்தினெப்படிப்பத்தியுண்டோ
யகமறக்குருவின்பத்தியவ்விதமுள்ளோருக்கே. ௭௧

உபதிட்டத்துவாரமாகவுபதேசவாக்கியார்த்தஞ்
ஒபமுறுசர்வார்த்தங்கடிலக்கிடுமெனச்சொல்கின்ற
தபமுறுகுருவின்பத்திதருஞ்சித்தசாந்தியுற்ற
நிபமறுபத்தாளங்ஙனிகழ்சீவன்முத்தாளுக்கு. ௭௨

அன்னமாதிகள்கொடுத்துமவருறமடஞ்செய்வித்துஞ்
சொன்னவேவற்கள்செய்துஞ்சொலுமவர்தவசுக்கொத்த
முன்னுபுண்ணியவிஷேசமுனைமையுந்தாங்கள்பெற்று
மன்றுபக்குவத்தைநன்றாய்மருவுவரென்னச்சொல்லும். ௭௩

ஓதியதடத்தாளென்றவுபயமாஸ்மாத்திகாளோ
டேதமாநாஸ்திகாளாமிதினாலினருத்தம்யாவு
மாதாவோடுமெய்யாயவைரம்புமாஸ்திகாளும்
பேதமில்சீவன்முத்தாள்பெற்றநல்லாசாரத்தை. ௭௪

தெரிந்துமேபெரியோரிங்கன்செய்வதானுமுமங்ஙன்
புரிந்துநன்னடத்தைதன்னைப்பொருந்துவமெனநடப்பர்
விரிந்தவைபகவான்சொன்னார்மேவும்யாரொதைக்கண்டார்க
ள், பரிந்துசாத்திரத்திலேதோபகருதிங்கதனாலென்ன. ௭௫

முன்புறநடக்குஞ்செய்கைமுழுதுமேசத்தியமென்று
மன்பறுமிவைகளாதியனேகதுற்புத்தியுற்ற
தென்பறுநாஸ்திகாட்குஞ்சீவன்முத்தாளின்றிட்டி
மன்பெறவிழுநதமட்டில்வரும்வெகுபாவநீக்கும். ௭௬

சூதசங்கிதையிலங்ஙன்சொல்லுந்திடவனுபவந்தா
னீதமாய்க்கிடைத்தப்பிர்மநிட்டையையுடையமுத்த
ரேதமிறிஷ்டிபெற்றோரெலாம்வெகுபாவநீங்கிக்
கோதறுமுத்தராகிக்குலவுவரென்னக்கூறும். ௭௭

இதிகாசமங்ஙன்சொல்லுந்தங்ஙனஞ்சீவன்முத்தர்
திதிபெறுதவசுசர்வசீவர்க்குமுபயோகிக்கும்
மதியுறுசீவனமுத்தர்மருவியகுலமேசுத்தம்
கெதியுறுமவர்மாதாவேகிருதார்த்தையவராற்பூமி. ௭௮

பரிசுத்தமென்றிதாதிபலவிதமகிமைசொல்லும்
விரிவுற்றசூதகீதைவிளம்புஞ்சீவன்முத்தர்
தரியுற்றசாத்ரபாடந்தவசெனல்வியப்பதில்லை
யரியுற்றவன்றோர்செய்கையாவுமேதவமாமென்றும். ௭௯

தயித்தியவுபநிடத்திற்சாற்றுதவிம்முத்திக்கிப்
பயித்திடுமூன்றுமீலாபம்பயில்விசம்வாதநீக்கஞ்
சயித்திடாவெல்லௌகிகன்றன்சாத்திரக்ஞன்றனுகட்டுஞ்
செயித்திடமுத்தரோடேசெயக்கூடாகலகநிந்தை. ௮௰

எப்படியென்னின்மூடனென்பவன்கலகவேதாய்ச்
செப்பிடுகுரோதமாகிசெய்திடவிகாரமின்றி
யொப்பிலந்தரமுகத்தோடுறுஞ்சீவன்முத்தரோடே
தப்புறுகலகஞ்செய்யச்சாருதற்கிடமேயில்லை. ௮௧

சீவன்முத்தர்கடாமின்னடத்தையைச்சேர்ந்தோரென்று
நாவினிச்சயிக்கக்கூடாதாலவுங்கேளுலே
பாவியர்நிந்தையெங்ஙன்பண்ணுவனவனைமேலே
யோவுசாத்திரஞன்றுவுமுறுஞ்சீவன்முத்தரோடே. ௮௨

சாத்திரார்த்தங்கடன்றூற்சாரவர்நடத்தையாலே
யேத்திடுகலகஞ்செய்யவிடமிலையெனுமென்றுற்
றித்திடுமவருமாத்மத்தியானமேசெய்யல்வேண்டு
நீத்திடவேண்டுமீசனிகழ்வார்த்தைதனையுங்கூட. ௮௩

பேதவார்த்தைகளிரம்பப்பேசின்வாய்வலியேயன்றி
யோததாற்பலனில்லென்னவுபநிடத்தருத்தந்தன்னி
லாதரவுள்ளோரானதாலவர்வாதர்முன்னே
போதமில்லவர்களாலின்பொருட்டனைநிந்திக்கார்கள். ௮௪

நாவியல்கிடைத்தபின்புதரும்வைக்கோல்தள்ளல்போல
மேனியாம்பிரமரூபம்விளங்கியேநிட்டையுற்ற
ஞானிவேதாந்தநூலுநலமுடனீக்கென்றோது
மானியிலுபநிடத்தினருத்தத்திற்பிரியமுள்ளோன். ௮௫

ஆகியபடியால்வாதியானவன்றன்னைக்கூட
யோகிதன்சொருபமாகவுணர்வதாலவர்கண்முன்னே
தாகியாய்வேதாந்தார்த்தஞ்சாதிக்கப்போறதில்லை
யோகியானவர்களோடேயோர்ந்தவன்வாதஞ்செய்யான்.

உரைசெயினங்஬ன்சாருவாகனையொழியமற்றைத்
தரையுறுமதத்திலுற்றசாத்திரக்ஞர்சீவன்முத்தா
டிரைதலினடையினிந்தைசெய்வதேயிலதேனென்றுற்
புரையுறுமன்னோர்நூல்கள்புகலுரைநாநாவாக. ௮௭

இருக்கிறுமர்நூலெல்லாமியம்பிடுமோட்சவேதாந்
திருக்கறுமியமமாதிசெப்பலொத்திருக்குமத்தாற்
செறுக்கறுசீவன்முத்தர்செய்கையினிந்தைசெய்யார்,
பெருக்கமாய்வாசிட்டத்திற்பேசினரிந்தவண்ணம். ௮௮

விளம்பிடும்முத்திக்குவிசம்வாதமிலாமைசொன்றோங்
களங்கமிலம்முத்திக்குக்கமுறுநாலோதென்றேதுந்
துளங்கிடுதுக்கநாசஞ்சுகாவிற்பாவங்கடன்னை
யுளங்கொளச்சுருக்கமாகவுரைக்கின்றேமவையேதென்னில்

இகபரலோகதுக்கநாசமதிரண்டுமேந்தப்
புகல்சீவன்முத்தர்க்குண்டுபுகலெனிலஞ்ஞானதி
திகழுறவொன்றுமின்றித்தேகாத்மஞானம்போலப்
பகர்பரப்பிரமநாமாய்ப்பகர்ஞானமாதியின்றி. ௯௰

திடவபரோட்சஞானந்திசழ்வுறச்சித்தநாசத்
துடனுறுசீவன்முத்தர்க்குலகத்தோற்றமதில்லாதா
லிடருறுசுரங்களாதியிகலோகதுக்கந்தானும்
பட்நரகாதியாலேபகர்பரலோகதுக்கம். ௯௧

தோன்றிடமாட்டாதத்தாற்றுவயதுக்கமுமேயில்லை
யான்றிடும்பிரகதாரணியாதிகளாலன்சொல்லு
மென்றவம்முத்திக்கைக்ராமிலாபமாஞ்சுகாவிற்பாவஞ்
சான்றுறுநிருவிகற்பசாட்சாக்காரத்தினாலும். ௧௨

விட்சேபாவரணமின்றிமேவலாற்பரமான்மாவி
லுட்சரீரோதகம்போலுளமேகரசமாய்ச்சேடித்
துச்சமற்றுறலாலான்மசுகஞ்சீவன்முத்தராளோ
ரச்சமின்மனதிற்றோன்றுமவைசுகாவிற்பாவந்தான். ௧௩

இத்துக்காசத்தோடுமெழுசுகாவிற்பாவந்தான்
றத்துவஞானந்தன்னுற்றுன்சித்தத்திருப்பதாலே
யொத்தவிச்சீவன்முத்திக்குயர்பலனெவ்வாறென்னிற்
சித்துறுதத்வஞானஞ்சீவன்முத்திககுமுன்பே. ௧௪

சிரவணாதியினாலுண்டாய்த்திகழுறுந்தத்வஞானந்
தருசீவன்முத்தியாலேசமுசயவிபரீதங்கண்
மருவிடாதழிப்பதாலேவருமாதஞானமெய்வ
ரமுறுசீவன்முத்திக்குயர்பலனாகுமென்னில். ௧௫

தெளிவுறுஞானத்தாலேசீவன்முத்திக்குமுன்பே
களியுறுதுக்காசங்கெடுஞ்சுகாவிற்பாவ
மொளியுறவிருந்தபோதுமுயர்சீவன்முத்தியாலே
யிளிவுறவிட்சேபந்தானெழாமலரட்சிப்பதாலே. ௧௬

ஒப்புறுதக்கநாசஞ்சுகாவிற்பாவமிரண்டு
மொப்பிலாச்சீவன்முத்திக்குயர்பலமெனவேநன்றாய்ச்
செப்பலாமிங்ஙனோர்ந்திகழுந்துபலன்களுற்ற
தப்பிலாச்சீவன்முத்திதானுற்றஞானியன்றே: ௧௰

ஊனமில்சமாதியன்றியுலகதன்றொழிலியற்று
ஞானியைவிடச்சிலேட்டனாமெனச்சொல்லவெண்டு
மானவைகூடாதெத்தாலழ்குறவாசிட்டத்தின்
மானமாமிராமர்மேலாம்வசிட்டனைநோக்கிச்சொல்வார்.

ஒருவன்றானுலோகச்செய்கையுறினுமேகொஞ்சக்கால
மருவியசமாதிதன்னால்வருந்திடஞானத்தாலே
பொருவறுசுகமாய்ச்சாந்தனாகவேபொருந்துகின்றான்
திருவின்மற்றொருவனானுஞ்சேர்ந்துமேயேகாந்தத்தில். ௧௧)

பிரிவின்றிச்சமாதிதன்னைப்பெற்றிருக்கின்றானிந்த
விருவரிற்சிலேட்டன்யாவனிசைத்திடுமென்னச்சொல்வார்
மருவுறுதிடஞானிக்குமனங்குளிர்ந்திருத்தறானே
தருவுறுசமாதியாகுந்திகழதாலனேனன்றும். ௱

யாவுக்குஞ்சாட்சியானவறிவுருவாநமக்குத்
தாவுறுமகங்காராதிசகமதிற்சம்பாதங்கண்
மேவிடாதெனநன்றாகவிளங்குநிச்சயத்தினோடே
யோவிலாத்தொழில்செய்தாலுமுளமதுகுளிர்ந்திருப்பன்)

மற்றொருவன்றானென்றுமருவுவன்சமாதியன்னோன்
குற்றமின்மனதுமாத்ரங்குளிர்ந்திருப்பானேலங்ங

றற்றவவ்விருவரொப்பாமுறுமனக்குளிர்ச்சியன்றே
சொற்றிடுபலம்யாவுக்குமெனச்சொருர்வசிட்டரத்தால், ()

திகழ்சகத்தொழிலியற்றுக்கிடஞானிதனிற்சமாதி
யகல்விலாச்சீவன்முத்தனதிகமெப்படியாமென்னி
னிசழவர்பின்சொல்வாக்யநேர்மையையாலோசிக்கி
னகல்சங்கைவாராதன்றோரபிப்பிராயந்தானெங்ஙன். ௱௩

வாசனாச்சயமதானமனமதின்குளிர்மைவேண்டி
நேசமாய்ச்சம்பாதிக்கநிகழ்த்தலேயன்றோர்பின்சொல்
வாசகக்கருத்தேயன்றிவாசனாச்சயத்துக்குப்பின்
மாசறக்கிடைப்பதாகுமன்றோநாசருபமான, ௱௪

சமாதிமேலெனலேத்தள்ளாத்தனக்கபிப்பிராயமன்றென்
றமாலைதவசிட்டர்தன்றுட்டவின்மனக்குளிர்மையெனப
தமாலைசயினிறத்தலென்றிங்கோதினரழகாயெங்ஙன்
மமர்மனத்தாசையாதிமலினவாசனைகளின்றி: ௱௫

மனமுள்ளேகுளிர்ந்திருந்தான்மருவியசகமனைத்து
கனியமிர்தத்தினுலேசனைத்தல்போற்குளிர்ந்துந்தோன்று
மனநசையாதியாலுண்மருவுதாபத்தையுற்று
லனலுறுவனம்போற்றுபமடைந்ததாயாவுந்தோன்றும்:௱௬

அறைந்தனாதனுற்காமமாதிவாசனைகளில்லா
துறைந்திடுகுளிர்மையாளவுளமதின்சமாதிலோகத்
தறைந்திடுதொழிலகளுற்றவறிஞர்க்குஞ்சமாதியுற்று
நிறைந்தசீவன்முத்தற்குநிகழ்சமமானபோதும்:: ௱௭

அந்தவாசனாச்சயத்தாக்கதிகமாமனோனாசத்தோ
டுந்திடுசமாதிமேலென்றுரைக்கிலோர்விரோதமில்லை
யிந்தவாறுளதாற்செய்கையியற்றிடுஞானிதன்னின்
முந்திடுசமாதிபெற்றமுத்தன்மேலென்னல்யுத்தம். ௱௮

சாற்றுமவ்வாசிட்டத்திற்சமாதியிலிருப்போன்சித்தம்
வேற்றுமையோடுநானாவிதமாகச்சஞ்சலித்தா
லூற்றமிலச்சமாதியுன்மத்தன்கூத்துக்கொப்பா
யேற்றுமச்சமாதிநிந்தையியற்றியுமதற்குமேலே. ௱௯

உன்மத்தனுடையகூத்துக்கொப்பெனத்தொழில்செய்தாலு
மன்னுற்றமனமாத்ரமலினவாசனைகளின்றித்
துன்னுற்றலைப்போதந்தத்துகளறஞானிசெய்கை
தன்னுற்றசீவன்முத்தன்சமாதிக்குச்சமானமென்றும். ௱௰

விவகாரந்துதியதாகவிளம்பலால்விவகாரிக்கிங்
குவமிலாச்சமாதிபெற்றோனுயர்வெனலெவ்வாறென்னிற்
றவமறுமந்தச்சங்கைதான்வேண்டாம்வாசிட்டத்தி
லெவமறுசமாதிமேலாமென்பலதையொப்புக்கொண்டே. ()

வாசனையதற்குநிந்தைவழுத்துவதன்றிநிந்தை
பேசலைச்சமாதிக்கெங்ஙன்பெறும்விவகாரந்தன்னி
லாசறுசமாதிமேலாயமரினுமச்சமாதி
மாசுவாசனைகளோடேமருவுமேலச்சமாதி. ௱௰௨

சுத்தவாசனைகளுற்றஞானியின்றொழில்கடன்னில்
யுத்தமாய்க்கீழ்மையாகுமுறுமிருவோருஞானஞ்

சித்தியாதவர்களாயுந்திகழும்வாசனையைக்கூடி
யொத்திருப்பவர்களாயுமு றவரோலவைகடன்னில். ௱௰௩

ஒதியசமாதிமேலாமுலகத்தையடைவதற்குப்
போதுசாதனமதானபுண்ணியவடிவதாலே
சாதமாம்விவகாரத்திற்சமாதியேசிலேட்டமன்றோர்
நீதிலாஞானமும்றத்திகழும்வாசனையில்லரோல். ௱௰௪

அபபோதசித்தாசமாதியசமாதிதானுந்
செப்பும்வாசனுச்சயத்தைத்தினமிரட்சிக்கையாலே
தப்பிலாவிவகாரத்திற்சமாதியேமேலாமத்தா
லொப்பிலாச்சமாதியுற்றோருயர்வாகும்விவகாரிக்கோ ௱௰௫

ஆகலாற்பலன்களைந்தோடமர்சீவன்முத்திதன்னிற்
கோதுறுவிக்கினங்கள்கூறுதற்கில்லைச்சித்தம்
வேதனருபமானவித்தியாரண்யசுவாமி
தோதருசீவன்முத்திச்சொருபாதிநான்குஞ்சொன்னார். ( )

அவர்சொனபடியேநாமுமப்பிரகரணத்தர்க்க
முவரநடேசமூர்த்தியுயர்பிரசாதத்தாலுந்
தவராசராகுமேலாஞ்சற்குருகிருபையாலுங் டாக.
கவர்தமிழ்க்கவியாய்ச்சொன்னேனுங்கருத்துக்கெட்டின மட்

இவ்விதஞ்சொன்னவிந்தவெழிலுறும்விருத்தப்பாவாஞ்
செவ்வியசீவன்முத்திப்பிரகரணத்தைச்செய்தே
யவ்வியமிலாநடேசர்க்கற்பணஞ்செய்ததாலே
தவ்வுறுபிழைகளெல்லாம்பொறுத்திடவேண்டுமேலோர். ௱௰௮

...VILOOK A...
A. No 24139

இச்சீவன்முத்தியென்றுமெழிலுளவிரந்தர்தன்னை
நச்சியேபடிப்போர்கேழ்ப்போர்நாடோறுமற்பசிப்போ
ருச்சிதசமாதியோடுமுயர்வானபலன்களெல்லா
மெச்சிடவடைந்துமேலேவிளங்குவர்பிரமமாக. ௱௰௯

ஆதலாற்சங்கராசாரியரவர்மரபின்வந்த
தோதறுவித்தியாரண்யசுவாமிகள்வாழியென்றன்
கோதறுமுத்துராமகுருசுவாமிவாழியன்னோ
நீதறுகண்டநல்லூற்றிகழ்மடத்தடியார்வாழி. ௱௨௰

எட்டாவது சீவன்முத்தியின்
பலமுரைக்கு மத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஆக வத்தியாயம் எட்டுக்குத் திருவிருத்தம் ௯௮௯

[illegible]மூத்[illegible]ராமலிங்கசுவாமிகள்
திருவடிவாழ்க,
குருமயம்.